

اور دست امرای خدا
 و نظر اے ایل الی است
 میں کم ہر خیر اللہ تم خدا
 لکل لیلہ خیر اللہ سورہ خیر القرآن
 خیر اولہ کے آخرہ کے لیلہ الرود
 تم خدا سورہ الاخرات
 بعد سورہ اللہ بعد اللہ
 والایہ الاخری من غیر اللہ
 و تصر الرود ما ان اللہ

ہذا کتاب اولاد المؤمنین المنسبتہ
 آلودہ آذان القراط
 الطیب

بسم اللہ الرحمن الرحیم الحمد لله العالیف الصلوٰۃ والسلام علی سیدنا محمد وآلہ

اقتابک نذرہ اکھارتیں جو تیل میں لکھی گئی ہیں اور ان کے ساتھ ساتھ تیس جہاں اور تیس جہاں
 و بعد ہذا کتاب میں جو اعتراضات اور تفسیریں لکھی ہیں ان کے ساتھ ساتھ ان کے جوابات بھی لکھے ہیں
 یہ ہے انکا نتیجہ ہے جو ہر ایک کے لیے مفید ہے اور ان کے ساتھ ساتھ ان کے جوابات بھی لکھے ہیں
 دلچسپانہ تجزیہ و تامل ہے جو ہر ایک کے لیے مفید ہے اور ان کے ساتھ ساتھ ان کے جوابات بھی لکھے ہیں
 فوجی حاجتوں سے متعلقہ ہے جو ہر ایک کے لیے مفید ہے اور ان کے ساتھ ساتھ ان کے جوابات بھی لکھے ہیں
 جیسا کہ طریقہ ذکر ہے کہ **اللہ اللہ** اور ان کے ساتھ ساتھ ان کے جوابات بھی لکھے ہیں
 علی ہمدردانہ طور سے لکھی گئی ہیں اور ان کے ساتھ ساتھ ان کے جوابات بھی لکھے ہیں

بازرسی شدہ
 ۱۶ - ۱۷

کتابخانہ مجلس شورای ملی

کتاب: مجموعہ رسائل ربط
 مؤلف:
 شماره ثبت کتاب: ۵۵۸۸۱
 شماره قفسه: ۶۲۷۱
 تاریخ ثبت: ۱۳۸۲
 تاریخ: ۱۳۸۲

تفہیم فرست شدہ
 ۶۲۷۱

واية ذلك ان يشترط بدو مرضه شرار الاسباب **الكلمة الثامنة عشر** اذا كانت على الجانب الايمن فانه لا يوجب كفة
 فاعلم ان مهاجرات الموت ليست حتمية بل هي في اول مرضه **الكلمة التاسعة عشر** اذا كانت على الجانب الايسر فانه لا يوجب كفة
 فان مهاجرات الموت على خمسة عشر يوما واية ذلك ان يعرف في اول مرضه نوم كثير فيقبل **الكلمة العاشرة** اذا كانت على الكبد
 بكرة هو فان المريض يموت على اثناس عشر يوما في اول مرضه واية ذلك ان يتناوب في اول مرضه البرد والحر او
 والاطعمة الباردة شوقا شديد **الكلمة الثانية عشر** اذا كانت على الصدر بكرة فانه مهاجرات الموت الى الاربعة ايام واية
 ذلك ان يعرف في اول مرضه حكة شديدة في عنبه ويستغفر حكاها **الكلمة الثالثة عشر** اذا كانت في وسط الراس فم
 كالجوزة ويوجب ان مهاجرات الموت الى الاربعة ايام في اول مرضه واية ذلك ان يعرف في اول مرضه سبات شديد او قوياً
الكلمة الرابعة عشر اذا كانت في الصدر ورم سحوا كما ان يفتد فاعلم ان مهاجرات الموت على اثناس عشر يوما في اول مرضه
 ذلك ان يعرف في شدة البريق وقر البوال **الكلمة الخامسة عشر** اذا كانت في الرقبة بكرة وفي بعض الاسفود الصلبي
 السر برة الفيا ايضا فاعلم ان مهاجرات الموت على اثناس عشر يوما في اول مرضه واية ذلك ان يعرف في بدو مرضه شدة الحول
 شديدة قد تمت الرسالة التي تفرغ من العوارط الحكيم في تدبيرها لطفوتها ولا يدلموت في تدبيرها لطفوتها ١٢٩٥

**السئلة في علامات
 الرئتين والحجة**

بسم الله الرحمن الرحيم

ويغير لون الالاد كالحمام تدبر الرئتين في المارث ان يعرف اسبب المرض لم يمسك او قصير لم يولد بضعف جوارح
 اولاد في اربع ايام ذلك الجوان وباتسرع وبعيد بمر تدبر الرئتين في المارث ان يعرف اسبب المرض لم يمسك او قصير لم يولد بضعف جوارح
 ذلك في سخن ذاك في قديمه فاعلم ان مهاجرات الموت على اثناس عشر يوما في اول مرضه واية ذلك ان يعرف في اول مرضه سبات شديد او قوياً
في علامات جليدة حسن اللون العليل وضعف الحركة وقوة النفس وحسن النفس والاطمئنان علامته مهاجرات الموت في بعض اقطار
 النام ميسر طرياقه وسلاطه **العلامة السادسة** الردية هذه العلامة كثيرة ورايتها ما تبديل عليه فمفسد في راجع
 نحن على من الكفلة منها لفظ يدل على مقدار قوة ولا انها فقول في وضعها لانه انما علامته لم يمسك او قصير لم يولد بضعف جوارح
 الرئتين منها يندم كقولها كانهما بنده البعير كمن مقلده لم يحرسه الماخوذة فيهما الموت واولادها مقلد في الطرفة في
 البدن الطوم مبركون البعض الاضمار عارة سيما حية البطن وبعضها باردة علامته لم يمسك او قصير لم يولد بضعف جوارح

عند الصلابة عدلة روية الا ان يتبع بسبب جفافه وقد كان زواله من جهة القوة الما القوية والارطاب
قوى والقوى كان العليل في سكره والارطاب في كفاه اذ اصابته خلقت قوة روية في رية من الا شعور كان ارث
واقتره البول اللطيف والنفث والبراز الاخضر اذ كانت في حيا تقيته الامعاء والارطاب عند اعتداله روية
فمن ان الوم والنفس على سكره وكثرة انقباض السكتين كما اختلفت في رية حيا تقيته في كفاه على رية الصلابة
تدل على انفسه المرفوع اسهل من كفاه واذ اصابه الوباء والارطاب في رية من الا شعور كان ارث
والصلابة في حيا تقيته سكره الوباء والارطاب في رية من الا شعور كان ارث والصلابة في حيا تقيته
مفردة في كفاه على سكره لان القوة الهائلة في رية من الا شعور كان ارث في حيا تقيته في كفاه على رية الصلابة
وقوى الوم والارطاب في حيا تقيته في رية من الا شعور كان ارث في حيا تقيته في كفاه على رية الصلابة
الارطاب في رية من الا شعور كان ارث في حيا تقيته في كفاه على رية الصلابة
وسلوة ذلك في حيا تقيته في رية من الا شعور كان ارث في حيا تقيته في كفاه على رية الصلابة
العين الجادة الرية في حيا تقيته في رية من الا شعور كان ارث في حيا تقيته في كفاه على رية الصلابة
ودوره في امراض الحارة على سكره روية واذ كان العليل في حيا تقيته في رية من الا شعور كان ارث في حيا تقيته في كفاه على رية الصلابة
مملكة الهذيان والنوشية والهبث باليد في حيا تقيته في رية من الا شعور كان ارث في حيا تقيته في كفاه على رية الصلابة

الارطاب

والبدن يزداد ونفسه كما تحسب للورم آثار العظم البطين مع القوة حادة روية فان سقطت القوة وازال
الورم فانه مملكة حيا تقيته في رية من الا شعور كان ارث في حيا تقيته في كفاه على رية الصلابة
عند البطين وقد حرارة وعطش فمما لك مملكة حيا تقيته في رية من الا شعور كان ارث في حيا تقيته في كفاه على رية الصلابة
اذ انظره و كانت القوة في حيا تقيته في رية من الا شعور كان ارث في حيا تقيته في كفاه على رية الصلابة
الارطاب والارطاب واليد والارطاب في حيا تقيته في رية من الا شعور كان ارث في حيا تقيته في كفاه على رية الصلابة
ذلك لبيت على رية من الا شعور كان ارث في حيا تقيته في كفاه على رية الصلابة
تفرض في حيا تقيته في رية من الا شعور كان ارث في حيا تقيته في كفاه على رية الصلابة
وكذلك انفسه في حيا تقيته في رية من الا شعور كان ارث في حيا تقيته في كفاه على رية الصلابة
الترسم الورم الاربطة او اليد ارطاب روية او روية من بعض الاربطة الكاينة في البطين فليس لها انفسه
ان تزداد في حيا تقيته في رية من الا شعور كان ارث في حيا تقيته في كفاه على رية الصلابة
فانه مذابك في حيا تقيته في رية من الا شعور كان ارث في حيا تقيته في كفاه على رية الصلابة
سندرك انما حدثت في حيا تقيته في رية من الا شعور كان ارث في حيا تقيته في كفاه على رية الصلابة
العليل باليد وينام النهار وكان نومهم فطرا ينقطع فليس بها طم فان كان مترافق في نومهم زواله

وهو صافك وذلك مملكتهم نبيهم يدان على وفور القوة وعبا طول المرض وعبا سقوطها على الملك والمرض
 الخامة القوية في الخياض والحجاب المزاج البارد والاذنان والبلدان الباردة وترتد وعبا سقوطها على نبيهم
 مملكة جدارا واذا فخر في ربه فخرته ناقص مرة بعد مرة ولم يعرف بعد ولا فخرته فخرته ولا فخرته فخرته فخرته
 حاله فان مملكة فاذا الموت الشفة او الجفن او الانف او الجاه على مرض الحار بعد شدة التضعف فقد العليل الطين
 فقد قرى الموت الخفة الدائم في المرض الحار وليد من ذلك الفواق فان ضاقت مع ذلك النفس وازدادت
 تفرارته فانها تنبأك الوجع ثم يدوم مع الحار بعد ان يسهل الراس والاذن والبلق واذ كان في بدن العليل
 قرصة ثم اجرت الى الصفة او جوت شدة الثلاثة ردية العين ثم خصه الراتل فظن في المرض الحار فتمتد الاذنين
 الاذن يعلج لا يكاد يمرض كان في حبه فغوما واذ تمدت الاذن فبما او غصبت في المرض الحار او غصبت في مملكة الفواق
 الضعيف الذي يكون اطوارا تليق ليس كجسده فان كان مع ذلك فهو رور واذ كان في يوم اعلان فهو
 هلك واذ كان في ضوضوح الاغصاء وورم اوجع فغار الورم او سكن الوجع وواج بعقبه كروب وليد عظيم
 وتعلق ذلك وروان الحار موهن فله فهو تارة الممارات بسماز الموتى علاته ردية الاذنين والرأس
 او الخفة في الحار فهو رور فان تبع فواق فهو تارة الممارات بسماز الموتى علاته ردية الاذنين والرأس
 ربه فهو تارة العيشة الشديدة مع العرق الباق فهو تارة الممارات بسماز الموتى علاته ردية الاذنين والرأس

واذا فخر

واذا فخرته ان يكون طين على ظهرها وهو الخلق عارة قوتها وسيد الموت فدا ما ذودت الحار لم يبر فخرته
 على الموت فاذا عدت الشين مع حارة فانها تارة العرق الشين الراس والنق وحبته وشدة تسهوا الكرش
 ولغث والفرغ واهل طوبور والاطراف ولا تبارك في اللم الشين بدك في ردة البدن مع شدة التوقد في الباطن
 وتوارت النقي في الضفراء والاطراف والبول السحوا التقليد والاعتراف والامفر الفيلط الذي يقرب في غلطهم ويطعن
 العطش في غير كثر الحرارة والجرورم الكبد والمعدة وحبس السبل والخفة هو اذ او فخرته وقطر الدم الكرش
 في الاذن في رطل العليل في الحار فخرته في رطل العليل في الحار فخرته في رطل العليل في الحار فخرته في رطل العليل في الحار
 الحار في الاذن في رطل العليل في الحار فخرته في رطل العليل في الحار فخرته في رطل العليل في الحار فخرته في رطل العليل في الحار
 مرار اضفروا وخرق فانه رور واذ عرق الاذن في رطل العليل في الحار فخرته في رطل العليل في الحار فخرته في رطل العليل في الحار
 الباق فان ميتة في ساقه العرق في جلته بعد شدة الجهد وخطوطه في رطل العليل في الحار فخرته في رطل العليل في الحار
 قريب واذ كان العليل في ساقه فخرته في رطل العليل في الحار فخرته في رطل العليل في الحار فخرته في رطل العليل في الحار
 في حافته فخرته في رطل العليل في الحار فخرته في رطل العليل في الحار فخرته في رطل العليل في الحار فخرته في رطل العليل في الحار
 سيرا واذ اعوج فخرته في رطل العليل في الحار فخرته في رطل العليل في الحار فخرته في رطل العليل في الحار فخرته في رطل العليل في الحار
 باليد في رطل العليل في الحار فخرته في رطل العليل في الحار فخرته في رطل العليل في الحار فخرته في رطل العليل في الحار

از حضرت سید الشهدا علیه السلام در باره روزه خوانندگی فرمودند که هر روز از روز نهار تا شب
از روز نهار تا روز و روزه بگیرند و شش روز شش روزه تا نهم از روزه شش روز را
بماند اگر در جدول جمیع روزه را بشمارد و در هر روز روزه در هر روز روزه در هر روز روزه

الجمعة		الاثنين		الثلاثاء	
۱	۲	۳	۴	۵	۶
۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸
۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴
۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰
۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶

اگر کسی بخواهد روزه بگیرد باید این جدول را نگاه کند و در هر روز روزه بگیرد و در هر روز روزه بگیرد
بسیار روزه بگیرد و در هر روز روزه بگیرد و در هر روز روزه بگیرد و در هر روز روزه بگیرد

ح	ح	ع	ه	ل
ح	ح	ع	ه	ل

بگره کردن سرفته الازال بکشتن در وقت و بچله مانده و غیره تا نهم از روزه شش روز را
هر کسی این جدول را نگاه کند و در هر روز روزه بگیرد و در هر روز روزه بگیرد و در هر روز روزه بگیرد
بسیار روزه بگیرد و در هر روز روزه بگیرد و در هر روز روزه بگیرد و در هر روز روزه بگیرد

از کتاب ترمذی در باب روزه و در هر روز روزه بگیرد و در هر روز روزه بگیرد و در هر روز روزه بگیرد

ح	ح	ع	ه	ل
ح	ح	ع	ه	ل

در این کتاب غالب و مغلوب خصمان و دشمنان هرگاه فغانه و فغانه و فغانه و فغانه و فغانه و فغانه
این فغانه است از کتاب طایب که از لای حضرت است که در وضع گفته است و از این کتاب است که
هر کدام یک از شمسایه خصمان هر آن که گریه و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد
نزد از هر کدام گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد
کسی را مقرر کرد و علیه و نفوس را گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد
با کفایت میانه و کسی با داور و بر کام و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد
نزد از این جهت شده و لایحه تا نهم از روزه بگیرد و در هر روز روزه بگیرد و در هر روز روزه بگیرد
سیف و نور و با شاد و با هم قاریه گریه و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد
کن از اینجهان و نظر کن بجدول هر چه با داور و بر کام و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد
اینها باشد الفضا و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد
و تیر سالار است لفظ از فریاد و نقصان و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد
از نام و حرم و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد و گدازد
مقدم حضرت را در دو جا است از آن حضرت را در دو شش با تیر سالار است لفظ از فریاد و نقصان

اللهم صل على محمد وال محمد وعافني من لبلاء كذا ايضا مرتين
الحمد لله الذي عافني مما ابتدك به ولو شاء الله لفعل بي نصيبا
اللهم بعوذك من الطعن والظلم وعظيم الموباة في الامل
والنقش والولد الله اكبر الله اكبر عدد ذنوبنا حتى تغفر اللهم شفيع
نبينا محمد ملينا والقينا وعمرنا ولا تدمرنا يا ارحم الراحمين يا كوج
ايضا بخواند اللهم يا الله يا ولي الولا يا كاشف لفة البلاء
يا الله يا الله يا الله الامان الامان الامان من لطا عون و
الو باحني محمد المصطفى وبعني على المرضي وبعني فاطمة الزهراء وبعني
الحسن المجتبي وبعني الحسين الشهيد كويلاء الامان الامان الامان من
الطاعون والوباء يا الله يا الله يا الله احفظنا من كل شدة و
مخيفة ومن شدة مثله الطاعون والوباء بفضلك وجودك يا
وكرمك يا ارحم الراحمين ايضا بخواند يا من لطيف لم يزل اللف بنا
فما نزل است القوي غيبا عن فضلك بوم الخلل لا خسر اظني هو الوباء
المصطفى والمرضى وانباهها والفاطر ما من بقيا الامانت العزيم بنا

ادفع بهم حوال الوباء محمد ال عبا الى اسلك بحجره المحسة التي ساء
جربيل وهو محمد وعلى وفاطر والحسن والحسين ان يخطفني من انا
الدينيا والاخوة تحي محمد والدا الطاهرين ايضا هناك سال جد
ارمخاره ومفاسد وبلقاء امين يشد ليد رسله اللهم هذه سنة جدتي
وانت ملك فديهم خيرها وخير ما فيها واعوذ بك من شرها
وشر ما فيها واستكفيك موئها وشغلها باذو الجلال والكرام
درنجيدان فقرات را يصد وشفقتش مرتين بخواند يا مقلب القلوب
والايسار يا مبدئ الليل والنهار يا محول الحول والاحوال
حول سوء حالنا باحسن حال يا الله ٣٠

17

[Faint, illegible handwriting in cursive script, likely Arabic or Persian, covering the page. A large, irregular water stain is present in the lower right quadrant.]

[Faint, illegible handwriting in cursive script, likely Arabic or Persian, covering the page.]

ترجمه طب الرضا علیه السلام در مذهب نورالدین محمد باقر علیه السلام
بسم الله الرحمن الرحيم

این رساله ایست در معرفت و حفظ صحت شناختن علت و تدبیر علاج آن و آنچه مؤثر است در بدن
و نقد بل مزاج مفقود آنکه روزی مأمون عتباتی با جمیع از فضلا نشسته استماع سخنان ایشان بنمود
و حضرت امام همام علی بن موسی الرضا علیه السلام حاضر شد مأمون مأمون رویه آنحضرت نموده گفت یا
ابا الحسن چه میفرماید درین فصول که ما میخوانیم و میسر استیم امام علیه السلام فرمود در این علم تجرب
حاصل کردیده و از بعضی از سلف شنیده ام بنام تو مختصری گویم که قائم مقام تصنیفی بزرگ باشد چون
مأمون آرزو و برفت و آن حضرت بمانند نوشته از مأمون از پنج رسیده که رساله که در حد فزون
باینحضرت امام علیه السلام این رساله را فرام آورده بنزد وی فرستاد و بی مذهب اعلام با این رساله

درین رساله

لم یقبل العبد المؤمن بهلاء حتى جعل له دواء يعالج به الالهة الحکمة بخت خلاصه کلام مسجد نظام امام ۴ آنکه
بدان ای امر که خدا مبتلا شدت بنده مومن را بهر وی مکر اینکه آن را دوائی خوار کند که محکم
کند به آن دوا و شفا یابد به تحقیق که اجسام انسانیت که عبارتست از هیكل محسوس بر پیشانی
محکمیتی است و پادشاه جسم بجزی است که آن قلب محبط است که عبارتست از روح و روح
حیوانی است جوهری لطیف که جبراته از قلب بر تنطش است اینم بجمیع اعضاء بر بند و تعال
و کارکنان و بندگان ازین بدست عروق و پریدن مانند بعضی از شکار و بعضی چندان و دماغ است
و خانه ملک و ل دست و زمین او حیدت و اعوان و انصار و رعایا کرد و هر دو دست و پاها
و چشمان و گوشها و زبان و لبهای دست و خزانة ملک معدة و شکم است و سایر پرده او صدر است
هر دو دست و دو معین و مددکار او که نزدیک میزند و میگردانند و عمل میکنند بدانچه مأمور میشوند از جانب
ملک و پادشاه که مکر کند نقل میکنند ملک را هر جا که خواهد وارد کند و هر چه چشم دلالت میکنند و راه
میزنند بر آن چیزی که از او غایب شود برای آنکه پادشاه از درای حجاب و ولایت و راهنمای ایشان
بچیزی نمیزانند رسیده و چشمان بمنزله دو چراغند و کنبان او هر دو گوش است و داخل نمیکردانند بر بندت ملک
مگر کسی که مرافق و دوست ملک باشد از برای آنکه قادر نیستند بر آنکه داخل گردانند شخصی را بر ملک مگر

آنکه مأمور و نازون شوند از جانب او و هرگاه خطا بکند بر سر ایشان ملک ساعتی تا سال
 نماید پس زبان را که ترجمان است فرمان دهد بچو اب و بر زبان مستغنی است که بجاوت
 لب بساعت دندان و آلات و ادوات بسیار که بعضی از آن سواد می است و بخار
 معده و مویز و بیاری لبها و لبها را نیست قوتاً مگر بیاری دندان و بچکه ام ازین ادوات
 مستغنی نباشد از یکدیگر بلکه هر یک به دیگری محتاج است در انتظام سخن و کلام میگویند
 و سخن زینت کلام مگر بگردیدین او به نغمه یعنی که بفرشته و میدان است در نامی از برای آنکه گفت
 زینت میدهد کلام را همچنانکه نفع و باد کردن درنی و این هر دو منفذ در چهار زبان است بر مثال دوست
 و این دو دوست بر مثال او در مانند و هرگاه رایج و طبعه و زید با دوست میدارند و میل میکنند و میرسانند بلکه
 و هرگاه رایج که همیشه آید در حال آن در را بگیرند و مانع شوند تا آن بوی نیست بجز چو پادشاه نرود و بر این ملک
 ثواب و عذاب است پس عذاب او است از عذاب ملوک ظاهره و در دنیا و ثواب او
 افضل است از ثواب ایشان اما عذاب او خزن و غم است و ثواب او فرح و شادی است و اصل
 منبع آن خزن و طحال است که سپرز باشد و اصل فرح در ثواب است که عبارت است از شادی که
 که پوشیده باشد گوش او و کلیتین که عبارت است از کرده که خانه است و دست در و در است که

نقلند

متصلند بهی و چه پس از آنجا است که در ^{نقطه} و علامت فرخ و خون و هر یک ازین را که را
 راهی است و هر چه است از غم آن بری ملک و در ملک بری غم آن دلیل و مصادیق این کلام آن است که
 هرگاه شخصی دو اتنا دل کرد میکشند این عروق و در را بجای داد که در باشد بیاری و اعانت
 آن حضرت فرمود که تحقیق بدانکه حبه آدمی بفرشته از رضی طبع است هرگاه مسته میتری به است و در
 سموری و آب دادن او بروشی که آب را زنده و نهی بطریق که عرق شود و کم نهی بطریق که نماند
 و چون همیشه به است از شمول با شی برنج از بسیار نرود و حاصل او پاک و پاکیزه کرد و تر غزاشش سینه و خرم
 و در خاشش تازه باشد و جو نایش روان کرد اگر اهل و تغافل از آنچه مذکور شد آن از رضی فاسه
 شود و در و کیه نرود پس جسم آدمی ازین قبل است و بسبب ^{نقطه} در غذا و در تحقیق است اصلاح میاید
 و صحیح می شود و عاقبت میاید و پاکیزه می شود **پس** نظر کن و ملاحظه کنای امیر که آنچه موافق مزاج
 و مصلحت باشد و تقویت بدن بجهت کند و موافق طبع تو باشد طلب کن و غذا چون بسپا خورنی
 در دلو چون اندک خوری و او از تنب خوراک نگاهدار هم در وقت و چه در مقدار و بگردان او را غذا پس
 بدان بدستی که هر یک ازین طبع انسان دوست میدارد مشاغل و محاسن خود را پس غذا داده آن
 چیزی که مشاغل و مناجس باشد و اگر فریاد از طعم و تن اول نماید زیاده را رفته و زنده آن را یاد آن غذا

غذائی نشود و جزو بدن نمی گردد و اگر بقدر ولادت از آن تناول نماید چنانکه زیاده باشد و نه کم در غذا نفع نمی دهد و فایده
 مبرس ندارد و همچنین طریق او باشد که فرار از طعام و تناول کند بقدر که غایت خود در روزها و هیز
 میل نماند باشد که دست از طعام بکشد پس تحقیق که این اصل است بمسئله و بدن تو را شیاء
 معتادله تناول نما بر قوه و میل خود را بته اکن در طعام بسببترین غذا که غذا میدی بدن خود را
 بقدر عادت خود بحد طاقت و نشاط و عیش خود روزگانی که دست درسی آنکه تناول کنی
 در آن زمان پس تناول کن در آنوقت که از زینت ساعت گذشت باشد یکبار یا آنکه در
 دو روز است با طعام تناول نماید بر این طریق که در اول روز طعام تناول نماید بعد از آن دوش یک
 آنکه یکبار بجای آورد پس هرگاه روزگانی در یک صبر کند تا هشت ساعت بگذرد و بعد از آن یکبار
 تناول نماید و اصنیح نیست که در عشا این روز دیگر طعام تناول نماید همچنین اگر کرده است خدمت امیرالمؤمنین
 که در روزی یکدفعه در فریاد آن دو دفعه تناول نماید همچنین باید که زیاده و کم تناول ننماید و هیز را شته
 باقی باشد که دست از طعام بکشد و باید که آب خوردن بر از طعام باشد و باید که از آب صاف
 بر حقیقت باشد و از آن شته را باقی باشد که حلال باشد آشامیدن آن کیفیت شرب است بدین
 مذکور خواهد شد ان شاء الله و از این زمان که میگویم آنچه زیرا که سنه او است فکر آن از تدریس فصلهای سال و

و باید که در هر روز در وقت از آن تناول نماید تا که باطل گردد در وقت از آن تناول نماید

و ماههای رومیته و واقع است در آن سال در فصل عاصه و آنچه خبری که استعمال کنند
 از جامه و شتراب باقی که مناسب است آن فصل را و اجتناب کنند و دوری جویند از
 چیز نماند که مناسب الفصل نینا شد و کیفیت حفظ صحت که از آن اولی ما در این فن وارد
 شده با کرم تقویم بقول المته ۲ و وصف شتراب که مباح و حلال است است میدان آن و استعمال
 میکنند و می است مند بعد از طعام و باید کردن فصول سالها فصل اول پس هر رستی که فصل
 بر مبع مروج میبازد زنان را و فرج می فرزند و اول آن آذر ماه است که اول بهار است و آن
 عبارتست از رزق اقیاب بر برج حمل و ایام آن به اعتبار تقویم رسمی روزت و شب و روز
 و دوران به اعتبار هر احوال است و نرم میگرداند زین را و می برد از این کس سلطنت را و سرور بلغم را
 و خون در بدن رنوده میگرداند و بر میانگیزاند باید که استعمال کنند و بخار دارند از غذای لطیف و
 کشتهای خفیف و بعضی نیم چینه و بیاض مندر شتراب بعد از آنکه مخرج و تعب کنند بجز شتراب
 و هر یک کنند و باز در روز خوردن پیانوسه و روشنی او محمود است و این فصل سهل است میدان
 و فصد و حجابت کردن نیست ماه برج ثور رسمی روزت در آن دراز می شود روز و مخرج فصل قوه
 پیدا میکنند و خون بکرمت میآید و لایق مشرق باو نای مستدل موافق میوزد باید استعمال کنند

درین ماه از خوردن نهیهای باره و آنچه از فضل سخته باشد مثل ترشیها و کوشتههای نیکبازی و در تمام
 روغن بکار دارند و این میدان است با ششها و بزرگ کردن کلههای خوشبو و بزرگای خوشبو و ابار ماه مرغی
 برج جوزا که آخر ماه بهار است سی در است صاف می شود در بنیاده باد ما و نمی واقع شده درین ماه از خوردن
 چیزهای شور و کوشتههای غلیظ آنچه کراخ یعنی کله پاره و کوشته کما و کوشته و نافع است در بنیاده تمام فتن
 در اول ماه که در دست پیش از خوردن غذا ریاضت کشیدن مثل ترد و حرکت عینف خیزان ماه
 برج سرطان سی در است بر طرف می شود و می رود در این ماه سلطنت و صورت بلغم و کم می شود حدت
 و تنگی صفرا باید باز خورد از الزقوم و شوق کشیدن و خوردن گوشت و مدهامت نمودن
 بر آن بزرگ کردن مشک و غیره و نافع است در بنیاده سبز بنیاد و باید نریند از آنچه که در حدیث واقع شده
 که لا نفس الهیة با فان فیها ظل من ظلال الجنة که همد با کاسنی می باشد و در حدیث نبوی هم وارد
 شده که هر گاه شش نطفی تناول نماید که بدان تعفت و درق کاسنی باشد زایل می شود و مفاد دفع بلا ازین
 او در هر ورق ازین قطره از قطرات بنی است و بقله الحقا که خرفه است و قهقه که خیار در است و
 و شیر خشت و میوه های تر استعمال نمایند و میوه های ترش همچو کلو و ارگوش که در بنیاده نازیه و اصل شده
 باشد و صبی که در آن صغیر تر باشد و از نظیر مرغ صفا و تیه و درج و کبک و شیر تا و ماهی تازه نموز ماه برج

کتابخانه

سی یک روز است در بنیاده حرارت شدت پیدا کند و آبها فرو می رود و کم شود باید استعمال کنند و بیشترند
 آب سرد بنیاست و بجزند در بنیاده غذای لطیف که سریع المضم باشد و اشیا باره و رطوبه اندک آنچه
 مزاج نمایند در شراب و آن بعد از وقت است و بجزند غذای لطیف که در ماه خیزان ذکر شد و
 استعمال کنند در بنیاده از بزرگای خوشبو و ریاضت خوشبو بری باره و رطوبه آب برج سبز که
 آخر ماههای تابستان است سی در است در این ماه است تدا می باید بویها و بر آنچه می شود و مبرز و با شش
 و بر اصلاح می باید مزاج بسبب تبید یعنی استعمال اشیا باره و استعمال اشیا در رطوبه و نافع است درین ماه
 است میدان شیر تازه و باید که اجتناب کنند و در خوردن از جمیع و مسهل خوردن در ریاضت بسیار کشند
 و اگر کشند که با الطبع باره باشد ایلول برج میزان که در اول ماههای تابستان است سی در است
 درین ماه هوا خوش و تازه می شود و تقویت می باید سلطنت و شدت و حدت سودا و صلب است
 سهل و نفع میرساند در بنیاده خوردن شیر بنیاد و حلو و اما واقم کوشتههای معتدله همچو بزه که از
 میزق که کرده باشد و اجتناب کردن از گوشت کاه و مدهامت نمودن بر خوردن برین و دخول
 حمام و استعمال کنند بوی خوشی که معتدل باشد و اجتناب نمایند از خربزه و خیار در از ترش ترش
 برج عقرب سی یک روز است درین ماه باد های مختلف نفس مزیند و باد صبا میوزد اجتناب باید کرد

در آن از فصد و حجت کردن و شرب دو او محروم است در آن جمیع و نافع است خوردن آن گشت فربه
 و اندر شیرین و ترش و خوردن میوه که بعد از طعم و استعمال که شتهای مطبوخه منزه از بل آن نماند
 که در دیکر مانند مثل کشنیز و نفع و زیره و شنبلیله و باید در میان آب کم بیاشند و محمود است
 در میان راه ریاضت کشیدن شیرین لادن بر ج قوس که آنرا ماهها خزان است کسی بر نماند درین ماه
 و موسم باران باید بسیار بدو در خوردن درین ماه از آن کشیدن آب شرب و کم در حمام داخل نرند و
 مرکب جمیع نرند و هر صبح جرعه از آب گرم بیاشند و در اجتناب نمایند از خوردن بقول کفرس
 و هر چه که تره پیکر است کانون الاول بر ج صبی که اول ماه رستمان است سی پیکر و تره قوه پیدا
 میکند در آن سرما و نفع میدهد در آن هر چه که ذکر کردیم در شیرین لادن و حذر باید کرد در پناه خوردن
 طعام سرد و باید پرهیز کرد از فصد و حجت و استعمال باید نمود در این ماه غذاها و طبیها که گرم باشد
 در اصل قوه و طبیعت و با الفعل که بحسب حرارت آتش گرم شده باشد کانون الاخر بر ج و لوس بر ج
 قوه میاید در آن غلبه منم سزاوار است آتش میدن جرعه از آب گرم بیاشند و جمیع کردن و نافع است در آن
 خوردن سوزان که در آن بقول صاره داخل است و هر چه که نافع است درین ماه دخول تمام اول ماه
 و مالیدن روغن در بدن و آنچه مناسب باشد و حذر باید نمود در پناه از سر تراشیدن و خوردن ماهی تازه و شیر

بسم الله

شباط ماه برج حوت که آخر رستمان است بیست و هشت روز است در آن بادهای مختلف میوزد و بدین بسیار
 در پناه ظاهر میوزد که از زمین و صبری میوزد در عهد که گناید از زغال باشد یا فصد است درین ماه خوردن آن گشت مرغ
 و سیر و صید ماهی خشک و شیرینیس باید کم تناول نمود و مجرد است در پناه حرکت بسیار و زرد و صفت
 کشیدن اما صفت است که در آن شرب آن و بسیار نافع آن اگر استعمال کنند و شرب
 نماند بعد از طعام جهت حفظ صحت و تحقیق که ذکر قولیه آن گشت در پیش قبل از وصول سینه و آن است
 که خراگیند از مزه میاشفاده و رطل و شیرین و نجیب خند و ظریفی بر آب صاف که بقدر چهار انگشت است باید باشد در
 رستمان سه روز و از آن که در آن دو رستمان یک شنبلیله و بعد از آن بگردانند آنرا در دیکر یکیزه و اگر آب
 با مان یافت شود بهنسد و لال آب شیرین و صاف و براق سبک و این آب آنقدر لطیف باشد که
 قبول کند بهرا چیزی که عارض او شود از سخونت و برودت و این قبل حرارت و برودت دلالت میکند بر
 حفت آب و بر پزند تا آنکه از بلغمها منقح برآید باشد و نفع یابد بعد از آن بخت رند و صاف سازند آب آنرا
 و سه گشت پس یک روز دیکر کنند در نوبت ثانیه و خراگیند چوب و از آن که گناید که معیار آن باشد که شنبلیله
 یا شمشاد و بگشت اند بر آتش گرم هر چند بر روشنی که تند نباشد تا آنکه نشان او برود و باقی ماند یک شنبلیله
 آن بعد از آن که از غسل که در کحل وصل شده باشد یک رطل و آن غسل مصفی باشد پس بر چند لند بر آن گناید

و فرزند بقدر غسل و دراز است و بگوش نند تا لغوام آید و فرزند خرقه سخت محکم پس بگرداند در آن و بخیل
 یکدم در زرق نقل نصف دم و از در چینی مثل قنقل و از زعفران درمی و از سنبل خردم و از کاسنی عود خام نصف دم
 و از مصطکی نصف دم پس بینه هر یک را با صده و سه بپزند و بریزند در میان خرقه محکم که در کوزه و به چغندر آرز
 بر این قائم محکم و به بینه لاند در یک خرقه زرد و با لند و بفت رند در شراست که بر کجستی که نازل شود قوه عقاقیری
 که در آن خرقه و همیشه حرکت دهد این شربت را به آتش نرم برقیق تا آنکه برود از او مقدار غسل بعد
 از آن برود در دوسه و کند و باق که در دست ماه تا آنکه داخل شود و فرام بعضی از لوده و از برای آن که بعضی دیگر را
 و بعد از آن بیاض مدوم مقدار آنچه میباشد باید که یک قیسه از آن با دو وقت در آب خالص ضمیم سازد یعنی یک پالیه
 از آن شربت و دو پالیه از آب خالص آن ضمیم سازد و تعیین نماید پس هر گاه تناول نماید بر مقدار آنچه
 که وصف کردم و میان نمود از طعام پس شربت غای میباشم ازین شراب است قدح بعد از طعام خود پس
 هر گاه چنین کردی نتیجه که امین شندی تو به لادن الله تعالی در شب و روز از وجهی و در دمای مزمنه باره همچون تیرکس
 و ما دبا و غیره از اروجاع عصب و دماغ و معده و بعضی از اروجاع که به و طحال و برود و پیش آن دور داند زدن پس
 اگر کشتن خازق بر تو طاری شود پس بیاضم از آن بمقدار نصف آنچه گفتیم که بیاضم مدرسی که آن اصل
 بدین از آب میسب و نفع آن اگر کشتن جهت جمع و باه و حفظ و ضبط آن بدست که صلاح و اصلاح بدن و

در خرقه

و محقق فرام لطعام و شراب و فساد و خرابی نیز لطعام و شراب محال است و بدان ما با هر که بدستی که قوت
 نفس انسان را تابع فرامجهای بر آن است بدستی که فرامجهای نافع است و متغیر و متبدل نشودند امر عجیب هر اولی که انما
 و بدان و نواحی پس هر گاه باره نمود هر اوسه کرد و در بار دیگر گرم نمود و حرارت پیدا کند فرام ابدان نیز به نسبت هوا متغیر
 و متبدل میشود و با سینه نیز است تغییر در هر سلسله جسم پیدا میشود پس هر گاه هوا معتدل نشود معتدل نشود فرامجهای بدن است
 اعتدال جسم مستوی پیدا میکند و هر قدر فی کس فرامجهای بدن میکند در حرکات طبیعه در غایت همچون انقباض و جمع کردن و
 و جانب حرکت و سب حرکات ضروریته از برای آنکه خدای عزوجل بنای اجسام را بر چهار طبیعت نهاد که آن حرکات است
 که عبارت از حره تصرف و حره سردا و خون و غم و این را اخلاط الاربعه گویند در ابدان و این بنیاد است عن صراط است
 صغیر اما بنا بر آن برای آنکه حار است سردا و بنیاد است از جهت آنکه باه و با بس است یعنی سرد و خشک و غم
 بنیاد است از برای آنکه باه و در طبیعت یعنی سرد تر و خون بنیاد است باه و است از جهت آنکه حار و طبیعت یعنی گرم تر
 با آنکه دوازده اند و باره و کاه است که میان ایشان اختلاف پیدا میشود پس اگر اندیشه صحیحین را از تر خشک و
 همچنین با بدین را از تر خشک بعد از آن متفوق است از برای هر چهار جزء از آنکه آن است و شتر اسب که
 غضروفی است که بر سر استخوان شانه است از گوشت سحت تر و از استخوان نرم تر و اسفل قدم و بدان با آنکه
 که اصل سرد و در گوشت و هر دو چشم و مخزن و دوسه و بینی از خون است و اصل سینه از غم است و باه و شتر اسب

از مزه صغیر است و اسفل قدم از مزه سرد است و بدان با امیر که بدبستی که جواب پادشاه و باغ است و قوام صبه
 و وقت آن از دست پس هرگاه اراده خواب نماید که اولاً برپهوی در است خواب و بعد از آن بگری بکاز صبه
 و پنجین بر خیزی از خواب خود بر جانی که ابتدا نموده بودی بچواب و عادت نماید نفس خود در دست نشستن بدست
 و بعد از آن داخل شوئی بکجا هر فضا صحت و در تک کنی در او بقدر احتیاج و دراز کنی مکن خود در آمدن
 بدبستی که مکت طویل در خلا موجب حدوث ذاء العین است و بدان با امیر بقرین چو باها بچو ترا که در آن چو باها است
 درستی که جلایده و صانع میسازد و دندانها را و لوی و من را خوش میبزند و گوشت بن دندان را سخت کند
 و میروید و گوشت در آن و نفع میدهد بن دندانها را هرگاه به اعتدال باشد و بسیار ترا که در آن که از حد اعتدال
 بیرون رود و نجور کند و خواهد که بجا نیست حکم باشد سبب بقت و تنخ دندانها و چیدن آن می شود و ضعیف میسازد
 اصل و بن دندان را پس کسی که اراده محافظت دندانها کند و خواهد که بجا نیست حکم باشد باید که در آن رخ
 کا و کوی را و لبرازند و کز آنج که بدبستی که از دست که حاصل می شود و سعد و کل و سنبل و حبت الا که حبتی میروید
 در جوار و در بعضی است و اجزل مگور باید که مساوی باشند در وزن طبع اندرانی برنج جزوی از اجزای دیگر باشد
 پس گوید همه را نرم و برین دندانها باشد بدبستی که نگاه میدارد دندانها را و می حفظ نماید اصل و بن آنها
 از آفتی که عارض می شود بدان و کسی که اراده نماید که سبب گرداند دندانهای خود را که جزوی از آن دندانها و مقابل

دندان

و مساوی آن زنده بجز که کف دریا باشد و هر دور اهرام بد و استحقاق کند بدنمان و بدان و نگاه باشد که حوال
 انسان را بمرتب قرار داده است خدای تعالی حالتی که تصور کند سنده است آن پانزده سالگی است و برین سن
 شباب و جوانی است و حسن او و بهار و رعوت او است و سلطنت و هم در جسم او است بعد از آن حالت
 و وقت است و آن از پانزده سالگی تا سی سالگی و در این حالت سلطنت دارد و حدت صغیر و قوی غالب است و
 همیشه بدت تا آخر سن و حالت ستم از سی سالگی تا شصت سالگی که کمال تندرستی و در این سن
 سلطنت حدت سرد است و آن سن معرفت و ریزگی و حکمت و وفطانت در کارها و انتظام دادن امور
 و صحت و فکر و نظار و عواقب امور و صدق رای و ثبات الحاسن یعنی اطمینان قلب در تصرفات است بعد از آن حالت
 چهارم است و در این سن غلبت سلطنت بنم و این حالتی که نمیکرد در آن حالت مگر بهم و با خوشی و خوشی و شرت
 و تنگ دل و حیران بدان نقصان قوت و فساد در بودن و زینت و برنجین که کشنده و در سده چربی مگر
 بتاتل و معاودت و با کشت بر آن چیز و خواب میکند نزد خواستن مردم از خواب بیدار است به کام خوابیدن
 و متذکره یاد آورنده است و قایع احوال کشته را و فراموش میکند آنچه بی که عادت می شود و عمد و مهمود او و کرمی شود
 روییدن موی و ناخنهای او و همیشه چشم او در انعکاس که مراد عکس حواله و ادبارت بود اسطوره
 در برین سن بنم سلطنت دارد و او با بخواهد است و در دوت و محمودیت موجب فنا هر جسم است استیلا

میباید قوت مغنی در خیال جسم و به تحقیق که در تمام اجزای آن چیزی است که مستحق است بر تنه اول غذا و او را ما
 و آن چیزی که واجب است که بفعل آورد در اوقات و محل خود **در نه بر جی است** پس هرگاه در راه کنی جیست بر آید که
 جیست کنی در ظرف دو زده هم توانی نام که نسبت ترقی و ارتفاع ماه است برستی که درین حال رصیح و صیح است
 برای بدن تو پس هرگاه که ناقص شده جیست کنی که در حال اضطراب زیر کتون نقصان پیدا میکند نقصان
 در نایه و می شود بزایدی ماه و کسی که جیست کند باید که جیست کند بعد روانه از آنکه از آنکه نشسته باشد مثلاً اگر جیست کند
 رسیده باشد در هر بیت روز یکبار جیست کند و کسی که کسی سال از آنکه نشسته باشد در هر سی روز یکبار جیست کند
 همچنین اگر یک سال رسد در هر چهار روز یکبار جیست کند و آنچه زیاده باشد بر این قیاس کند و بدان باید که فراموش جیست
 خون را که در کهای که کس که در دست در کوش و در صدق این کلام و آنچه ذکر کردیم آن است که ضعیف نمیشود
 قوه در جیست نغزه که آن جیست است که در دست و ناضح است از برای نقل و سینه سو جیست لغذین که میان است
 سبک میکند و اندر سو و در چشم را و این نغز است از برای وضع دندان و لب آنچه قائم مقام و نایب است جیست
 شود فصد است و جمیع مذکور است و گاه است که جیست در وقت نفع می دهد قلاع را که در دست است از جوش وین و
 ف و لکه که کوشت بن دندان است و غیر آن از امراض و اوجاع دهن و همچنین جیست کردن میان دو کشف نفع
 ده مضمقان را که از امتلا و حرارت معده شده باشد و جیست کردن در قیاس کلمات است که استلزام نفع می دهد و میکند

از آنکه نام

کم کردنی ظاهر و مرضهای مزمنه در کله و مثنیه را و در آنها را نافع است و خون حیض را
 روان میسازد غایتش آنکه بدن را ضعیف میسازد و گاه است که بسبب آن غشی شده
 عارض میشود مگر آنکه نفع میرساند صاحبان ثبور و دامی را که جوشش و در آنها باشد که ظاهر
 میشود بر جلد و کیفیت جیست که سبک کند و کم سازد الم جیست را آن است که در مکیدن از طلا
 ایستد بلکه بعد از آن مرتبه مرتبه درجه درجه زیاده کند مکیدن را در نوبت دویم نسبت به اول و
 همچنین در ستم زیاده کند مریض و مکیدن را نسبت به دویم و نفع کند در شرط رذن تا آنکه خوب
 سخی شود آن موضع بود اسطه تکمیر بر جیست برود و باله شرط را بر پوست نرمی پس از رذن
 متبع از موضع را بر دهن است و همچنین موضع فصد را بر دهن مسح نمایند و جیست فصد
 پس استی که تخفیف میدهد در دالم را و همچنین نیک باشد و نرم کند محل جیست را و فصد را
 پس از متبع رذن و آلت را نیز رذن باله و بعد از فراغ باید که بچکاند رذن را بر آن عروق
 هرگاه فصد کرده باشد تا آنکه صاحب شود خون و ضرر رسد مقصود را ضعیف فصد میکند فصد
 کنند فصد کند که را که باشد آن را که در موضعی که کوشت کم باشد از برای آنکه قلته کوش بر دهن
 عروق باعث قلته الم است و بیشتر عروقی از روی الم در حال فصد حمل ذراع و قیاس است از فصد

الفضل ابن درویش فصل که او ماهک است و سخت است پرست او و اما با سلیس و اکل بیست
که این هر دو در فضل الم را نماند که هر گاه بر فوق طمی نباشد و واجب است تمکید
موضع فصدله و واجب است در همه اینها که ذکر کردیم در برابر کرم تا ظاهر شود از خون خصوصا
در رنستان بدستی که آب کرم نرم میکند جلد را و کم میکند الم را در آن نمیکند فصد را
و واجب است در همه اینها که ذکر کردیم در حال فصد و حیست را بصفتاب و دوری از مرقه بزنان به
دوازده ساعت قبل از آن و باید که حیست کند در روزی روشن صفا که در آن ابروی نباشد
و بادست چنگه و خون ببرد تا آنوقت که رنگ خون ببرد و تغییر نکند و در روز حیست و فصد داخل
حمام نشود بواسطه آنکه مررت در دست و بعد از آن غمی آب گرمی بر سر بریزد و سپهر نیز در حمام
در حین حیست بواسطه آنکه بسبب آن حادث میشود حتی دائمه پس هر گاه بر اثر موضع حیست
فراگیر حفره نرمی و پند بر حیست نیا جائد نرم ابرو همین باغیر آن و فراگیر حفره نرمی از تریق فاروق
پس بیستام آنرا که رنستان باشد سنجین و تریق فاروق را در حین کرم و اگر مستعد رنجه که در آنست
پس اگر نیاید شیعی ازین مذکرات پس تناول کن بعد از نرم و ناغم ساق بدن و بیستام بعد از آن
جوده از آب کرم و اگر در فضل رنستان باشد پس بیستام بر آن سنجین غسلسینک هر گاه که آورد

بناج

این را زمین شدی از مرض لغوه و برص و بهی و جذام باذن الله تعالی و بیستام و بکس نامحی خوشی
که تقویت نفس میکند و خون را تازه میکند و باید که نخوری بعد از آن عتی از فصد کردن طعامی نثر زیرا که
بیم آن است که جرب عارض شود و اگر فضل رنستان باشد تناول کن از طبایح چون حجامت کبکیش
و طبایح مرقیبت که فر گرفته شده باشد از گوشت بریان که از روغن طبیب بریان کشیده باشد و بیستام
از نشه آب که اول آن ذکر کردیم آنرا و نه همین تا بروغن خری و شیعی از نشه کلاب و در حین فراغ از
حیست بریزند آنرا کلاب بر نامه خود اما در ناستان پس هر گاه حیست کنی بجز سبک و مخصوص
بلام که عبارتست از نان نخورشی که ساخته باشند آنرا از گوشت برته و گوشت کاه و حاصلش و بریز بر نامه
خود روغن بنفشه با کلاب و شیعی از کافور و بیستام لذان شده با که قبل ازین وصف کرده شد بعد از
طعام خود و بر پر مهر از حرکت و ریاضت و غضب و حیست نماند در روز حیست و حد کن با بریز آنکه
جمع کنی در خوردن میان بیضه و ماهی در مسوده بکوت بدستیکه اجتماع ایشان سبب تلبه مرض نفیس
و توسیح و بواسیر و درد دندان می شود و شکر که اهل آن خورند هر گاه جمع شود در مسوده سبب تلبه نفیس
و برص می شود و مداومت بنماید در اکل بسیار مویز کلف می شود در روی و تناول نمودن استیاده شور و
گوشت نمک کرده و ماهی نمک پرورده بعد از فصد موجب جدوش و عروض بهی و جرب است و خوردن

کمانه که سفید دارند رون او عکس شده حاصل میشود و داخل شدن در حمام در حالتی که جمیع بافت از انعام
 موجب نوله قوی است و غسل کردن بر آب سرد بعد از خوردن مایه مورث از پنج است و خوردن تنج
 در شب موجب تغلب چشم و اجسام است و دخول کردن با زن صاحب مرض جنام میشود در اوله
 و جماع کردن که بر اثر آن آب نریزد موجب صدمت ربیک شده می شود و جماع بعد از جماع با فاصله غسل
 حاصل میشود جنون در اوله و بسیار خوردن بهضه و مداومت نمودن ممتوله میشود مرض سپر و کسحه و پز
 خوردن از بیضه بچینه مورث ربو و انهارت و آن مرضی است که صاحب آن نفس را در پاره بی نفی صاحب
 لقب و خوردن گوشت تازه موجب بکرم است در بطن و مداومت نمودن بر اکل انجیر موجب پدید آمدن
 شمشیر است در بدن و آتش مبدن است سرد و عقیب است و حار یا شیرین موجب نفی و ضعف است
 و بسیار خوردن و مداومت بر گوشت و حبش و کما و نمودن موجب نیز عقل و خیره فهم و بلاغت است
 و بسیاری سید است **در دخول حمام و صفت آن** و هرگاه اراده در رفتن حمام کنی باید که در حال استواء
 نباشد و چون داخل شوی بچ کف است که تمام کنی یا بر سر بریزی تا از در دست و تنقیه امین پیشی و
 بدان یا بر که ترکیب تمام بر نظیر و مثال ترکیب جد آدمی است و آنرا چهار صفت است اول سرد خشک دوم سرد تر
 سیم گرم تر چهارم گرم خشک است و منافع حمام بسیار و فواید آن با شمارست یک آنکه طبیعت را بازگرداند و شکر
 را

دوازده

و عیون را و مغز کند و باطن را است بسند و ظاهر از اگر البش و دیگر که و اعصاب
 و عروق را نرم گرداند و باید که استعمال کند در هر بیت از بیوتات از بوی آب که مشک و گل است
 آن بیت باشد پس استعمال کنند در خانه حار آب بر آب صابون که بسیار گرم باشد
 زیرا که سبب صدمت از فشرار و لرزیدن بدن میشود و بهترین حمام آن است که معتدل
 باشد در هر او آب شیرین داشته باشد در روشن و قدیم البسنا و اول مع الغضا باشد
 و باید که در حمام سبب در آید و بمسلا حظه تمام ببردن رود و فعل از ضد لغت بدن را
 ضرر رساند و در حمام بسیار بودن موجب غشی و اندوه درون و حقیقان کرد و کانی
 را که مزاج خشک بود باید که بسیار آب بزنند و در حمام را ننگ نوقه کنند و مردم را طلب را
 گرم خانه مطلوب است و هر که خواهد بر بشرة او بشرة بسیرون بناید و نه غیر آن از غلتهای دیگر باید
 که چون بجام رود پیش از غسل روغن بنفشه بر خود مالند **صفت نوزه** و هرگاه اراده نوزه کنی
 و خواهی که زنده ضرر بر تو از شقاق و دمل و جراحت و نه سوزش در بدن پس این که استبداد شکر است
 بدن را بر آب سرد پیش از تنویر و باید که پیش از نوزه از صحرار غائی از جماع کردن بدوازده ساعت
 که عبارت است از روزی تمام و اخذ نمائید در نوزه حضرت را مگر بعد از آب گرمی که در اول غلته

یا بویخ چغندر بنفشه ایمنه که اگر آب کتساب را بچشم اندازد نموده باشد و می پیکه
زنجبیل سه روز باشد و بعد از نوزده باید که طلا کنند بجز شیئی را که زایل کند را بچشم اندازد
همچو برک شفق و مسعد و حنظل و ورق کل و نیل خواهر متفرق و خواهر مجتمع و اگر از احرار و برصقن
نوزده ترسد پس مابودت نماید بشتن و بمالد بدن روغن کل و اگر ببرد و العیاذ بالله عدس مقشر
نرم سبیده که همزج باشد بس که و کلاب طلا کنند به آن موضع که بر خفته باشد بصحت منبیل می شود
به اذن الله تعالی و هر که زردی داشته ترسد باید که جسم او را نکند اگر چه بویار باشد زیرا که حبس بول
و نفاذ استنش آرزو آفتها بسیار است و در میان طعام آب بخورد که معده را زایل دارد و اگر خورد
آب در اشقی طعام عادت سازد و طوبت در بدن عادت شود و ضعیف که دو معده او و عروق
و رگها قوت طعام را نتوانند گرفت و دو معده فحشی پیدا شود بواسطه رسیدن آب و اگر خواهد که
صاف نشود او را یک مشتانه و در شرابی بول پس حبس نکند نزد نوزده شهوه و در آن کشد و
مکش کند بر جی معوت زنان و اگر خواهد که ایمن باشد از مرض و وجع سفلی مثل نفوس و ظاهر نشود
به او ریخ بود که پس تناول کند هر شب صفت خرما که پرورش یافته باشد برغن با و در روغن زنبق
بینی با اینته خود طلا نماید و اگر خواهد که زبانه شود حفظ او کند شود نسیان و فراغی او نماید که تناول نماید قطعه

انوار

از زنجبیل بچشم بر روزه و بطعام خود اضافه نماید هر روز در هر روز و اگر خواهد که زبانه شود و برغانه عقل او پس
تناول کند هر روز سه میل بشکر بر روزه و هر که خواهد که ناخن او تنه نکند و زرد و سیاه نباشد باید که
که نه چینه الا زنجبیل شنبه و هر که خواهد از زنجبیل در دو کوشش ایمن کرد و باید که بوقت خواب کرد و سر را کوش
به چینه حکم کند و هر که خواهد از زنگام ایمن کرد در وقت زمستان باید هر روز سه لغمه شنبه تناول نماید
و بدان یا ایمر که مرعسل را دلائل بسیار است و آنست که دانسته میشود ناخاک از مضر آن بعضی
از غسل آن است که مستحق آن در وقت چشیدن تیزی و تندی و اسهال و سحر و بدلقه می رساند
و این در نوزاد غسل قائل گشته است که یا که از زنجبیل است و گفته قاعده زبانه در زنجبیل
که در آن ستم باشد هر یک را علامت و نشانه است بدانکه هر طعام که مشک فرغوان و غیره داشته
باشد ملاحظه لازم است چه بواسطه بوی خوش بسیار را بچشم ناخوش زهر ظاهر شود در شستن
طعام و لباس زهرناک علامت آن است که آستی که در آن زهر بود لعاب نک و رنگ آن بایل
بسیاهی بود و زردی شود و بر آن خطه پیدا آید و براق و برینک بر طه و نس بود و گویند زهر را
که در کوشتی قدیمه منکر و کباب بود مثل دو و غباری بر بالای او پیدا شود و اگر زهر برین زنده شقی
عکسرت ظاهر شود بایل بسبزی و زردی و گویند علامت زهر در شربت و شربت آن است که

بر آن خطها پیدا میزند یا لیبهای و کسیند علامت نهر در شراب و مثل جوی سنگ و
عسل آنست که بر آن کرم سیاه و سبز پیدا شود و علامت نهر در شراب آنست که
بر آن کف بسیار پیدا شود و محکم و متغیر گردد و با آنکه کرم پیدا شود نهر نازک اگر سفید بود بسیار گردد و
اگر سیاه بود سفید گردد و کسیند علامت نهر در تاج و دستار و لباس و فراتر آن بود که از این اجناس
غذایی بر آید بر تنک چشم و هر کس آن را بپوشد یا بر آن نشیند حار شدن او و اعصاب عظیم
پیدا شود و سوزش و عرق پای او در او این اعراض زیاده گردد و فرامی خوردن غذا را سکنه گویند که اگر
علاج نیاید در مفسد هلاک کند اگر کسی پیدا شود که این اعراض را می بیند که تا غیر سبب رخام
رخام میگردد و در زمستان تناول نمودن حبه التوت را که شویز است نیز ایمن میگردد و در رخام و در تابستان
هر روز غذای تناول نماید و باید که حذر کند از نشستن در آفتاب و هر که کند در شقیقه و شش و کمر
که در میست در پهلو ببرد باید که در زمستان و تابستان بر خوردن مای تازه مدد مست نماید و اگر
خورد که جسم او خفیف باشد و باید که سبک بر خیزد و خوردن طعام و شراب شبانه و صیقل
و اگر خورد که در دماغ نیاید باید که روغن بر سر مالد و اگر خورد که شقیق نشود و بهای او در بیرون نیاید در دماغ
باید که صابون خود را روغن مالد و اگر خورد که ایمن گردد در دماغ و در شکم کوش و تباه کشتن بخام و بهای بی

که بعد از خوردن شراب

که بعد از خوردن شیرینی سکه غزوه نیست و نان بخیاید و هر که ترسد از بختش و تباه کشتن و ندان بایه
که بعد از شیرینی و طعام آب سرد نخورد و هر که بعد از جیست از زرد و جگر ترسد باید که پوسته کتان
بیسکه خورد و هر خانه گرم که در تابستان در شش است باشد در آن نشیند و چون در شش را بکشد
فخ احوال در آنجا نرسد و در زمستان از خانه نکره ناکاه بیرون نیاید و اگر خورد که لرنه بایه متخلف در
بدن ایمن بماند باید که در مای هفت روز روزه باشد و اگر خورد که طعام در معده اش نشود و هضم نشود باید
که بعد از اکل در دست راست بخوابد و بعد از آن منقلب شود بر جانب چپ و چنانکه دست کند و هر که بخوابد
که ایمن بماند از بلغم و کم گردد باید که بر که از شش برود و از مایه مدد مست نماید و بسیار بخام رخص و مضمضه
رنگان و نشستن در آفتاب و از غذای باره در اجتناب نماید بهستی که مبرد بلغم را و مبرزانده و اگر خواهد
که از شش و صده صفر از فروتنند باید که طعامهای شیرین و چرب کم تناول نماید و این کرم نیز در حرکت
کم کند و صدمه های نرم بپوشد و بسیار نظر کردن بسوی چیزی که در دست داشته باشد موجب سستی
و وضع است و مؤید اینست قول محققین حکما که گفته اند از معالجات حمیه که مشتمل است بر
اکثر امراض فرج است و لغای کسی که سبب است و خوشی حاصل گردد و همچنین مجرب
ای بس مدد لغت لغت است که بزایست معشوق صحت یابد و اندوهری از مرض شده اند و هر که خواهد که سردای او

سرشته شود باید که فی بسیار کند و مدار دست نماید براره و اگر خواهد که با دست در زود فرزند باید که حق کند و
 روغن در بدن ماله و باید که بر آب بن نشیند و اگر بن است از بعضی حشایش که پیش از نشیند با بون
 و اکل الکت و بعضی نماید از هر بار و یا بسی و مدار دست نماید بر چیزی که حاره و ملین باشد و اگر خواهد که از این شود
 از بطن باید که هر صبح یک مثقال لطر لعل صغیر تناول نماید **دیه بر سوزن** بدان یا میر سوزن او را سفر
 که سفر کند این است که با پیوسته از او از طعم م معتق نباشد و خا را نباشد از طعم و بجهت اعتدال باشد و هر
 بغایت گرم و سرد نباشد که این هر دو حال موجب خطر است و باید که تناول نماید در وقت حرکت از
 غذای ناری رده مثل قریص که نان خورشی است حرکت میزند از گوشت مای تازه و سنگینه و ماهی و هلام که
 نان خورشی است که فراختر از گوشت بزه و کاد و همچنین سرکه و زیت و آنچه در امثال آن از طعم مای
 بارده و بدان یا میر که سفر کردن و سیر نمودن در گرمای گرم ضرر رساننده است بدن هر دو را بر این صفت
 سوزن و لغز هر گاه خا باشد از طعم و همچنین سفر و شب زین دارد خا خا در زمستان مخصوصا که از
 که لاغر باشند و سرد در دگ زرا که فربه باشند و دیگر از صلاح مسافر و دفع ضرر از آب است که
 است منزل منزل یک برود و آب آن منزل که نزول میکند هم در جسد زود بشه تنبیه مناسب خراج او باشد از تنبیه
 و شیرینی بجز در دو بیکر شرط مسافر آن است که قدری خاک پاکیزه از شتر خویش بردارد و به منزل که نزول کند

فنازل

قدری از آن خاک در آب اندازد و ظرف را اندک حرکت دهد تا در شراب او صفائی پیدا کند و فایده
 در جی حفظ آن آب است که تا آب آفترا از امور لافق طبع او سرد و استرین آبها از جهت شراب
 برای مسافر و مقیم آن است که با شش چشمه آن از جانب مشرق و سبک و صاف و بیض باشد و
 از جبال کلان و جبال سنگی **نوله** دو در **بهره** که در زمستان گرم است و در تابستان سرد و ملین در زم
 و در صاحب حرارت را نافع و در سرد را دفع و آب شور و قلیل طبع و شکم را خشک کند و لاله و آب برف و برف
 زینان کار و ناسزگار است و کشیه لطر را و اما آب چاه که سبک و خوش طعم و شیرین و صاف باشد
 بسیار نافع است اگر در این کشند و جو بس نباشد در زمین و اما آب البناده در مرض یا غدی که هم از نوره
 زار تا که بهر سبب که گرم در آن است در تابستان بود اسطه زهف سکون آن و دوام نایدن آب است
 بر آن مدار دست بر شراب آن ماده صغیر از یاد میشود و سپر بزرگ کرد و بدان یا میر که مقاربت و
 جماعت نمودن بزنان در اوقات شب در زمستان و تابستان در صبح که طعم م معتق نباشد و غرق
 معتق پسندیده نیست و متموله میشود از او مرض قولنج و فیل و لغوه و نفوس در یک شانه و قطیر نزل و
 با وقت و صوف بصیر و وقت او پس هر گاه لراده و دخول نماید باید که در آن شراب باشد بنا بر آنکه اصلاح است
 از برای بدن و اتمیه و از رتبه حصول ولده و ولده که حاصل شود از آن آب است از روی عقل و فهم و باید که

قبل از جماعت ملاعبه نماید و هر کاسی که موجب تنوع در استیقام باشد بفعول آردی و سخت گیری
 هستنهای او را نیز که این فعل موجب غلبه شهوت می شود در زن و سبب جمع شدن آب است
 چه آب اولی است نهایی او بیرون می آید و شهوت ظاهر نمیشود از روی خشم هر دو را و میل است
 پیدا میکند به مثل میل و اشتهای از بر او پس هرگاه این فعل بجا آردی مایست و منشی و لیکن می کن
 بجنب می بیند هرگاه فارغ شدی این بنی است از حصاة و ارض مرفعه بر اذن آنکه تا بعد از آن غسل کن
 و بیست و شش غسل که در آن مویز باشت و مویز باشت صمغی که در کوه دارا بجز حاصل می شود بعضی
 گویند عرق کوه است و در درجه دوم صابون یا بیست و شش غسل که گفته بدست نیکی باز میگرداند مثل آن
 آبی که از زود رسیده و بهمان قوه باقی میماند در احادیث نبوی صادر شده که بجزت امیرالمومنین فرمود
 باید از حق رکنی از زنان زنا کندم کون بزرگ سر درون فراخ چشم میانه بالا شوره پس از کرده و لاری
 نخالی بر برین است صدق و دیگر وارده شده که از حق رکنی از روق چشم دراز با یک که کوه بالا
 و نه تیره دل شب ننده دار بجز نده بره و نه زنا که فرزند از شوهر دیگر داشته باشد و نیز وارده شده که زنان بر چهار
 نوعند اول صبح یعنی زنی که بسیار باشد خیر او و عقیقه باشد دوم ربع ربع یعنی که در امان او و اولی
 و در شکم او و لیس دیگر باشد ستم کرب مفع یعنی زنی که بد خلق باشد باز در خود چهارم غل مفع یعنی زنی که

بمنزله

نسبت بشوهر خود همچون غل مفع است یعنی غلی که از زود است ساختار باشند و خود او را و شوهر او را قوه
 وقوع آن نباشد و بدان یا امیر که بدستی که جماعت نباید نمود و وقتی که قدر بر جمل یا دل باشد از
 بروج ریزا که از بروج آتشی است و سرف شمس جهت و در ادب یک است و از فضل و بهشت که
 که قدر بروج نور باشد که سرف قدرت و بروج ثابت است و از برای بروج و جماعت یک است و قرار
 لفظه و بدان یا امیر که آنچه در این ساله ذکر کردم هر که نگاه دارد و می فطت نماید و بدان طریق عمل نماید و بگوید
 از انواع بسیار و علل و عرض صحیح و سالم و این باشد و فرا جش معتدل کرد و سالها و عیش و قیامت
 و بدان یا امیر که باید التفات نماید بسختی آنست که علم ندارد و از عفت دور است و از عاقبت نیشه دارد
 و در همه احوال متاع است پیروی شهوة عینا به و غیر انجف است میکند زنده و در کار ضایع میکند و میگوید که من اشیا
 متضاد که کثیفه مجوزم و هیچ مضرت نیایم لکن بصفت بهیمه است که معطل بر مرزای شهوة است و با دارد
 بر بخیزد و قصد هر می کند و به نوحه غافل میخشد با آنکه در ذکر اول بار که ضایع کند موجب کرد و در زود
 کند اما چون عقوبت نیاید دیگر کرده و دردی کند و از عقوبت نیندند تا نگاه گرفتار کرد و دست پانز این بر آنگاه
 ضایع کردن عمر خودش معلومش کرد و سودی نداشت و چون آدمی به نینمواند که چون صحت از دست خود دهد و نفع
 در موصوف نم اندازد و زمان پنهان کرده که کار از دست نرفته باشد و سپید سوده شده باشد تم تم الکلی بود الکلی که

رساله مورومه به بردالت عنه **بسم الله الرحمن الرحيم** **و به نستعين**
 چنين كس كه عروق و عضلات و عروق كامل فاضل بن محمد الكزباني عمدة الله بفقرانه كه روزي بجزدت الالقام
 ابن عبد الله كس كه از روزاء عصر بود نشو و نما و سخن از طب ميگذشت و جماعتی نیز از اطباء حاضر
 بودند و هر يك بغير دانش خود حكمايی ميگفتند در ان شاء الله ان جمعي از اطباء گفته كه بعضي از امراض
 و علال كس كه بواسطه مجرور انام و مشهور صارت ميرد از ان ان ميت نسبت الابرور انام و مشهور كس كه
 مرض صارت شده باشد و اني بخلام را متطبتين كه حاضر بودند استماع نموده و ان جماعت را
 عرض انكه بر سر مرضي آن مرد بسياري كشيده و در معالجه ان نوعي بكار دارند و انتفاع كلي
 يابند پس مفارن اين حال فقير وزير را مطلع ساختم كه بعضي از امراض كس كه در انام بهم رسيده باشد
 علاج ان بيك ساعت متسير از اين سخن جماعت اطباء كه حاضر بودند تعجب نمودند و هر
 لحظه حيرت مينمودند تا انكه لصف ان بنده التماس كرد كه كتابي تايف كنم مشتمل بر جميع علا و امراض كس
 كه بيك ساعت از ان ان ميت بود باشد فقير باندك زمانه بتوفيق الله تعالى اين مختصر را به انام رسانيدم
 و به بره الت عنه موروم ساختم و اين كتاب في الحقيقه مثل كتاب ستر الا سرات در صفت ^{طوبى}
 انكه مثل دستور سبت از طب والده اللوق والده المرح والاب بيا انكه ز نشان من ان كس كه مذكور است

علاج

علمي را كه ميگویند ميشود از فرق آقدم و چون هر علق را در ساعت واحد علاج ممكن نيست
 بعضي از اعضا كه ممكن بود ذكر كردم **باب اول** در صدماع و صدماع در دست در اعضا كه نگاه
 در پيش سر و حوالا پيشاني بوده باشد چون بيشتر غلبه خون است درين هنگام هميکه خون از بن
 بفسد و جاست اخراج كند در ساعت ساكن كند و يا انكه از خون مصري نماند بويده و قدسي سايده
 و به معني پيشاني بباله در دم را بيا كند و در كره چند عدد عنقا بقدسي ان كشيده را شربت ناپيد بپزد و بنوشد
 و بخورد در لحظه صدماع بر طرف شود و هر گاه در وسط دماغ بوده باشد چون دال بر غلبه حرارت باشد
 كه حرقت كنان را بر دهن كل سبخ و مسكه كز كند و بر سر كذارند با خرقة نوره كوره را بشير و خنجر كرده بر سر
 كذارند در حال ساكن كردد و هر گاه بنوع فراب بويند و خارج كند در سر كه كذارند باشند تناول نمانند و از
 رلوب مثل شربت اندر شش و رت غوره و رت زرينك و رت رابوا س كه لطفا صفر ميكنند
 بخورند در دم ساكن كردد و در غرض بخت با دام بانك هر گاه كه در كفاي صحب ان صدماع باشد
 در دم ساكن كردد و هر گاه صدماع در پيش سر و حوالا قنده كه عبارت از استخوانيت كه در پيش سر
 مپايد چون از غلبه بعمت طريق علاج ان انست كه عيس را بجايند كه كسفي و آب
 شرب بخورد و قمي كند بعد از ان ان شربت پياشده تا هر بنوعي كه بوده باشد اخراج شود و در سخن

به آب گرم جمد کند که در حال ساکن شود و صاحب این صدها علیه مزه و آرد مزه تا اول کند در حال
 ساکن گردد و بزچون به این باج فیکو، عنزوه کند در حال بر طرف شود اجزاء این باج مذکور مصطفا و
 سنبل الطیب زعفران عود بسان حب میان اسدون سبزه کل سبزه و پزنی
 از هر یک یک مثقال و صبر سفوطری هشت مثقال اجزاء را که بیده و پنجه در ظرفی با عسل شده
 بسر شده و بقدر احتیاج بخار بر بند **باب نهم** در تحقیق و آن دردی است که در یک از دو طرف سر
 بهر سه عطیه که آنرا از زبان و جگر می نیز گویند با استخوان کلب در پیش و باغ بوز کند و اگر کوفه و باغ
 شود باید که یک کف از جو کوزه در ته هم کند که در آب قطره قطره بر آن چکه در زم شود بعد از آن بچسبند و بقدر
 نصف و قه از آن کوفه نیم دانگ استخ و در آن جا و شیر داخل کنند و از یکدانگ تا دو دانگ سوط کنند
 یعنی به باغ بکشند و اگر اینها نادر و سه سبب آن حادث شود خواهد در زمستان و خواهد در تابستان چون
 است سرد بر سر برزند در حال ساکن گردد **باب دهم** در صرع علقه است باوی که در و باغ بهم میرسد و باغ و باغ
 لغت می شود از افعال حس و حرکت بسبب سده که در تجاریف و باغ بهم میرسد منغی غیر نام طریق
 علاج آن است که رفیقون و عاقه قرقها و اسطوخودوس و بهنجاق فتی اجزاء را مساوی کوفته بکنند
 و در مویله سرون کنند و مساوی کرد که از بوقت بزنه تا اول نمایند در همان مغز صرع را که در در زبان است

باب نهم در صرع

باب چهارم در نکام که عبارت از ریختن مویله بجزی بینی و علاج نکام التوسه است سایر
 امراض همی که عارض می شود باید که کباب در غایت گرمی بوده باشد بر سر برزند چنانکه در باغ اس
 نماید حرارت آنرا در ساعت زایل شود و چون خرقه کتان را بجزارت استنش گرم کند و بزین فغ
 که عبارت است از استخوانی که میان سر است بکند از این چنانکه استخوان مذکور حرارت آنرا در باید
 در حال ساکن شود و اگر در روز اول که نکام بهم میرسد آب گرم را با باغ بکشند و بقیع بلع ظاهر شود
باب پنجم در طین و آن صورتی است که همیشه صاحب الخفت می شود و در باغ وجود ندارد چون شخصی
 را از آن مرض عارض شود رفیقون تازه در آب جگن کنند و در گوش و بینی وی بچکانند در ساعت
 زایل شود **باب ششم** در سبب عین و آن آن است که در چشم هرگاه بواسطه ترش و آب
 بهر سبب باشد چون از جنون مصری بمرید و قهری در حوالا چشم طلا کند در حال طرف شود و اگر سبب
 نشستن بکنار استنش باشد بخوردن اطعمه که مویله بلغم بوده باشد مثل می تازه و غیر آن در لطفه نایل
 و همیشه کا با راه راه صلا بکنند که چون غبار شود و بمیل نوره در چشم کنند است بقیع از چشم
 باز دارد **باب هفتم** در عرف که آمدن خون است از بینی همی که شخصی را عارض شود باید که
 شب بکشد یعنی زاج سفید را بکوبند تا مثل غبار شود بعد از آن با نیچه در بینی او و مندر لطفه ساکن شود و اگر

مجھے جھوٹی آتش بر روی شکم دی از آن جانب کف خون میاید بکنند در ساعت بر ایستند
باب پنجم در وجع اسنان و آن دردی است که در دندان بپرسد طرفه علاج آن است که علیل را
 بغرمایسند تا دو هفته مویز بخورد و در پاره پاره بپزد و به آب بر کند بر بالای سینه که آتش تری بسین
 دیگر از آن خوب بگویند پس بر دندان که ناف لب بگذارد هم در زمان تسکین باید بود اگر وزن یک قیراط
 سکر عشر که عبارت از طلاست که بر برک عشر که یک از بتر عادت است می نشیند و اگر آدمی بسیار آن
 درخت نشیند در حال خواب شود آنرا ببرد و بر آن یک پنبه پیچیده ببردند که درد میکند بگذارد و در حال خواب
 نگاه است که مثل غایب و قطران و ورق فانی که بر دندان میکشند در دوشس آن میکشد و اگر بر آتش
 داغ کنند در دوشس بر طرف میزند و طرفه داغ کردن آنست که ماسوره را گرفته میل آنرا بر آتش
 گرم کنند چنانکه سرخ شود بعد از آن آنرا از آن درون ماسوره ببدانی که در میکند بگذاردند تا کان
 طله در دوشس آن کرد **باب ششم** در خلع اسنان است یعنی گندن دندان بغیر آن که بکشد قرقا
 و یکبار در سه که بگذاردند تا بان خمیر شود و بزدند اینست که میل کنند دارند بگذاردند در حال خواب
 شود و اگر برین درخت است سیاه را بکشد و در طرفی کرده در آتش بگذاردند خوب خشک شود
 بعد از آن بردارند بزدند اینست که بگذاردند در ساعت **باب هفتم** در بچه که بوی بدست در دهن است

در دهن

در دهن شخصی بپرسد باید که بر طرفی را یا هر دو با یک سر در تری بگذارد و علاوه ما کرده هر یک بقدر
 فذقی بخورند هم در آن لحظه ابدی بر طرف شود **باب نهم** در خفاق و آن عبارت است از خارج
 لغوی نفس کجاست به قلب چون شخصی را عارض شود همیشه که است باز آنکه
 کند و در مریغ شود و در آنست که سفید رنگ بکشد و در موضعی که است بر بندند و در
 سوای استخوان چیزی بر آید بزدند بعد از آن زبل او را صاحب خفاق دهند تا غرضه نایب نفع دهد
باب دهم در علق و اگر با پرسی زانو خوردن چون شخصی را در کله چسباید که بکشد که غرضه
 کند در حال عطوی او با این **باب یازدهم** در قویج و آن مرضی است مؤلم که در امعاء مریس و جفت میزند
 با بیخض خروج آنچه بیرون میاید با الطبع چون شخصی را قویج عارض شود یکد آنست از مویز که اگر
 تناول نماید نفع ظاهر شود صفت مویز قرفل بوز بویا بسیار است آن مواضی فریح
 از فر ریخیل مصطک دار چینی عود زعفران زهر که ام استه متقال قاقه کند هر یک متقال
 آشنه دو متقال مسک نیم متقال قند و کلاب هر یک متقال قند را در کلاب حل کرده غسل
 کفایت اضافه نایب و بعد از قوام ادویه را در آن بسپارند و قدر است آن یک متقال است و چون
 مذکور بچته قوه باه داشته تا نینز نافع است و حجت و اگر حنظل ببرد و تخم آنرا برون کند و سوی بخوردی

فستیک کرده علیل بخورد بر کبر در حال تخلیل رود و اگر احیاناً بسبب اسهال یا تابی و چپش در ناف
بهرسد باید که کف کعبه از کشیز و اندک از زیزه و کردیا و کفی از سحره و انجدان خلص و یک کف از
جمجمه را با قهوی آب در یک ده خوب طبع دهند و مقدار نیم نعل از آب آن گرفته و یک ذریه کب
از صافه نمایند و برهم زنند و بخورند در حال اسهال و آن اسهالیت که بحسب لوبان
مختلف بوده باشد چون صاحب بغرض صمدل و کافور و آب بجان بر سگم طلا کند از غلظت دم و تفرس
کند که در منصوری در حلقه مذکور است بر او دهند بغایت مایع است **باب پنجم** در صبیان و آن
بچشمی است که کودکان را عارض می شود چون یک شقال تخم تیزک دست متقال زیزه کرمانا بکوبند و از میوه
میرون کنند و بر او غش بکند و با شیر یا در بطنش میزند فی الفور ساکن گردد **باب ششم**
در بواسیر و آن بمره چند است که بر سر سوز ظاهر می شود چون یک دم کوفش فی که آنرا زایل کوش خوانند در
بیرد اسن وی بکوشند و جود در حال ساکن گردد و اگر بیدانست مقل از رقی باید که کف کعبه
در زیر دامن دو دکنند در حال در شس ساکن گردد **باب هفتم** در خروج مقعد یعنی بیرون آمدن مقعد چون
این حال طفل را عارض شود باید که سنب که سفید و سفید آنرا گرفته بگردانند و بعد از آن بکوبند و از میوه
میرون کنند پس چغندر و کل از و شب میا و ما زود در ق کلسخ و پودت انار و بر کس مور و اجرد را

بلاذکر

مسوی نیم کبک کنند و در اندک آبی در دیک کرده بگذارند که چند چوش زنند و وقت او بر در آب
داخل شود و طفل را و قی مقعدش بیرون می آید بفرماند تا زمانه در آن آب بنشیند بغایت سرد مذود و اگر
بسهال از مقعدش رضما و نماید و بار کمشت اندرون کنند در همان ساعت به ابسته و بیرون نیاید
باب هفتم در غزق الش و آن وجبت که در محل نشسته نگاه شروع میزند و بر آن فرو می آید
و بجان خنصره و بر لوز منق میزند و کاه است که کعبه نیز برسد و این علت علی است و کثیر از خطر و خطریا
بسبب قنط مروت بدان تفه شده اند و طریقه معالجه آن است که صبر سقوطری و ببلکه زرد
و سرخیان از هر یک یکدم بگیرند و کوبند و در اندک آب خمر کنند و چهار ساعت تناول کنند چون
بچغ غلبه شش جملر اطلاق میزند در حال آن وجع ساکن گردد و به تحقیق شخصی منت یکسان این
علت است تلا بود و از صلا قدرت بر جو اسن نداشت و از پهلوی پهلوی و کبر می توانست بر کردید برین معالجه
عمل نموده با الهی که گرفتار طرف کردید **باب نهم** در جراحات یعنی جراحتی که تازه بهر صد صمغ
بطوط را بکوبند و بر جرح است که ندهند در حال ساکن شود و اگر بکوبند و کباب را بکوبند تا چون غبار شود بعد از آن بر آب کافور
باروغش زیت یا عسل خام در هم زنند و بر زخم گذارند هم در زمان ساکن شود **باب دهم** در جراحات عسره
و اگر جراحی است که عسره باشد طریقی علاج آن است که روغن کوی که سسته سال ندهد باشد بهر ساند و تریه

از پیوسته سخنه بر آن روغن بیا لینه و در نه آنجا حرکت کنند در حال آمدن حرکت با در دست روز آنجا حرکت بهم
بیمین و **باب بیستم** در نوسید و آنرا نمی چندت و غیره است که همیشه حرکت خون از این میاید
همیشه تونبای سبز بر آن پیشند حرکت است چون باز ایستند و در دست سکن شود **باب بیست و یکم**
در عرق یعنی رطوبت عضو ادری از آنست که در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه
و بر کل سطح و در اجزای سادی سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه
و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه
باب بیست و دو در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه
چیزی بر عضوی نند و ماوقف کرد در هر صورت افاق و صبر و ناست و ما شش و در این همه رسادی گرفته
بگویند و در آب برک مورد ترکسند و بر مرغ را بر گرفته بر آن بیا لینه و بر آن عضو طلا کنند در حال در دست سکن شود
و آن عضو بجل خود با لینه **باب بیست و سه** در اعصاب و اعصاب یعنی در ماده و است هرگاه شخصی را که معنای ناست و در سینه
یا بیشتر بود بعد از آن تغییر نند در حال او بهر سرد و در معانی او بهر سرد و در معانی او بهر سرد و در معانی او بهر سرد
بدان حال با ناست میماند خواه ایستاده و خواه نشسته و اور لفته به حرکت ناست علامت آنست که ناخنهای آنرا بگیرند و دروغی که بیشتر
چرخ کنند در حال سکن شود و در دست ما در فتن بهر ناست بیاید صلا و اگر ناست ناست در دست ما در فتن بهر ناست بیاید صلا و اگر ناست ناست

البدن

کرم باشد از هفت کردن عقیق النفع است و در حال ما نکه و لغت نایل کرده اند کتاب ابن الکلب الزناب

رساله در کیفیت و منافع و مضار بسم الله الرحمن الرحیم بعضی ماکولات و غیرها

چون حکم بادش جهان فرما زنی مادی زین از خون بر آنجا نفاذ یافت که سینه که بیشتر از این است و بعضی
در هر گونه از انواع حکمت و در تمام سینه و در هر دو واجب و بد این مختصر است و در صفت و
طبیعت و منفعت و مضرت و دفع مضرت که علامت نفع است و در علامت ضرر و در
علامت و دفع ضرر از ناست و آبها و کشتهها و میوهها و لباسها و غیره از آنکه از قول اسطرطایس و افلاطون
و بقراط و جالینوس و دیگر حکما هر چند در منافع هر چیزی کتابهاست که ناست اما در این ترتیب که منفعت مضرت
و دفع مضرت با هم باشد کسی ناست و نیز در ناست و آنکه در نظر کیمیا اثر ما پشته جهان بگیرد که ناست
بشرف قبل از ناست و الله الموفق و علیه التوفیق **باب بیست و چهار** با الطبع کرم خشک و بعضی که ناست کرم تر نفع آن
سنگ و یک سینه با ک ناست و تن فری که ناست و سینه را بکند به مضرت آن با در سکن لفته و خون را غلیظ
کند و شش ناست کند و دفع ضرر آن است که با سکن کرم فرا جد را محل دفع مضرت کند **باب بیست و پنجم**
مسعدال و بعضی کرم تر **باب بیست و ششم** طبع را نرم دارد و در سینه ناست و در سینه ناست و در سینه ناست

بیش نه و طبع را بنده **رض** دیگر که باشد **رض** شیر بنه **کندم** کرم تر **رض** چون بجا نیند و بر مینا کدازد
فانده دهن **رض** دیگر که آورد **رض** شیر بنه **جوز** کرم خشک **رض** معده را قوه دهد و دندان را بتر کند تریق
زهر ناست **رض** دهن و کلور را بچوشت نه و زبان را سبک کند **رض** خشکی شش و مغز را **باقالی** **رض**
کرم خشک **رض** کرم شکم را بکشد و اگر آرد و از طلا بکشد رنگ در آینه کند **رض** دیگر که آرد **رض** سر که
و اگر کاسه **مان** **کاک** کرم خشک **رض** زود که آرد و خون را بپا به بکشد **رض** کرمی معده را زبان را بد **رض**
بارد و غنما خورند **مان** **فطیر** بقراط گوید که غیظ است و موافق تن آدمی نبود **رض** رو و کران و مسفران کشتی
کیران را بکشد **رض** باد در شکم افکند **رض** شتر آب کین در بچکان برده **مان** **رض** سر و خشک **رض** روده
را بکشد و طبع را بسته دارد **رض** دیگر که آرد بر سوسه کران باشد **رض** بار و غنم با هم و در بنه خورند **مان** **کاج**
کرم خشک **رض** مرد بجز را بکشد **رض** مرد شیم را زاید و مکرانه کند **رض** باشد آب کین خنده **موز**
کرم تر **رض** در دماغ را سگ کند و رطوبت از تن با زرد **رض** خون را را بترزند **رض** خیاره و سبزی
برج بعضی کرم و بعضی سر و خشک دانند **رض** غذای بسیار دهن و معده کرم را بکشد **رض** قویج زانینا
بود **رض** بار و غنما و شیر بنه خورند **باقالی** **رض** سر و خشک **رض** سر و غنم را **رض** چشم و گوش را
ضعیف کند **رض** در غنم بجام نمک و ستر **مان** **رض** سر و خشک **رض** معده را **رض** تهمای سر و کرم را برود

دانش کرم

دانش کرم **رض** دندان را ضعیف کند **رض** روغن با و ام **رض** سر و خشک
رض بول بسیار آورد و تن را بتر کند **رض** روغن شانه چشم را **رض** روغن زیت و آبکام
و خردل **رض** خشک و در سردی و گرمی معتدل **رض** خون را سگ کند و قوه معده دهد **رض**
ماخولیا و دیوانا آورد **رض** با چغندر پرند **رض** خردل کرم خشک **رض** بنم را بکشد و باد را بکشد **رض**
دماغ را زبان را در دود و سر آرد **رض** سر که **رض** بعضی از سر و خشک و بعضی سر و تر
کفته اند **رض** معده را پاک کند و فی آستان آورد **رض** دماغ را **رض** لیمو کند **رض** کرم تر **رض** آب شکر
نیاده کند و بواسیر را سود دهد **رض** دماغ و دندان را **رض** لیمو کاه **رض** سر و تر **رض** بخوابد را زاید بود و
خون را صاف کند **رض** قوه مردی دروشت **رض** چشم را **رض** با کرفس خورند **رض** کاسنی بعضی کرم
خشک و بعضی سر و تر دانند **رض** جگر کرم را **رض** دیگر که آرد **رض** با سپندان خورند **رض** کرفس
کرم خشک **رض** سده را بکشد **رض** در دود آرد **رض** با کاه خورند **رض** **رض** کرم خشک **رض**
با طعم پرند خوش باشد **رض** تشنه را قاب کند **رض** با کرفس خورند **رض** نفع **رض** کرم خشک **رض** قوه دانه
و معده و بنم را هضم کند **رض** چشم را تار یک کند **رض** با کاه خورند **رض** سپندان **رض** کرم خشک **رض** آب شکر
زیاد کند و قوه دهد **رض** در دهن سر آرد **رض** سر که و کاسنی خورند **رض** **رض** با کاه خورند **رض** با کاه خورند **رض** با کاه خورند

ع تن را قوه دهد و فریب کند **رض** سده جگر آورد **رض** غیر را بسیار کند نرسد و با شیره بنفشه خوردند
پایز بعضی کرم خشک و بعضی سرد در دانه **رض** آبهای که گاو خرد و آب پشت افزای **رض** در سرد
آورد **رض** سکه با ماست **رض** کرم خشک **رض** در دیار ایکه بود و معده را قوه دهد **رض** و را ضعیف کند
رض با کوشته های فریب خوردن **رض** در سردی کرمی معتدل **رض** سینه و سینه و جگر که کرم باشد
سودمند و قوی را بکشد **رض** دل را ضعیف کند **رض** مصطک **رض** کرم خشک **رض** معده و کرده را
رض در میان و صلی **رض** با خشنش و مغز بادام و سکنجبین **رض** کرم خشک **رض** همه اینها
کرم کند **رض** آورد **رض** با کاه و سر که خوردند **رض** کرم خشک **رض** غذا بسیار دهد **رض** معده را
سست کند **رض** در بزمی و مصطک **رض** صغیر را سست کند **رض** سینه و عصب را **رض**
چرب و شیرینی **رض** کرم خشک **رض** قوه دل و معده دهد و بطن منضم کند **رض** چشم را **رض** با دندان
خوردند **رض** کرم خشک **رض** دندان را تیره کند **رض** قوه مردی را **رض** با سهندان خوردند **رض** کرم
ع آب پشت را نیاورد کند و طبع نرم سازد **رض** کرده و چنانچه را **رض** با خشنش خوردند **رض** کرم خشک
ترتیب همه نهر ناست و با دندان بشکند **رض** دماغ را **رض** در دهن بسیار و با ترشی خوردند **رض** کرم تر
ع سده را بکشد **رض** آب پشت را نیاورد کند **رض** معده را **رض** آب کاه **رض** سرد **رض** سردی را

آورد و غذا

هر سردار و غذا را نیاورد کند **رض** معده را از کواریدن باز دارد **رض** آب کاه **رض** کرم تر
آب آن صورت سرد را ببرد و قوت شش **رض** خون را ببرد **رض** سکه و خردل **رض** کرم سرد
ع ششک سکه کند و معده کرم را سرد **رض** را یکسر برد **رض** آب کاه **رض** اشتها **رض** کرم
خشک **رض** با تخم را بکند و قوه معده دهد **رض** دماغ و عصب را **رض** با سکه خوردند **رض** سکه
سرد **رض** صغیر را سکه کند **رض** اشتها آورد **رض** عصب و دماغ را **رض** با حلوا
عسل خوردند **رض** بخار **رض** سرد **رض** تبهای کرم و کرده و مانند را **رض** در معده و شش آورد
رض با عسل و مویز خوردند **رض** کرم خشک **رض** معده را قوه دهد و اشتها آورد **رض** و هین را
ریش کند و خلط سرد را تله کند **رض** با روغن **رض** با سکه خوردند **رض** کرم خشک **رض** معده
قوه دهد و سده را بکشد **رض** مانند را **رض** با سکه و آب پن **رض** خوردند **رض** کرم خشک **رض** اشتها
نیاورد **رض** شش آورد **رض** با کوشته **رض** خوردند **رض** کرم خشک **رض** اشتها را نیاورد کند
رض مضمراست کند **رض** با قلیه **رض** خوردند **رض** کرم خشک **رض** قوه معده دهد و شش
اصنم کند **رض** در سردی و خولیا آورد **رض** با اشتهای خوب خوردند **رض** کرم تر **رض** نیم بخت
آن آب پشت را نیاورد کند **رض** چون تمام بچه نژد ویرا کرد **رض** شراب کهن **رض** فلفل

کرم خشک ع میوزا بکند از د و جگر کرم را بیک بود **رض** چون بسیار خوردن خون را براند **رض** شرب
 محاض بایشه اب ریواس خوردن **رض** کرم خشک ع معده و جگر سرد را گرم کند و قوه اشتها
رض کلوراکت کند **رض** سکنجبین فدی با عسل **رض** مغز ان کرم خشک ع اندک شربند در آن نماند و دفع
 آورد و قوه اشتها **رض** چون بسیار خوردن استهوار با بطل کند **رض** عظیم اندک خوردن **رض** در گرمی
 سردی معتدل ع سینه و شش را **رض** تبریز آورد **رض** کتک سینه **رض** سردتر
 ع شکر زنبق **رض** کرم خشک ع دهن و دندان را **رض** در با با کین و با کین **رض** پخته
 سردتر ع طبع را گرم کند و تن را فریب کند **رض** سده آورد **رض** با سوزن و با کین و با سوزن خوردن
رض کرم خشک ع قوی و فایده و نوره را **رض** پیمار احشک کند **رض** بار و غنما خوردن **رض** کرم خشک
رض سردتر ع معده قوی را سبک بود **رض** بدکار باشد **رض** با زیره و کشمش و زنجبیل
رض کرم تر و غلیظ ع لاغر آن را فریب کند **رض** خلطهای بد تولد کند **رض** پیش از کشتن قدری بوه
 در گلوی مرغ و بط و قورقون **رض** معتدل و غلیظ ع جهت کشتن که ان و کشتن با ان و دوز کوران
 سبکست **رض** قوی با در اینگز **رض** سحر و نمک و شرب کس **رض** کرم خشک ع کرم تر
 آدمی تن در دست را هیچ چیز مرفعه ازین نیست **رض** چون بسیار فریب باشد شورش سده آورد **رض**

عیال را از آن باند

بزرگ و ساق بزند **رض** کرم خشک ع به بود اما زرد کرد و بود **رض** چون کباب کنند و لای آورد
رض حلوائی عسل کرم خشک ع معده گرم را مملوفی بود **رض** سپرز را قوی کند **رض**
 با فلفل و دارچین خوردن **رض** کرم خشک ع و زرد کوبید مایل بسوی ع اسهال صغیر و معده قوی را بکند
رض خلط سرد را لکه کند **رض** با زنجبیل و فلفل خوردن **رض** کرم خشک ع غذا را هم صم کند و بکار **رض**
 دماغ و چشم را **رض** بار و غنما و یا با ماست تازه خوردن **رض** کرم خشک ع معده را
 سبک کند **رض** با عسل یا قند خوردن **رض** کرم خشک ع خون گرم و سرد اوله کند **رض**
 قوی و مملوفی آورد **رض** زنجبیل پرورده و شیر بهنای مای **رض** کرم خشک ع قوه اشتها و سردتر
 فریب کند **رض** شکر آورد **رض** شرب کس و میوز مای **رض** کرم خشک ع قوه دهم و جگر گرم را
 سرد دارد **رض** چشم را **رض** شرب کس و فالوذج مای **رض** کرم خشک ع لطیف ع بوم را
 از سینه بکند از د و بر طرف کند **رض** اسفند سیاه آورد **رض** شرب کس **رض** کرم خشک
رض قوه اشتها **رض** تن را احشک کند **رض** بار و غنما و دوام خوردن **رض** معتدل و لطیف
رض معتدل را در میرا پزند و آب پخت افزاید **رض** زور آن مای را **رض** مای شکر کرم خشک
 کرم خشک ع آنکه در آن بچینه باشند قوی را دفع کند **رض** بر معده بسیار نقصان **رض**

دفع کندی غوره با سر و خشک دفع صفرا کند **دفع** سینه رنجور را **دفع** با مغز بادام و شیر تازه
سیرینج معتدل **دفع** ریش روده را **دفع** سده و جگر را **دفع** سده را **دفع** سینه را **دفع** سینه را **دفع** سینه را
کرم ترنج عقل و فهم را **دفع** معده را **دفع** سکر که با آب لیمو یا خوره **دفع** مزاج کرم ترنج آب
پشت زیاده کند **دفع** بدکار باشد **دفع** لغاع خشک **دفع** کرم ترنج شب که بر آب بر معده
کران بود **دفع** بر معده نیت و ناک خوردن **دفع** کرم ترنج **دفع** کرم ترنج **دفع** کرم ترنج **دفع** کرم ترنج
سست کند **دفع** خولجیان در نجیب **دفع** سرد تر و غلیظ **دفع** مغز سر را زیاده کند **دفع**
فی و استغناء آورد **دفع** ناک و خزان **دفع** سحر **دفع** سحر **دفع** سحر **دفع** سحر **دفع** سحر
دفع سحرش معده را **دفع** سحر و ناک خوردن **دفع** کرم ترنج **دفع** کرم ترنج **دفع** کرم ترنج **دفع** کرم ترنج

فی قیحا

دفع قیحا **دفع** با سرکه در عنقران خورند **دفع** کرم معتدل **دفع** قوه معده دهد **دفع**
مشابه کرم را **دفع** شراب اندر شیرین **دفع** کبکب **دفع** کبکب **دفع** کبکب **دفع** کبکب **دفع** کبکب
اسهال و قیحا **دفع** کشت کرد و حل انگبین **دفع** کرم معتدل **دفع** تبهای کرم و پیغمبر **دفع**
دفع کلاب فندک حل انگبین **دفع** کرم خشک لطیف **دفع** دل و معده را قوه دهد **دفع**
حلی تر از بزراند **دفع** بذر قطونا و تخم ریجان **دفع** برف سرد و خشک **دفع** غذا را هضم کند **دفع**
سرخه انگبیز **دفع** با شراب کس خورند **دفع** کرم ترنج **دفع** معده را از بلغم پاک کند **دفع**
معده و جگر را **دفع** با کلاب و عرق بدست خوردن **دفع** کباب کرم ترنج **دفع** قوه دل و کس را که خورند
رفقه باشد **دفع** باغشت **دفع** معده را **دفع** انگبیز و بهیلید سرورده **دفع** بر آب کرم ترنج
کرم ترنج اندامها را قوه دهد **دفع** دیگر کلاب باشد **دفع** جوارش **دفع** کرم ترنج **دفع** کرم ترنج
جگر کرم را **دفع** اعضا را سست کند **دفع** شربت فندک و عرق بدست **دفع** آب باران
در وی اندک حرارت است **دفع** سینه و سحر **دفع** کرم را **دفع** کرم را **دفع** کرم را **دفع** کرم را
کرم ترنج جمله ادمیان را موافق بود **دفع** من کس را که خطا باشد **دفع** کرم ترنج **دفع** کرم ترنج **دفع** کرم ترنج
هرانی **دفع** کرم خشک **دفع** تن مردم را خشک کند **دفع** صفرا و ضعف پدید کند **دفع** شربت تبهای خشک

هوای تابیز سرد خشک ع بیج صبور را موافق بود **رض** سلا **رض** کر مابه در **رض** مالیدن
 هوای شکر سرد تر ع قوه با ضمه ده **رض** بلغم را **رض** در خانه های گرم بنشیند **مفوتت**
 کرم خشک ع تریاق همه زهر مانت **رض** صفرا را **رض** بزرد الوی شیرین **مفوتت** کرم تر
 ع دماغ را قوه ده **رض** بر معده کران بود **رض** فانیه و لیکه سبب **مفوتت** کرم تر ع مستی در آرد
رض تا کوار بود **رض** شراب کس **رض** نخاع **رض** معده **رض** کرم را کرم کند **رض** صفرا را **رض** شراب
 اندر ترش **رض** بنفشه **رض** کرم تر ع سینه و کله و سینه **رض** معده را **رض** سکنه **رض** شراب
 ناریج و لیمو **رض** کرم تر ع معده و کوزه و شمشاد **رض** کرم فرا جاز را **رض** سکنه **رض** شراب
 حماض **رض** فالودج کرم تر ع سینه و شمشاد **رض** سته و سپرز و جگر را **رض** شیرینی **رض** کینه
قطایف قیبط عظیم کرم ع معده و کوزه را **رض** در سرد آورد **رض** با کاه و خوشخوش **رض** خوردند
جامه ابریشم کرم لطیف ع تن مردم را نرم دارد و فریاد کند و فرج در **رض** پوست تن نازک کند
رض با پنبه با فند هم **رض** کرم کندی و اندرون را **رض** جهت سرد مایک بود **رض**
 شیش در **رض** کینه **رض** کینه **رض** کینه **رض** کینه **رض** کینه **رض** کینه **رض** کینه **رض** کینه
رض ابریشم هم با فند **رض** کرم و لطیف ع سرد مزاج را موافق بود
 فی حق السلام

رض خون را کرم کند **رض** با ابریشم هم با فند **رض** کرم لطیف ع سرد
 مزاج را موافق بود **رض** خون را کرم کند **رض** با ابریشم هم با فند و پسته **رض** قصب
 معتدل است ع قوه دل را بفراید و آب پسته را بکند **رض** در روچ مضرت نیست **رض**
 در همه وقت **رض** **مشک و قند** کرم تر ع جگر و کوزه **رض** است **رض** آورد و صفرا را
 بنشد **رض** اندر ترش **رض** کرم تر ع کوار **رض** کرم تر ع معده و جگر را **رض** معده کرم را **رض**
 شراب حماض و شراب اندر ترش **رض** کرم تر ع قامت آدمیان را **رض** بجز بهای کرم
رض شتر بهنای **رض** کلاب سرد تر ع تنهای کرم دل و دماغ کفر را **رض**
 در اسهال نباید بکار داشت **رض** شراب ریواس و شراب حماض **رض** کرم تر
رض عظیم **رض** در وی **رض** مضرت نه **رض** چندانکه خوردند دفع **رض** کرم تر ع جگر را
رض کند **رض** سرد مزاج را **رض** کلاب قند و نبات و جوارش **رض** کرم تر ع
 بوییدنش دل و دماغ را قوه ده **رض** دماغ سرد را **رض** بوییدنش **رض** کرم معتدل
 ع سته و دماغ کینه **رض** دماغ کرم را **رض** کافور و بید **رض** کرم تر ع بلغم او و مغز
رض در سرد کرم را **رض** صندل بکند **رض** کرم تر ع دل و دماغ و جگر را **رض**

دماغ کرم را در **رض** کافور قيصوري **عنبر** کرم تر **ع** پيران **رض** صفرا غرا بزر **رض**
کافور قيصوري و صيار تازة **منک** کرم خشک **ع** قوه دل و دماغ و جلای چشم دهد **رض** دماغ
کرم را در **رض** کافور قيصوري **انگبین** کرم خشک **ع** طبع را نرم دارد و گوشت دندان را سود دارد
رض تشنگ آورد و صفرا را بسوزاند **رض** سبب بر تشنگی است **کرم خشک** **ع** معده
قوه دهد **رض** جگر کرم را در **رض** شراب **کمز کرده** کرم تر **ع** قوه پشت افزون کند و معده
را قوه دهد **رض** خون سوزنه تولد کند و جگر کرم را رانان دارد **رض** سر که خردل **عقود در زمان**
سرد تر **ع** دل را قوه دهد و قوه شراب صرف کند **رض** آواز را در **رض** جلاب نبات و کلاب
سمور کرم تر **ع** خنوق **رض** کرم فرا بزر **رض** در زیر آن قزو پوشند **سبب** کرم بر اعتدال
ع جوانان را **رض** پيران را در **رض** در زیر آن قزو پوشند **سبب** کرم بر اعتدال **ع** کوکان را
رض پيران و بيماران را در **رض** در زیر آن قزو پوشند **بر طاس** عظم کرم **ع** پيران را آورد و پار **رض**
خون جوانان را بسوزاند **رض** در زیر آن ابريشم پوشند **سبب** کرم تمام **ع** قوه پشت دهد **رض**
خون را بسوزاند **رض** در زیر آن ابريشم پوشند **صدل** سرد و خشک **ع** دل کرم را
رض آواز را در **رض** جلاب نبات و کلاب **کل** سر **رض** بوش کرم و حودش سرد **ع** بوشش

انگبين

دل را خشک کند و بطن خورده نش طبع را نرم دارد **رض** **رخام** آورد **رض** صدل سفید و کافور
و عنبر **شراب انگبین** کرم خشک **ع** رنج بهیای سرد را **رض** صفرا و بزر را در **رض** بومای مندی
والدی سیاه خورده **شراب عبا غلیظ** **ع** طبع را نرم دارد **رض** در همه تن سنده پیدا کند **رض**
انار شیرین و طبعی پر کرده **شراب انگبین** کرم خشک **ع** فی کردن را باز دارد و صفرا را **رض**
رض قولنج را در **رض** زنجبیل و طبله پر کرده **شراب انگبین** **ع** معتدل و لطیف **ع** قوه پشت را زیاد کند
رض صفرا را در **رض** شراب **سرد** کرم خشک **ع** سر که را رنگ بود
و معده را قوه دهد **رض** **عصا** **قولنج** **رض** کرم و طبله پر کرده **شراب** **رض** معتدل
ع دل را قوه دهد **رض** صفرا را در **رض** شراب **سرد** کرم خشک **ع** معتدل
خشک **ع** معده کرم را در **رض** قولنج را در **رض** با کلاب و قند و کلمه خورده **شراب** **رض** خشک
ع رستهها غلبه کند **رض** حلق ترا خشک کند **رض** لعاب بند قطونا و کل شکر و کل انگبین
شراب بنور سرد و تر **ع** سرفه را **رض** سرد فرا بزر **رض** کل انگبین و کل سرفه
کرم با کرم معتدل **ع** سستی در آورد و فاره را بگوید **رض** ترا خشک کند **رض**
شراب کمن زرد **کباب مرغ** کرم تر **ع** دل را قوه دهد و ناطف افزاید **رض** معده ضعيفا

دش با شراب خوشبو خوردند **شربت کرمی** دارد و آن کثرت نعیم ع تریاق همه زهر باست
فی سیر و دیگر ضعیف است **دش** انار ترش و شراب ریواس و آب غوره **شربت انار**
عظیم کرمی تن را خرد کند و دل را قوه دهد **فی** چون ناشناخته قوه مردی دهد **فی** آب شیرین
و انار شیرین و آب غوره **شربت کرم خشک** در چشم کس را **فی** چون اسراف خوردند
جوانان را مضرت بود **دش** سیب شیرین بر تنش و آبغوره و لیمو و نارنج **شربت کرم تر** سده
کسته را **فی** سده چکر لادورد **دش** سنجبین و شراب انار ترش **شربت کرم** سرد غلیظ ع
تن را خرد کند **فی** سده انکبیزه و دماغرا سده و امتلا کند **دش** با گل سرکه و آب
جزنداق **فی** قوه پست را زیاد کند **فی** سده انکبیزه **دش** سنجبین رود جودند
ترا **فی** کرم تر کرده و مانند پاک کند **فی** بواسیر **دش** هلیله پرورده **دش** کرم خشک
قوه پست زیاد کند **فی** دهن و دندان را **دش** هلیله پرورده **دش** با معتدل ع جگر کرم را
فی قوی از **دش** حلزوی شکر **دش** هر بسته سرد تر ع قوه پست و آب پسته **دش** معتد
ضعیف را **دش** آب گامه و سرکه **دش** سنجبین ع سسته معتد **دش** سینه را
دش باروغن با دام خوردند **دش** صغیر ایش **دش** معتد **دش** حلزوی عمل

کرمی

شمش سرد تر ع معده را **دش** معده را از طعام نافع کند **دش** شکر خوردند **دش**
کرم تر ع با دما را ساکن کند **فی** اخلاط اوله کند **دش** سرکه سنجبین ع
صفر را ساکن کند **فی** دماغ را **دش** حلزوی شکر **دش** معتدل ع قوه پست
افزاید **فی** صغیر انکبیزه **دش** آب لیمو **دش** غلیظ ع قوه افزایش **دش** دیر کورده **دش**
شراب کس خوش ترشها معتدل ع قوه پست زیاد کند **فی** صغیر انکبیزه **دش**
آب لیمو کرم تر **دش** غلیظ کرم خشک ع شربای آن در دمای طبع را **دش** دیر کورده **دش** شراب
کس و غسل کرم خشک معتدل ع قوه پست دهد **فی** چون بسیار خوردند غلیظ اوله کند
دش شراب کس اریهان کرم تر ع قوه پست افزایش خواب ساکن کند **دش** خار
کتبه باروغن جوز یا شنجبین ترش **دش** کرم خشک ع اندک ناستا جوز طبع را براند **فی**
سیر و معده را **دش** باروغن با دام بزند **دش** کرم تر **دش** معتدل ع معده کرم را **دش** سطری
میان را **دش** با سرکه و خولین بزند **دش** سرکه **دش** ع غذای غلیظ اوله کند **دش** سرد زهای زرا
دش با سرکه بزند اوله کرم خشک ع معده های فو را **دش** معتد ضعیف را **دش** باروغن بسیار خوردند **دش**
سرد خشک ع جگر کرم را **دش** کودکان را **دش** حلزوی شکر **دش** ع نکه کتاب چون انکبیزه

رساله در باب بسم الله الرحمن الرحيم نسل و ولد

این خلاصه است در خصوص تولد و تناسل مشتمل بر چند فصل **فصل اول** در معرفت عدم
فرزند که از جانب مرد باشد یا از زن و علاج و علامات آن باید که قدری از خاک در تناسل کرده
از خود و از کتف و با قلا در و پوشند روزی یکبار مرد در آن بول کند اگر آن جنسیت سبب شود و چنانکه
از جانب مرد نبوده باشد و اگر خشک شود و سبز نکرده از جانب مرد علت باشد و زن نیز
بهین طریق عمل کند و اگر هر دو سبز بپزند و خشک شوند یا هر دو خشک گردند بطریق دیگر است معینه
باید کرد نوع دیگر باید زن چیری تند و تلخ بخورد که چون صبر و شکر حفظ و مانند اینها اگر تندی و
و غنی آن بر ذائقه و دماغ زن برسد از جانب زن نبوده باشد نوع دیگر زن چیری خوش بو در فرج خود
گذارد اگر بوی آن در دماغش برسد از جانب زن نبوده باشد نوع دیگر سیر را کوفته با لته در فرج خود
گذارد پس شخصی و این زن را بگویند اگر از جهتش بوی سیر که از جانب زن نبوده باشد **سوف**

از جهت بهر سیدین فرزند که چون زن است روز با آن علامت نماید فرزند بهر سیدین آنکه تا مردار
ناسفته که با طباشیر صند سفید کاو زبان کثیرا عود قوی سفوف کرده هر روز یک مقدار
از آن بابت مقدار شیر لاف بیاید مدتی و از خوردن ترشی ماست اجتناب نماید **سوف**

بسم الله الرحمن الرحيم

از جهت بهر سیدین فرزند در پنج بهین کثیرا سفوف خولجیان مردار به خود از بهر یک
نوع مقدار کوفته و بخت با عسل کف کوفته بپزند و سه روز با باد بگذرد متغی تا اول نایند
سوف دیگر کثیرا الفولاید که در میناب نفع عظیم دارد و مکرر بهر تجربه رسیده باید مرد چند روزی از
خوردن ترشی و ماست و میندوانه و خیار سبز با اجتناب نماید و غذا نماند که متغی باه و نفوت
اعضای نماید میل کند و سه روز پیش از خوردن همچون نکت چون مرد سه روز همچون با
بخوردن نیز سه شب متغی یکدیگر فرجه که مقرر است بر کس بعد از آن بخورد که
بیشتر و جمیع واقع شود تا مدت سه روز دیگر بزنی نزدیک کند صفتش اینست که خصیه التخلب معری
دار چینی ۱۰۰ ریخیل ۱۰۰ کبابه ۱۰۰ قر قفل ۱۰۰ دار قفل ۱۰۰ مغز پسته ۱۰۰ مغز بادام شیرین ۱۰۰ مغز
ناجیل ۱۰۰ مغز فندق ۱۰۰ لبریشم مقرر است از آنجا که پسته است از آنجا که کرم کفس نام تخم
یوچیه نام تخم هلیون نام تخم کنگر نام تخم شکر نام تخم کلم نام تخم خیار نام تخم چیرین نام تخم کزک نام بوزنیان
جد و از حطای ۱۰۰ جلوزه ۱۰۰ تخم ترب خولجیان ۱۰۰ خرفه ۱۰۰ توری سیخ ۱۰۰ توری سفید ۱۰۰ تخم زردک ۱۰۰ مغز
حب القفل ۱۰۰ مغزانه بن ۱۰۰ قفل ۱۰۰ ان الو صافیر ۱۰۰ پیا رشتوی ۱۰۰ خشک ۱۰۰ مرتابی خردل ۱۰۰ عاقوق
مشک حطای ۱۰۰ غیر استهت زعفران ۱۰۰ ورق لقه ۱۰۰ ورق طلا ۱۰۰ قرص رخی ۱۰۰ ادویه را نرم صندل ۱۰۰

با دو وزن اجزاء مذکور غسل کن که فتنه همچون نمایند اما در مدت سه روز ملاحظه تمام ان خوردن
 غذا تا سیکه مذکور شد باید کرد غذا نخورد با خوردن بهتر است **مجموع دیگر** شکر خرد
 کرفس تخم شنبلیله رازبانه مغز تخم خربزه مغز تخم خیار پوست بجز کرفس عاقرقوس که حرفه
 رغنفران مصطک عود لب باسه قرنفل فلفل از هر یک یک درم نیم غیر استهک کباب پیچی
 ابر ایسم مرقض بهمن از هر یک یک درم با غسل سفید دو وزن اجزاء همچون کنند خورشیدی بمشغال نیم
 ان خوردن اغذیه غیر مناسبه اجزاء کنند **مجموع دیگر** که با نظیر و مکرر بجز به رسیده است
 بهمن سفید بهمن سبزه قاقله کبار دارچینی فلفل تخم بجز کرفس از هر یک یک درم که مرقض
 آن است جلوه نموده مرور بد با سفوفه ام بسته از رغنفران نیم درم غسل روزی دو بار تا چهار روز
 در میان بخورد که در بعد از آن چهار روز مرور در وقت خواب تناول نمایند در خواب نیم درم واز
 شیرینها و لبنیات که شیر باشد از هر قسم لراقم آنها استرازا نمایند و از جمیع نایما اجزاء نمایند
 بعد از آن در شبی که معده هیچ محتاج نباشد بعد از ملاعبه بسیار در حرکات خراش مندی
 انگیز از نظرفین و در وقت واقع شود آنچه واقع شد فتنه **مجموع دیگر** مستمی بلونوی بهمن سبزه
 کثیرا خردل فلفل سفید هر یک پنج مثقال سفوفه زهره کاه و در پنج مرور بد با سفوفه هر یک

با دو وزن ادویه

با دو وزن ادویه غسل همچون کنند هر روز چهار یا پنج مثقال تناول کنند تا منی ادبک گردد و ان خوردن
 شرابی و ماست اجتناب نمایند تا سه روز هر روز از این همچون بمشغال تناول کنند و اگر
 مستقر یافت نشود دو وزن آن خصیه الشلب بدل میشود باید که نشانه علاج را از هر یک یک درم
 مده سه روز از هر یک مثقال بمشغال نیم غسل بجز در ماست **حلا ابله بر آنتی ماری کند**
 تخم زریحان قدمه کلکون تخم بادبان تخم شنبلیله و شکر آفند که صلوا شود و اندک غیر
 داخل کنند شکر را در میان کلاب بقوا آورده ترتیب دهند و هر صبح زن قدری شست تا اول
 و از خوردن ماست در شرابی اجتناب نمایند غذا قهیمه شکر با پسته یا کوز آب **دوای دیگر** کبک
 سفید خواره را پوست کنند و چنانچه از همه اعضا می آید پوست باز شود پس اجزاء او را بیرون کرده
 در روغن سکنجبین انداخته چندان بچوشند که مضمحل شود و در آب کبابان کرد پس در آن
 آب کباب یک ساعه کندم بریزند و اگر استخوان بعضی مانده باشد که آب نشسته باشد از کندم جدا
 کنند پس مرغ جوانه را اگر سیاه باشد بهتر است در جاز که آب یک ساعه باشد بهر چند که آب
 کمتر دهند بهتر و چندان صبر کنند که آن مرغ کند هم را بجز در بعد از آن مرغ از آب نشسته جدا
 کرده در یک روز و یا دو روز تناول نمایند و باید که کباب بسیار بریان نشود و هر چه در دل و جگر

و سنگدان است باید که خورده شود و چیز دیگر بخورد که کباب بخورد و چند روز پیش از خوردن کباب و چند روز بعد از آن بر همین تمام باید کرد و در آن روز که کباب میخورد هیچ چیز دیگر تناول ننماید و از نسبی در ششی و ماست اجتناب نماید و در این خوردن کباب کمر و هم نموده و جمیع کند و بعد از کباب نیز دوست دارد از جمیع ممنوع است بلکه قبل از خوردن هم ^{سود} و بعد مقاربت نماید **فرزبه** کند یک مثقال کلنا را جوشیده سه مرتبه اقیانیا را جوشیده از هر یک یک مثقال گرفته و در آب برک مورد مخموم نماید با بشم بکیره بخورد **فرزبه** مقل از روق در سه گانه حل کرده بجای جوشیده بجای کرفس غسل روغن بلبان و اگر یافت شود روغن کرکس اول شب فرزبه را با بشم آوده کرده بخورد بر کیره در وقت صبح آنرا سردان کرده جمیع کنند مطب حاصل شود اما باید زن است شب فرزبه بردارد در شب هم آنرا برداشته جمیع کنند **فرزبه دیگر** شجره مریم را زن اجداد حیض بخورد بر کیره استن شود و اگر آب تن باشد و بخورد بر کیره فرزند او بیغمه **فرزبه دیگر** بستن قدری سنگ و زعفران در زهره کرک اجزار اسدی گرفته بهم پیامیزد و پاره بشم به آن آوده کند و بخورد بر کیره و چون جمیع کند مطب حاصل شود **فرزبه دیگر** زهره آهر و بنیر بادیه حرکتش سنگ سنبال الطیب خضیه الثعلب هر یک یک مثقال روغن بلبان

البلغم

چرب نموده یا چینه صوفی بخورد بر کیره و جمیع کنند **فرزبه دیگر** سنبال الطیب روغن زعفران اهم مصطلح آسوده بارو عن نارون بسته شده و در بشم آوده بخورد بر کیره و جمیع کنند **فرزبه دیگر** زهره کرک را ساینده بسته بنیه بخورد بر کیره روغن خرکوش را بعد از آنکه سر از حیض شسته باشد فرزبه نماید **فرزبه دیگر** یا بر کوش را با مشک در زعفران مساوی بخورد بر کیره **فرزبه دیگر** مقل صاف غیر اشتب سنگ هم را با السوتیه در شب با بشم ساینده فرزبه نماید **فرزبه دیگر** مغز قاقا و پیره مرغابا و پیره مرغ در زعفران و سنبال الطیب مساوی بهم پیامیزد و بخورد بر کیره **فرزبه دیگر** شکر سیاه را با ساق و چشم خرکوش و روغن کل سنج و زنبق سفید همه را بهم پیامیزد و بخورد بر کیره **فرزبه دیگر** چند بیدستر تر بد مسیه ساینده جوشیده خضیه الثعلب حبه الغاب روغن زنبق اجزار را جوش سینه بخورد بر کیره **فرزبه دیگر** ماء العسل و دندان فیل و نبات را فرزبه نمایند اما **اطلبه و ضماوات** حبه بلبان جوشیده گرفته و بخینه در شتر با خاص صلایه نموده در قضیب مالند و بگذارند تا خشک شود پس جمیع کنند **نوع دیگر** اطلبه روغن کبج را بر کیره مالیده جمیع کنند **نوع دیگر** ذکر کرک و زهره کرک و عمل در قضیب

و جماع کنند **اطلیه** و **یکم** حبت بسن مقل از برق جادو شیر هر یک یکم تقال
جد اجدا گویند صلایه نموده بهم مخلوط نموده با شرب سسته در قضیب ناله و کینه
و چنان کند که پیش از انزال دوامی مذکور حل شود **اطلیه** و **یکم** سبکین رو باه را در روغن
کبچہ حل نموده در قضیب ناله و جماع کند **طریقہ مقاربتہ** چون مرد و زن را انزال بکند
متحرک نکند و لطفه مسخه نشود پس باید که هر یک از ایشان قضیب و فرج خود را با آب
سرد بزنند و این در وقتی باشد که سه روز از آنها پاک شدن حبض زن گذشته و کجام
و فرزند جابت و اطلیه و ضمادات چنانکه مذکور شد بخار بکشند و شرب ابهای
مناسب تناول نموده باشند و بعد از ملاعبه و ملاسه از روی تاقی و اطمینان
داخل واقع شود و باید که مرد انزال را پیش از زن واقع شود که باعث هلاک لطفه
خواهد بود و در هنگام دخول بیست رات پستان رات نزل آهسته آهسته بمالد
و در آخر محکمتر مالد چون انزال طرفین بکند فحشه سرزند لطفه مسخه شود و انزال
و علامت انزال زن آنست که چشمش خمار آید و انگشتان پاهایش متحرک و
دند اننا نیش بچشمش آید صد کند و باید که از آنها داشتن معنی مرد و جلا جبابی

مقررات

مقررت و دوامی مذکور با اثر برداشته زن نیز بغرض جبابی مذکور عمل نماید و بعد از آنکه زن متخلف جماع
باشد از هر کتلهای مختلف چون رفیق بر فراز و برداشتن چیزهای سنگین اصرار نماید و
در آفتاب بسیار نشیند و به آب گرم اندام را نرساند بلکه به آب سرد نیز دراز خوردن
ترتیب و تخمینا اصرار نماید و در هوای سرد در هر چه نود و از برف و حرارت و عرق کردن و مساهله
خوردن و جابست و فصد اجتناب نماید و بغیر از شرب آب که درین باب مفیدست از غذاهای
قابل ضرر بجز در آب **فصل دوم** در جماعت و خواص بعضی از اطلیه که درین باب
لغغ تام دارد و مکرر به تجربه رسیده است که خون عقاب بزکرم مالد و جماع کند زن را کشف
کرفتار شود و دیگری نتواند به او جماع کند و اگر بیه خصیه بزرا با لنگ غلطینا مخلوط کرده بر قضیب ناله
و جماع کند آنقدر زرنانش طبع برسد که عا شوق مرد شود و از وجده است نتواند **فصل سیم**
در ادویه که مورد بانه اسخوان شفق لومالموزانند و نرم صلا بکشند پس لادن خوشبوی باج
جرم را در روغن زیتون و معداری لادن حل نمایند و بروی آتش کند نشسته بعد از صل نمودن
لادن قلیا از آن شفق لوی برضه را صاف کرده چنان برهم زنند که یکسان شود پس میسرا
یا هر چه را که خواهد موزاد کرد به آب شسته از روغن مذکور مالد **نوع دیگر** که درین باب نظیر است

و بسته برین دو اناست و مکرر به تجرید رسیده کلاغ بسیار گرفته پرهای آنرا تمام بکنند
 و در زیر سر کین آب پنمان کنند که متعفن گردد و در او افند چون کرمانها یکدیگر را بجز بندگی
 که در آخر بماند آنرا در نعلبک کرده در آفتاب بکنند که خشک شود بعد از آن صلابه کرده باروغن
 زیتون در موضع که خواهد مورود به بالند و باید که روغن را با پنبه مالند بالند چنانکه مبالغه در زیاده
 شده که مبادا آب آنکه در دست بالند مورود به **لوع دیگر** جو محرقه و آمله از هر یک
 پنج مثقال در آب چندان بچوشند که مضمحل شود پس آب را صاف نموده نصف وزن
 آب مذکور روغن بنفشه مخلوط کنند و لادن سه مثقال و برک کعبه و برک خطمی و برک
 از هر یک سه مثقال صاف نموده چندان بچوشند که آب تمام و روغن بماند پس استعمال
 نمایند **لوع دیگر** روغن مورچه و تخم ترخ و روغن عنبر و روغن حصالبان و روغن جستیق و
 روغن فندق و بادام تلخ و آب آمله را با هم جمع نموده بر موضعی که خواهد مورود به بالند **لوع دیگر**
 زنبق و الجوز و قیصوم مساوی یکدیگر نرم صلابه نمایند و باروغن زیتون که نه مخلوط نموده چند
 روزی پیش آفتاب بکنند و یک گرم بر موضعی که خواهد بالند **لوع دیگر** کلاغ بسیار را
 رنده در کوزه نموده در زیر سر کین آب بچوشند تا گرم در او افتد پس کرمانها گرفته در سایه
 خشک کنند

خشک کنند و نرم صلابه نمایند هرگاه که خواهند قدسی از آن باروغن کعبه مخلوط کرده
 بالند و این به تجرید رسیده **فصل چهارم** در ادویه که قطع شهوه و باه کند که بیشتر
 بوده تخم خیار تخم کاهو تخم خرفه کلنا رساق خردل و تخم مغز بادام و تخم بادام
 سابق از هر یک یک مثقال یکدیگر هم تخم است بر این کرده پس نرم صلابه کرده از اول بکنند
 و به آب گل سرخ که تازه افشاده باشند و به آب خرفه تخم کینند و به اسازند و در
 شب نشسته نگاه دارند هرگاه احتیاج افند یک از آن چهار در بند قطره حاصل کرده بر قضیب مالند
 و جمع کنند و در بگهفته سه بار عمل نمایند و هرگاه چند روز متعاقب یکدیگر از این دو بار بهره گیر
 گاه بالند قطع بپزند و شهوه نموده جمع بالنگه طریف شود **لوع دیگر** تخم سداب سه مثقال
 اصل الرتس کلنا تخم کاهو نیلوفر لاد و تیراز نرم صلابه نموده مخلوط سازند با یک مثقال کفین
 ساده تناول نمایند هرگاه چند روز بین مداومت نمایند قطع شهوت در جلیت کرد
لوع دیگر شونیز و منزنجوش در بند کرمان و خردل و تخم خرفه و تخم سداب و سفیداب
 و تخم کتان و زاجات و قرفل و صندل سفید و ترناک و اکنار و برک کاسنی و آب کاسنی
 ترشها و میوه کازمندانه و خیار و متقال و امثال آنها بخورد و خوردن آمله و هیل و اطریجات

و خوردن سبب سلامت و فصد و جابت بسیار نمودن و بول را نگاه داشتن و زنا
 که در آن خواهد با مختلف جمیع کردن و با پیر زمان مکرر جمیع نمودن و با زن حایض و بجزو شبت
 نمودن قطع شهوه می نماید اما باید دانست که اگر طبع گرم باشد غذای سرد خشک نیز
 لغرض نرسد بلکه نافعت و غذای گرم خشک بیشتر ضرر می رسد و در طبع سرد و خشک
 هم غذای سرد خشک بیشتر **فصل دهم** در دانستن جنین که پسر است یا
 دختر پنجه را پیش از آن تر کرده و با آب گندم اندازند اگر آب فرو رود پسر باشد و اگر در روی
 آب ایستد دختر باشد و اگر پستان راست تن آلتن بزرگ تر از پستان چپ باشد
 پسر است و پستان چپ و اگر در آن بجماع حرایص باشد دختر باشد و الا پسر دیگر نشود
 زن را پنجه باید دو شید اگر چه مرد را بدست پسر باشد و اگر بر آنگه شده دختر دیگر چون
 زنا کسی بطرف خود طلب نماید اگر پای است پیش کناشته بطرف چپ نگاه کند پسر است
 و اگر بر عکس این کند دختر دیگر چون پستان چپ زن را بدستند با آنکه دست پستان
 به پستان راست زنند اگر شیر از پستان راست آید پسر است و الا دختر دیگر نفس صلا
 را اگر تند و قوی باشد پسر باشد و الا دختر دیگر اگر زان در وقت جمیع حمل کامل و دیگر بود و پسر است
 ن نگاه

در کج خانه نشیند و از گردیدن و راه رفتن محفوظ نباشد یعنی خوش نیاید و ضربات چپ
 و الا پسر دیگر اگر زان در وقتیکه ازضا برضد سبک باشد و تند راه رود پسر باشد
 و الا دختر **فصل ششم** در مجز کردن با نقل شده که در هر روز از روزهای ماه شهوه زن
 در عضوی جلوه گر باشد پس باید که آن عضو را خارید و مالید **اول** در زیر پاست ۲
 در کف دست ۳ در کعب پا ۴ در ساق پا ۵ در ران ۶ در فرج ۷ در ناف ۸ در پستان
 ۹ در گردن ۱۰ در لب ۱۱ در رخساره ۱۲ در چشم ۱۳ در شقیقه ۱۴ در پیشانی ۱۵ در فرق
 ۱۶ در زیر پشت پای راست تا فرق سر باز نمود نموده همان طریق ترتیب کور اول ماه را سازند
 تا آخر ماه سپری کنند باید که آن عضو را مالند و جمیع کنند تا زود انزال شود و از آن **فصل هفتم** در ادویه
 و غیره تا که در بیناب نشاند بخشد از جمله صغیر است منسوب بکلیوس که قضیب را سخت میکند
 و اعصاب و مانع را قوه دهد و شهوت را زایل کند و در جنین تغییر عظیم پیدا شود چنانکه منی بدست
 بیرون آید و مکرر به بیج رسیده هر دو را بیج فرجان ۱۰ اینسون ۲۰ همین سفید ۱۰ کاج بیج ۱۰
 مشکوفه ۱۰ از خرما که بزنج ۱۰ نیم سیلیم ۱۰ در ۱۰ صغیر نیم اسارون ۱۰ هم مصطکی ۲ صغیر عربا کنبرا
 ۲ دانک اجزاء را گرفته و بجایه بگذرد مجموع غسل کند که در پسر است و در وقت خواب کفش را

بر آب نیم گرم برشته **جوارش** که با جوارینا کند و تقویت معده نماید و استنشاق آورد و در هضم
 طوی کند و قطع معده نماید و در چینی ۳ حل کل سرخ ۴ عود قوی ۳ مصطک ۲ قرنفل ۲
 جوز بولور ۴ رنجیل ۳ شسته ۴ تودی سرخ ۴ تخم سلیم ۴ سنگ زعفران ۲ اعتبار
 حل کرده بر روغن بادام اجزاء را مجموع مالیده با دو وزن اودیه غسل کرده برشته و در وقت
 خواب بمقتل نیم بر استخرا گرم نباشد یک عشت نیم بعد از طعام یا یک عشت پیش از طعام
مجون بکفته تقویت باه حب صنوبر مغز مثقال یک شبانه روز در مشک کجیب نند و بعد
 از آن بزوم بینه دار چینی ۳ حرفه ۳ تخم زردک ۳ تخم سلیم ۳ مغز قلع ابرکش ۳ خرما ۲
 سان الوصافیر ۲ حب الزم ۳ شقاقل ۲ بهمن سرخ ۳ بهمن سفید ۲ قط شیرین ۳
 رنجیل ۳ مغز گردان ۳ سقزورافا نیند ۳ شیره مرثیه حبصیه الثعلب ۳ عسل سفید بقوام
 آورده اول حب صنوبر را داخل کرده بعد از آن اودیه های دیگر را بریزند و بمشقال غیر که در این
 نسیند و هر وقت که خوله نه بقدر سه چهار مثقال یا شراب البصل یا بخراب
 شیرانی شب نباشند **مجون** مقوی باه و اول دماغ و حکم که تاطا آورد و قضیب را محکم
 گرداند و رنگ و رخ را بیکند مداومت بر آن و استعمال آن بعد از جماع بکفته ایمنی از غرض

۲۱۰
 ۲۱۰

و تقویت و نقصان معنی و سایر امراض اعضا مفید است شش است درم
 ناست مثقال ۲ خنجان شقاقل حبصیه الثعلب ۲ بهمن سرخ ۲ بهمن سفید ۲
 اگر ترا تودی سرخ ۴ تودی سفید ۲ سان الوصافیر ۲ حب لبان ۲ فلفل سفید
 تخم سما ۳ تخم پیاز ۲ هر یک ۳ سقزور ۳ تخم شبت ۴ تخم نرجه ۲ تخم سلیم ۴ تخم بویجه ۳
 خربزه ۳ تخم خشخاش ۳ تخم خشکوا ۳ تخم نیک ۳ تخم کز شامی ۳ تخم هلیون ۲ هر یک خشک
 مرثیه نارجیل مغز بادام مغز پسته مغز خربزه مغز انار مغز کرفس مغز کبک ۲ هر یک
 دار چینی قرنفل سنبل الطیب اسارون سبک کبابه چینی سده مصری حرفه
 دار فلفل جوز بولور سنگ عود زعفران ۲ هر یک بوزیدان رنجیل ۳ قط شیرین مغز
 حب الزم در روغ غریبا ۲ هر یک با عسل برشته و مجون کنند با حرمت **مجون**
 مقوی باه و معنی و استنشاق و معده سنبل الطیب حرفه دار چینی فاقه کباب ۲ هر یک
 قرنفل انیسون ۲ هر یک تخم کرفس ۲ نرجه ادرسه که پرورده کرده بریان کنند مصطک
 نافع حنظل عود فلفل ۲ هر یک نیم بسته وزن عسل شسته هر روز دو مثقال تا اول تاب
مجون جهت قوه باه و خفقان و قوه معده و سایر امراض سرداوی نافع و مجرب است

آکنه هلیله کباب با درنج لویه قرنفل هر یک ۴ تخم خرفه تخم کدو قسط شیرین بده یک
 بیوت مسخ مرداریه کنز با هر یک سنگ غبر هر یک پنج بر وزن پسته چرب کنه پسته
 سیب سبزه و کبکثال نیم تا دو مثقال تناول نامه **مجون** جهت قوه باه و دل و کشته
 و بکته اعراض مغنی و سوداوی و ضعف دماغ و صکر کرده و بدن و جنون و سلیا و وسواس
 در سل و سعال قدیم و دوق و برص و بهق و درد معده و سپهر و جگر و برفان و
 زخیر و دامیل اجزاء را جدا کرده با هم بپایزند جنطیانا قرمانا کنکث جنید ستر
 جوز بوا هر یک ۲ نار سنگ حب الغار زراوند طویل انیسون حب لبان سیخه
 تخم کرفس هر یک اگر ترکا مرصافه در پنج لک مغز هر یک چهار دانگ زرنبا و نیم درم
 زعفران و ارچینی هر یک دو دانگ صبر سقظری از به سفید ۴ عدد قوی با قرنفل هر یک نیم
 سنبل الطیب کل مسخ مسود مصری حب القفل هلیله سیاه پوست هلیله آکنه
 مقشته تخم زره بزرگ تخم پیاز تخم کنده زعفران شیطیح پیاز مقشته افلی نرم صلابه کرده
 بردغن بادام چرب بنوده با دو وزن غسل بشوند شاه در میان جوکند آکنه بعد از آن
 استعمال کنند خورشکی از دو مثقال تا چهار مثقال **مجون** که قوه صاعده است قراط برش

نصف اینها

عصارا هر صبح از نیم رطل شیر کاه حل نموده با زنجبیل بچرخند و ارچینی نیم خضیره العلب
 سقاقل بهمن خولجیان مغز هله انه سقظور مغز کنکث سن الصافیر ناچیل هر
 یک بوزنیان فذوق با قضیب نشور مایه شتر اعز با هر یک از آب پیاز سفید غسل
 دو وزن او و به مجون نسبند **مجون کبر** که در بیناب نفع عظیم دارد و دل و دماغ و جگر
 را قوه دهد و نشا طهره تا ممتز آورد و قوه باه و معده دهد و اورام جگر و سپهر زوا و جاع آنها و
 ضعف معده داشته را نافع و مجرب است و دفع ضرر لوم کند غیرا شربت مسک
 اسس بچکان با دوام شیرین قرنفل ۲ خرفه زرنبا و جوز بوا را بسبب سقاقل که با قوه
 صغارا از قضاوت پنج کبابه چینی اگر ترکا ۲ تخم با درنج لویه تخم بالکوثا تخم فرجنگک تخم
 سیتیزه بزرگوش اگر بایستد سازج هندی ۲ علف سفید و در فلفل آکنه سیخه ۲
 جد و در حطاب صندل سفید جادو شیر معینه سله اسحق انیسون انیسون و بوسان پنج بر سن
 خولجیان قصب لاله تیره و در شیشان تخم کرفس ۲ مرکا قسط شیرین زراوند مدج بوا
 بیرون پسته شیطیح هندی ۲ قسط تخم حب الغار سیاه و آکنه کز مازج سالوسان
 مکن هندی حب السنبل بوزنیان ۲ زعفران ۲ بهمن هر یک نیم و چینی ۲ افیمون ۲ سفید ۲ پیاز سفید

مغزناجیل مغز جلونه مصطک سعد کوفه آمله منقح عود هندی دار صینی ابریشم مقوق
 جنطیاناک تیر محک تخم کاسنی سنبل الطیب مغز تخم خیار تخم خربزه کبکجیل
 سیاه هیله زرد زبیره کرمانی که پرورده غار لقون در پنج عقربا عمل حله را در غن بسان
 روغن حب لبان با ورق طلا دوست عدد ورق لونه سجد عدد شربت فوکه و عمل
 دوزن نیم لادویه **جوارش** بجهت تقویت باه و ضعف دل و استهنا با نظیر سنبل الطیب
 خولجان مصطک رغفان قط جری غیر اشهب یا پسته اعلا بهر یک شش مثقال
 تخم شنبه دار صینی جوز هندی نجبیل تخم خربزه جوز لوز تخم شلغم تخم پیاز تخم کجک
 خصیه الثعلب شقاقل مصری تخم انجبه لسان الوصا غیر تخم هیون هر یک ده مثقال
 زینباد نبات یا قو قله قاقله صغیر عود قماری پوست ریخ فلفل هر یک شش مثقال
 قرنفل فوفل کبابه صینی بهمن سفید بهمن نسج مغز فذق راسن شک روغن بادام بزرگ
 پنج مثقال ورق لونه دوست عدد ورق طلا عدد مغز کجک پنجاه عدد عمل کرده سیراب
 و دل ادویه **مجموع** سازند **مجموع** بجهت باه و دوزنی مغزناجیل مغز جلونه منقح مغز فذق
 مغز تب التمس خصیه الثعلب از هر یک شش مثقال جوز لوز اسبسته قرنفل دار صینی تخم کجک

اصول الطب

۴۶
 بل جدوار خطافی رغفان هر یک ده مثقال شک ورق طلا ده عدد ورق لونه
 بیت عدد غیر اشهب نبات و عمل مغزنا و ام لونه کفاف مجون نماید
نوع دیگر که مقوی دل و دماغ و جگر است تخم رازیانہ تخم خربزه هر یک شش مثقال کوفته
 در شیر کاه و آب کشند **جوارش** سمنی بمطفری که دل و دماغ لونه دهد و کاف
 او در باه رازیانہ کند و مزاج کرم را نافع باشد به سرخ بهمن سفید در پنج عقربی و
 صندل سرخ و صندل سفید پوست تبرج هر یک شش مثقال تخم خربزه تخم
 خیار هر یک ده مثقال ادویه را کوفته و چینه مغزنا را جدا بکوبد و با میزند و یک مثقال
 غیر اشهب داخل نماید پس یک چهار یک سکر خام در نیم من شیر کاه و پوست نند تا یک یک
 باند صاف نماید و با دوازده سیر عسل صاف آن شیر بقوام آمده را در دویزه تا را
 بس کشند روزی مع تناول نماید **مجموع** بجهت قوت باه بگیرد آب پیاز بگیرد و عمل
 دوسن و به اشک است است بچون نند تا بقوام آید و هر صبح ده درم تناول نماید
 که دو سیر باشد **مجموع** دیگر که باه رازیانہ کند و قوه دل و دماغ و جگر و معده دهد و منی را
 غلیظ کند قرنفل سنبل الطیب دار فلفل دار صینی فاقله کبار زبیره کرمانی هر یک شش

مصطلح انتقال یعنی حرکت عود قوی است که مستقیم شکر سفید را در دونه یا را
 نرم صلابه نموده باعث کف کوفته که بسیار لغوام انده باشد بر شند دورینی
 پس کرده بطریق حلوا ریزه ریزه نموده روزی یک تا دو نوبت نماید **موجن دیگر** که بواسطه کسی
 قطع بجهت تازنده باشد سود دهد و منی را زیاد کند تخم تره بزرگ تخم سیاه تخم شکر
 تخم حشیش تخم انجیر تخم کرفس خضبه الغلب از هر یک یک مثقال نافع است
 علك العظم اصل الفار از هر یک کوفته و پیخته قرطاسین غسل کف کوفته دو برابر
 ادویه بهم بسته و در صبح تناول نماید **موجن دیگر** که قوه جماع دهد تخم جبر که تخم کسک باشد
 تخم خرفه ده مثقال کوفته غسل کف کوفته بر شند هر روز سه درم تناول نماید
موجن بجهت تقویت باه عود است که جوز بوز از عفران قرنفل دارچینی خارج است
 سافور هندی شیطیح هندی پوست برنج پنج کبیر خربق سیاه هر یک سه مثقال
 جوهر ادویه را کوفته و پیخته غسل کف کوفته برابر جمع کرده لغوام آورده بر شند دور
 ظرف صینی نگاه دارند و شبتی بمشغال تناول نمایند **موجن دیگر** بجهت تقویت باه عفا قیر
 ریحیه فلفل از هر یک در صینی مشغال تخم تره بزرگ بنجیل از هر یک یک مثقال

تخم جبر که کسک
 کوفته

ن

مجموع را نرم صلابه کرده باعث کف کوفته بر شند و هر روز ده مثقال تناول نماید
موجن تخم شکر ترا کوفته باعث میل بنشیند نافع است و قوه باه دهد **فصل ششم**
 در استمک منی و خواص جسمها که قوه جماع دهد و لغوظ آورد و صفت علك و طریق
 س خض آن بگیرند بلاد در رسیده اعان را و مختار کنند و دانند شکر را دور اندازند و پوست آنرا
 نرم کوفته ده مثقال از آن در دو یک سفال کنند و دروغن حنطه بطل را بر بالای آن
 بریزند و ببت و یک درم کند و بیانی کرده بر سر آن اضافه نمایند و به آنش آهسته آهسته
 بجوشانند چند آنکه منقعه کرد آنگاه هر یک قویه آنرا نیم دانگ محموره ازرق داخل کرده بر شند
 تا مخلوط گردد یک دو جوش داده تا انعقاد آن تمام گردد آنگاه در ظرف شیشیته کرده نگاه دارند
 و هر گاه اراده جماع کنند برابر نیم با قلاب کرده در دهن نگاه دارند مادام که آن علك در دهان
 باشد لغوظ بجال خود باشد و تحلیص جماع فرمایند **حب دیگر** کل سرف صندل رخ سوسه
 سیلخه عود قوی از هر یک دو مثقال سنبل قرنفل خرفه جوز بوز پوست برنج بزرگ
 چهار مثقال صندل سفید دوا آنک مصطلح هر یک پنج مثقال کوفته و پیخته تا بزرگ ترنج
 بر شند و جسمها را بعد از خوردی و در هر گاه جماع در دهن گیرند آنرا بسیار در یکند

و در هر زان خوشتر بود و لذت عظیم دهد **حبت دیگر** فاقله جوز بود است برنج هر یک
 چهار مثقال صندل سفید قرنفل دارچینی هر یک سه مثقال قوئل کل سنج هر یک سه
 صندل سفید مشک هر یک دانه هم کوفته و بجنه بگللاب بسهند و جبهاس زنده چون
 خشک شود بمخام جماع در دوسه کبریده **حبت دیگر** بیخ زنبوق را با سه که گفته در مان کرده
 خوب بسایند تا حل شود پس سه مثقال مشک اضافه نماید و در ظرف آبی کرده انظر
 را بر از سه که گفته نماید و بر سر آتش گذارند و با دوسه تاون بر هم زنند بعد از آن به
 در میان کرباس بریزند و لغت رند آنچه در کرباس مانده آنرا جمع نمایند و چند بار با آب سرد
 بشویند تا چرک که داشته باشد بیرون رود و آنچه در کرباس ماند خوب پاک شود پس آن
 مجموع را یک حبت کنند و میان آنرا سوراخ کنند و بر سه سال او بریزند و یک شبانه روز
 در میان آب لیمو بگذارند پس بیرون آورند و در میان روغن تازه بچوشند
 و هر گاه اراده جماع کنند یک حبت از آن در دهان نگاهدارند **حبت دیگر** کبابه را بکوبند
 و حبت سازند و در دوسه کبریده و لعاب را فرود بخورند از آن در دهان بیرون
 آورند این بهترین همه است **فصل نهم** در ادویه که فرج زمان را مشک سازد

در ادویه

و گرم کند و رطوبت را از ایل کند مازو قرنفل کلزار مشک یکد یکد یکد ساید
 صاف کنند وزن بجز بکبر **نوع دیگر** از برای آنست که فرج او ترو پرستند
 رطوبت داشته باشد کبابه سنبل خون سیاه شان مازو کلزار سعد و
 فلفل زنجیل دارچینی مشک ساید در سه که گفته بچوشند و فرجه با هم **نوع دیگر**
 کند تا کلزار مشک یکد یکد ساید صاف کنند وزن بجز بکبر و سنبل
 از هر یک دو دانه نرم بکوبند و با پیله تر کرده بجز بکبر و او اگر غایب باروغن را از او غایب
 بهتر خواهد بود **نوع دیگر** عصاره طریه الشیش یعنی ریش بز پیش بود کل کوفته مازوی سینه
 پوست انار عود هندی پوست تریج از هر یک چند گرم بسایند و از وللا بگذرانند
 با پیاز و مسوف بچوشند و مسوف را بر دار و کعبه بشویند هر دو زحمت بسیار غایب
 و کجارت او را بر دچنان لذت بدهد که دست از او نتواند برداشت **نوع دیگر**
 مازوی مسوفه پوست انار و قرنفل همه را مساوی کوفته بشوید بچوشند و با پیاز
 به آن تر کنند وزن بجز بکبر وزن دو شنبه مطلق کرد و **نوع دیگر** مازوی ضام فجاج از غفر
 از هر یک جرفی بگیرند و نرم بکوبند و خرقة پاره را بشوید تر کنند و از او پیاز مساوی بسایند

وزن بخود برگیرد **لوع دیگر** مردار سنگ سمره قرغل منگ اباهم نرم بکند
 و در شراب افکنند و پاره کنند تا در او غوطه دهند وزن بخود بردارد **لوع دیگر**
 که بسیار مجرب است در نظیر اندک از منگ در غفران در شراب بکشد تا قیاس افکنده
 چند بار بچشند و کتان پاره در آن افکنند چند دفعه خشک کند و باز روی افکنند و در وقت
 حاجت آن کتان پاره خشک کرده بخود برگیرد **لوع دیگر** است یمانا مانوی ناسفه برابر
 بکوبند و بس که یا شراب بسرشد وزن بخود برگیرد پس شربت میل نماید
لوع دیگر منقول از جالیوس در مجربات حکما سداب است مزه بکوش
 سفزبری پوست انار ترش کند رفقاع اذخر کل سنج از هر یک در معال مجوعا
 نرم کوبیده صلابه نموده باروغن بسرشد و قدری از آن به پشم آوده نموده وزن
 بخود برگیرد و شب بیرون آورده با او سبب است کند **لوع دیگر** پوست و سفز
 زاج سفید و سیاه سعد کوفه مجموع اجزای مساوی کوفه نرم صلابه کند و بچشند
 باشد آب لعده پاره کنند تا به آن آوده بخود بردارد **لوع دیگر** مزه بکوش سفز کند
 بسبب سنبه الطیب دار صینی زهره کاو در سایه خشک کرده از هر یک مساوی

بسیار از صلابه

بسیار نرم صلابه کرده قدری از آن باروغن بسرشد وزن بخود برگیرد **لوع دیگر**
 مردار سنگ سداب بسبب سینه و قدری کل سنج را از حریر بگذرانند و به او ضم
 کنند وزن بخود برگیرد **لوع دیگر** اناری با پوست نند و در آب بچشند تا نکه گاه وزن را بکشد و بعد
 نیم ساعت در آن مکتب ناه **لوع دیگر** عاقره قحطیه التیس خرفه تخمین وانه سرود
 پنجمم جمله را بچشند در آن است بنشیند چوب **فضل و هم** در آنچه قضیب است
 بوره از منی را در نیم من روغن کاو بچشند و نیم گرم بخصیه در نار مار مالند با قضیب چنان کند
 فولاد **لوع دیگر** که ممانه را گرم کند عصاره انجیره که فراسیون باشد باروغن بچشند
 بچشند و نیم گرم بخصیه در نار و اگر روغن زکس با باشد بیشتر شود **لوع دیگر** زهره کاو
 و عاقره قحطیه پنجمم کوفه و بچینه در روغن زکس بچشند و در محل حاجت بخصیه و
 و قضیب مالند **لوع دیگر** فرزدون زنجیل عاقره قحطیه هر یک بمقتال کوفه و بچینه در روغن
 نکلسر بچشند و بر دیگر مالند محکم دارد و مجرب است **لوع دیگر** کنجک را زنده بکند
 و پرمای او را جمیع بکشند و او را بر در اشیا زنبور بگذرانند تا زنبورها آنقدر او را آید
 نامیرد او را کوفه در روغن کاو بچشند تا محض شود در وقت حاجت بکشد **لوع دیگر**

سوسمار را در روغن بنفشه یا سیسمن بچکانند و در محل صحت بر درگاه بلند از
حجرت است **لوع دیگر** دو درم قسط با چهار درم گوشت سقزور با هم کوفته در روغن
بنفشه بچکانند در قضیب بالند **لوع دیگر** مورچه پر در را در قاروره کنند در آفتاب
بگذارند تا هم ترا شود و در وقت صبح بر قضیب بالند **لوع دیگر** شکر بزرگ را با سوزانند
افیمون عاقرقضا از هر یک یک درم با هم کوفته و بجنه در شراب حل نموده در وقت صبح
ضاد نماید بهتر نیز ضاد است **لوع دیگر** عاقرقضا است در فلفل هر یک دو
مشقال موم و قند را در روغن سرگس حل نموده ادویه را از نم نموده داخل روغنهای مذکور
بچکانند تا هم مخلوط گردد هر گاه صحت افتد نیز همان جمیع بر قضیب و زمار مالند **لوع دیگر**
فرا سیون را در روغن کهنه زکس بچکانند و بالند **لوع دیگر** خفاش را و منتره او را
مضمحل نماید و بر کف با باله و لجا رسول شود تا کف با برابر زمین بگذارد و منی نباید **لوع دیگر**
خاکه قضیب کاو کوی را با عاقرقضا و فریون و فلفل سفید از هر یک یک درم و نرم صلایه کعبه
با شراب کهنه داخل نموده بر قضیب و جوی اخضیه بالند **لوع دیگر** زهره کاو باز زکس و عاقرقضا
و موئی بز همه را برابر کرده خوب بکوبند و بر قضیب طلا کنند و اگر خواهند که مفعول هم مخلوط باشد

اندک در موضع مخصوص بینی

اندک در موضع مخصوص بینی زاویه فرج **لوع دیگر** حبت القطن را منتره کرده یک درم
سعد نیم درم روغن زنبق ده دانگ کرم کرده و اردو را مخلوط کرده بعد از کوفتن در روغن
برنج بر قضیب بالند چنانکه خواهد باشد **لوع دیگر** شکر سپید سه درم نرم کوبیده
و با روغن سیسمن مخلوط کرده یا میز دو به آلت خود با باله بغایت سطر کرد و چون
فرو نشیند پسته شتر و تخم انجوزه کوبیده و با هم یا میز دو بر خصیه بالند **لوع دیگر** بوره اترسی
نیم درم در عسل بگذارند و روغن بلسان دروی چکانند و بر قضیب باله چنان با
خیزد که بمحاله فرو نشیند و هر چند جمیع بسته کنند است او بیشتر ظاهر شود
لوع دیگر روغن بلسان یک درم با قدری سگاب یه و در قضیب و خصیه باله چنانکه
خواهد جمیع کند **لوع دیگر** زهره کرک را در روغن سرگس یک درم نیم یا میز دو بر قضیب بالند
لوع دیگر خردل یک درم کوبیده با روغن کاویا میز دو کرده و در کماله **لوع دیگر** چند بیدسته
بوره از منی حلیفت با حلیفت ادویه را با هم کوفته و بجنه با روغن یا سیسمن بچکانند و لجا برود
لوع دیگر بوره از منی را نرم بسیند و با عسل آغشته در در که خصیه و حواله طلا نماید و کرا
سخت کند و چون خواهد که فرو نشیند بر آب کشیند سبز طلا نماید یا بشود **لوع دیگر** کما زهره

قوی ترست باید که بر خصیبتن و ذکر کرده و ناف و دست با مالند چون از جمیع فارغ شود و گویا
 بر آب سرد بشوید و اگر نه همچنان بر پای باشد و فرو نشیند و آزار دهد **دیگر** نهره چاشت
 و برابر آن روغن زیت را گرفته بر قضیب مالید و جمیع غاید قوه عظیم دهد اگر نیم گرم کنند
 بهترست **نوع دیگر** عاقر قرحا و میوه جراحی را نرم بپند و با غسل سه مرتبه بر قضیب مالند
 پیش از جمیع بیک ساعت بر پارچه گداز پاک کنند قوه عظیم دهد وزن را آفند
 لذت بهرست که بیوش شود و نزدیک بدیوان رسد **فصل نهم** در احوال زنان و امتیاز
 سنگ بدان هر زن که کرد و در پیوسته ابرو و نرم آواز و گوشت او بجا افتد ان باشد در دست
 پای وی دلیل باشد که آئین استخوانه غالب باشد و مخصوص موضع او گرم نرم و بالشت
 باشد در مباشرت او طپیدن دل و ضعف بهرست **زینیک** که ماریک و دهنه بالا
 کشیده ابرو و جعد مو فراخ پیش از و فراخ کام و خورد دندان و خورد لب باشد دلیل بود که
 استخوانه حرایص بود و موضع مخصوص او دل پذیر نرم باشد و از مباشرت او زدی روی
 حرارت حکم و علت از اسیر بهرست و چنین زن بسختی مردود و فریفته میگردد و از راه دور
 که کرد روی دست ده ابروی و فرجه و کویا قامت و سرخ و سفید و بزرگ سر و کویا قامت

بهرت بود

شبه جوی

لیکن پارس باشد و فریفته شود اما از صحبت او ضعف دل بهرست و علاج باید که کشید
دیگر که فراخ روی و پهن سینه یعنی دست طریب و پیوسته ابرو و خورد دندان
 سنگ چشم و از زرق و کویا قامت و نارسایان و ماریک میان و نرم گوشت
 و خود مفصل بود دلیل کند بر آنکه موضع مخصوص او گرم و استخوانه حرایص باشد و از جمیع
 سیری نه استخوانه و از مباشرت او سیری نباشد **زینیک** و هر زن که سنگ
 چشم دست ده ابرو و ماریک مود چشم سیاه و معتدل القامت بود پارس و مستوه
 و درین کار است بسته بود از مباشرت او و در از زبان نباشد **زینیک** که کوتاه قامت
 و فرجه و سیاه چشم و سیاه مو و خورد دندان و ماریک میان و بزرگ پستان و بزرگ
 ابرو و کرد و سبک روح باشد دلیل است که موضع مخصوص او گرم نرم باشد و از
 صحبت او هیچ مضرت بهرست **زینیک** که سرخ سفید و پیوسته ابرو و سیاه چشم
 و دراز بالا و پستان کوچک و فراخ سینه باشد دلیل است که موضع مخصوص او نرم و کویا قامت
 بود زدی و فریفته شود **فصل دهم** در سقوط فرزند چون این عمل در دست نه نمود است
 و ناپسندیده بگذران مسابرت بپردد **فصل یازدهم** در اوقات جمیع و تاثیرات آن

اگر در وقت غروب و طلوع روز جماع کند فرزند کور بوجود آید و در هنگام جماع نظر بر موضع
مخصوص زن کردن چشم را زینان دارد و مکرر نگاه کردن چشم آب سپاه آورد و
فرزند نابینا و چشم متولد شود اگر قصد کرده جماع کند فرزند کور بوجود آید کحل با آب و اگر با
اشتهای افراطیه و دل مرده جماع کند طبعیدن دل خیزد و فرزندیکه حاصل شود ضعیف و
نا توان بود و بدانکه جماع کردن در هیچ وقت بهتر از فصل بهار نیست زیرا که هوادر
نهایت اعتدال و کمال صحت میباشد مادمی که یا میل کبری باشد و بعضی گفته اند
که این کار و البته بوقت شبست زیرا که چون کسی را اشتها غذای الایق و
مطلوب موافق و لغوظ طالب باشد و در دل نشاط و قضیب در نهایت استحکام
و خوف و ضعفی نباشد بکار مشغول شود ولیکن لغواط میگوید هر چند جماع حضرت
نداشته باشد و در آخر عمر ضرر او ظاهر میگردد اما در روز تابستان بسیار کم و در زمستان
بسیار سرد جماع بسیار بدست هر چند نفس طالب باشد اعضا را رنج و ضرر رساند
مگر کسی که دسموی مزاج باشد و شراب بخورد که عادت بجای کرده ضبط خود نتواند
کرد کاهای میتوان جماع کرد اما در فصل پائین جماع بدتر باشد و حضرت آن پیشتر

انهم اول

از همه اوقات است و در روز جماع بهتر از شب است و این که بعضی گفته اند که
جماعت در روز نباید کرد نه از احوال حکماست و نه موافق احکام شریعت است
و بدانکه در جماع چند چیز باید قوت باه و قوت دل و قوت دماغ داشته باشد و گفته اند که اگر یک
از اینها ضعیف باشد محفوظ نشود و اما هر چند در جماع لغواط شود نقصان بیشتر دارد لیکن
چون اسباب آن بر حسب دلخواه باشد نباید تقصیر نمود و در کوتاهی مضرت بسیار
و اگر در جماع با غذایی ماهیه و با انواع معاجین و تر اکیرت و دارو نام عمل نماید هیچ مصلی نداشته بلکه
لدت طرفین زیاده گردد و آنرا که بتکلف اینها کنند ضرر بسیار تا بعضی ارباب
ایشان راه یابد و نقصان نکند چندانکه تدارک آن بدست نرسد و حکما گفته اند
که در سه چیز عاقل نباید بود اول کسی که اشتهای صادق داشته باشد و همضم غذا
به اسکی کند و خود را از غذا نگاهدارد و عادت کند کم خوردن و افزودن خوردن نیز
نقصان دارد و فدا کند و غذا را کم خوردن و خود را گرسنه داشتن که هر یک اعصاب
خود را نتوانند گرفت تمام اعضا را نقصان عظیم بهم رسد و چون تدریج جماع کند و تدریج
نشود بوقت احتیاج نیز نتوان کرد و اگر جماع کند در دم منزل شود و قضیب او سست گردد

فصل اولیم در غذا تا یک قوت باهده و منعی افزاید بگردند کم مقتررا هر روزنی که خواهند
 و آن خود و با قلا و لوبیا بقدر جسم کنند و مجموعا بکوشند تا تا هر شود پس صاف نمینند
 و از آن آب در جرز و شیر تازه یکجز در نجیل بقدر ربع شیر و در گوشت مرغاب و کلنگ و
 قاز و پیه آنها بقدر احتیاج اضافه نموده مجموعا طبع نموده بسیار بهرند تا یکسان شود و اگر
 نمکش یک سفوف را بشاید بخواهد بود اما هر تا آنکه بجهت امر مذکور ترتیب در میان پرست
 این ادویه را اضافه نمایند در نجیل و اینی قرفه قرفل ال جوز بولام صطخ عنود مندی از
 هر یک هفت مثقال نیم زعفران یک مثقال سنگ کیمشقال ادویه را نرم صلا که کرده در
 پارچه بسته در میان مرتابیکه ترتیب میدهند در جبین جوش میدارند و باید که به ازاء هر نود
 مثقال مرتابا چهار مثقال ادویه مذکوره اضافه نمایند مرتابی زر که که قوه باهده و منعی بهر نماید بگرد
 زر که بزرگ بقدر نود مثقال و بعد از آن که در آن یکسند پس بکوشند پس از
 آب بیرون آورده با غسل بکوشند و از ادویه مذکوره بقانون گذارند اضافه نمایند بقدر اشتها
 تناول نمایند فصل یازدهم در آنچه در این را خوش بگرداند و بوی سحر بر طرف کند بوی دندانرا
 سخت و دندان را مصفی سازد سبوس جو و لغغ و مغز بکوشش و بزرگ دولت در فریب

از این

از هر یک یکجز گرفته در ظرف نموده آنقدر آب بر آن ظرف بریزند که ادویه را پریشانند
 پس به آتش نرم بکوشند تا نشت آن آب تمام صذب شود پس صاف نموده بدن ما
 طلال نمایند با این دندانان نوع دیگر بر کسور و مغز بکوشش سعد از پوست بیرون آورده
 صندل سفید اجزاء را مساوی گرفته بسیار نرم صلا که کرده اند که بر بدن بالاند نوع دیگر
 که بند بر نرم و ملایم کند و قوه دهد و مفصل را بر طرف کند صندل سفید سید بید که کرده
 پنج مثقال نیم بهارنج ریش و لاله هر یک سه مثقال و اگر دلالت باشد عوض آن حصای
 بگرد و جمیع را با یکدیگر خطمی سفید بکوشش مثقال داخل کرده خوب بپزند پس بهم
 امینت قدری در پیاله کرده در میان کلاب نجیب نذ و صاحب در تمام رفته در بدن بالاند
 و سعتی صبر نموده بشویند و فصل نوزدهم در بزرگ نمودن ذکر بدانکه ذکر عضو است
 از اعضاء تناسل تمام آن رک و پی است و سبب بزرگی آن با لیدن و سبب
 کردن شود هر چند پیشته بالاند و جمیع پیشته کنند بزرگتر شود و هرگز نیکوید که گرم سحری
 که آنرا ظاهر این گویند خشک کرده از اول بگذرانند و باروغش شیر بخت بر قضیب بالاند
 نوع دیگر سوسا را در میان تا به اندازند از آن روغن سیاهی ظاهر و جدا کرد آنرا بکوشند

بر قضیب مالند سطره در ارگند پیش از نالیدن قضیب را از گرم مالند که خورسج
 شود نوع دیگر دوازده عدد خراطین را گرفته خشک کند با بوره از منی ۲۰ سبب الطیب ۲۰
 صلایه کرده از وال بگذرانند غسل داخل کرده ذکر را در آب گرم سخت مالند که سرخ شود
 شب او پاره را بسته صبح عضو مخصوص را در حمام سخت مالند تا سرخ شود انگاه او تیره را
 مالند تا چند روز چینی کند مطلب حاصل شود نوع دیگر خون خفاش را کمتر برد که مالند
 بزرگ شود نوع دیگر سطره را باروغن کجند چندان بکوشند که سرطان سرخ شود پس
 سرطان را دور اندازند و روغن را انگاه دارند و در هنگام حاجت بر قضیب مالند و شب
 را بر این دارو نظایه نمایند قوه تا دهده و هم ذکر را سخت کند نوع دیگر قطران شامی بر
 ذکر مالند سخت بزرگ شود فصل ۱۰ در آنچه منع سرعت انزال کند قوه جماع دهد
 مویز طایفی در قوه جماع نظیرند ارد بگیرند آنرا یک صد عدد بیخ شود کران ۳۰ م بذر النج ۳۰ م هر دو را
 نرم صلایه کرده در صد و پنجاه درم آب بکوشند با مویز به آتش ملایم نامویز را که را جذب نماید
 پس چون خواهد یک عدد تا دو عدد میل نماید صحت دیگر جهت منع سرعت انزال در نقل ۳۰
 جذبید ستر ۳۰ درم کبابه چینی ۳۰ درم ورق کل ۳۰ م رفوان ۳۰ م لیباسه ۲۰ م جوز بول ۲۰ م خربان

نورانی

عود قوری ۲۰ انیسون ۲۰ مصطکی ۳۰ گندرس ۳۰ فلفل ۳۰ در نقل ۳۰ م افیون ۴۰
 منک دانک ورق طلا هم تمام اجزا را با کلد بصل نموده مقدار خودی ص کرده
 تناول نماید فصل ۱۱ در آنچه مپوشش آورد گوشت کوسفند که آنرا پیه نموده باشد
 گرفته شتره شتره نمایند و میان شتره ها را بذر النج کوفته پیرزند
 و در کوزه سفالین کرده در سه کین اسب دفن کنند تا گرم از آن صالک
 پس که مپوشش کنند و بگذرانند تا خشک شود و در وقت جمیع استعمال
 دو جوز از آن و بجز و افیون ساییده در بینی شخصی که خواهد بدیند نوع دیگر
 افیون بذر النج پوست بیخ لفاح جوز بیاع که آنرا تا توله گویند تخم کاهوا جزا را
 جدا جدا اینم کوب کرده بکوشند و صاف نمایند در ظرف پاک ریخته در جگه گذارند
 که غبار بر آن نشیند و قوری کنند در آن کنند و بار دیگر بکوشند و فاصل
 تا چهار لوبت امیقم نمایند بعد از آن که مپوشش را خوب خشک نموده در سینه کنند
 و چون اصیاج افتد به بزرگان دو دانک و بطلالان یک دانک دهند فصل نوزدهم

در آنچه بدن را فریب کند و رنگ اصف لبماند مغز بادام شیرین مغز فندق
 مغز لپسته مغز بادام حبه صبر کبک را هر یک مساوی هم خوب صلایه کرده
 و هم وزن ادویه غسل داخل کرده و جها سازند به بزرگی که در دو یا یک عدد و تناول
 نمایند و هر روزی یک زبانه نماید تا بدنه عدد برسد و در عقب آن قدحی شراب
 بیاض مد دوسته پیاله شیره و شکر داخل کرده نیم گرم بجز در دست و از خوردن
 ترشیهها و شیرینها و ماست و ادویه بسیار تند اجتناب نماید غذا شیرین
 و هر سه گوشت بزره و کوسفند و غاز فریه و مرغ با و مرغ جوان و قلیه یا نیمگه
 کرده و با قلا و لوبیا و کندم داشته باشد و چون پنج شش ساعت از غذا بگذرد
 بکھنم رود و در آب بشیند و اعضار را ببالد و بعد از آنکه از حاتم سیرول آید بدن را
 خشک کرده باشد بر روغن کدو و روغن بادام و موم روغن که اندک غنبر داشته باشد
 بدن مالند نوع دیگر بکته امر مذکور بجز بر رسیده با قلا برنج سفید بخورد و غرض
 کجند مقشر کنند مقشر از هر یک بجز زود سفید و در جو و جو و جو در میان شیره

به لادن

چندان بچوش نند که هزار کرد و مانند غسل غلیظ شود پس هر صبح شام
 یک پیاله آنرا با آنقدر قند که بسیار شیرین شود داخل نموده بهوشند بچوب
 بکته قریبی بدن بخورد سفید نان میده خشک کرده هم خشک نش و خضیه
 الثعلب و لہسن و مغز فندق و مغز بادام و جوز مقشر هر یک نام مجبور عوا
 با شکر سفید آمیخته هر صبح یک مثقال کف کرده شیر کاکا و که اندک شکر و روغن
 از عقب آن بجز روغذ که گوشت بزغاله و غاز فریه و هر سه و کوسفند و بزره
 مد اوست نمودن و شیر برنج مناسبت و اگر اندک دار چینی داخل غذا
 کند بهتر باشد ادویه بکته صاف نمودن رنگ و بر طرف کردن لکه های سیاه
 و زرد با قلا تخم ترب کرسنه ترمس مغز تخم خربزه نشاسته مصطلح بخورد
 مساوی هم صلایه نموده شب در آب گرم نجیب نند و روز روی خود را
 به آن بشویند نوع دیگر آرد عدس آرد نخود نشاسته مصطلح بوزنه آمیخته
 انزروت هر یک را برابر هم نرم صلایه کرده بر رو مالند نوع دیگر که رنگ
 رخ را سبزه و شفاف نماید زعفران روغن کندنش مصطلح هر یک

مساوی مجموعا نازک صلایه نموده به آب پیاز خمیر نمیند و شب بر روی مانند
 و صبح به آب گرم بشوید فصل بیستم در آنچه تقویت باه و همد و وضعی از ایل کند شیره
 صحرانگودسته فندق فستق حبت البین حب اکھضرا انجک مغربا دم
 نارجیل مایه شتر اعرا با مایه فیل دار صینی بنجیل قر قفل هل با قلا
 عدس کیندی پیاز زردک شلغم کندم کرفس تخم کوبیده تخم پیاز شکر تیره ترک
 کنکر رزنا و شقاقیل روغن کجاو مایه تازه ذراج کبک بسا سته انج زرد
 مغز تخم خار گوشت فاخته و قمری و کوفته و بیره و خصیله کافور قضیب کوفته زرده
 تخم مرغ اغبر فافور زهر بهمن خشخاش تخم کل سرخ پیاز غرضل مغز فوک
 اخرا را کوفته و با عسل بسزند و هر صبح تناول نمایند فصل اهل در کدشتن از
 سزناک و کونرا باید که هر روز از افیون کم کند و از معجون زیاد کند تا آنکه افیون
 تمام بر طرف شود تا مدت ^{بدرمان} بیست روز یا یکماه ازین معجون بخورد و هر روز داخل
 اصافه نماید تا قدر معجون یکمقال نیم تا دو مقال برسد شوکران بسفایج نماند خواه گام
 غسل کف گرفته یکبار بستور معجون کنند و روزی ^{چهار} ماساخنه شود میتوان ^{جرا}

بدرمان

و احتیاج نبراج کرفش نیب معجون دیگر که با ۲ سلخه ۲ سبب مهم
 قضیب الزهره ۳ عود الصلیب ۲ مصطلح ۲ زرنب ۲ سعد کوفه ۲ محاسن
 جذبه ۲ عود ۲ مغز نارجیل ۲ شیره آله برورده سسته وزن ادویه معجون
 ساخته میل نمایند فصل ۲۲ در امراض ذکر و خصیصه و رفع آن بدانکه سبب
 اورام در ذکر و خصیصه یا از مواد صفراوی یا دموی باشد و در اکثر اوقات اورام
 از عقب جماع بهر سبب از جهت آنکه بعد از جماع اکثر اجزا بمنی قدری در فضای
 مجرای ذکر و خصیصه محبوس شود و تعفن بهر سبب در دم گردد و هرگاه در بدن
 خون غالب باشد و دم دموی باشد و اگر صفرا غالب بود و دم صفراوی باشد
 و اگر دم در نفس بیضه باشد و اگر دم آن گرم خواهد بود علامت آن است که
 بلمس دست و ظاهر لوان نموده و دم در صلب بیضه است یا در نفس علاج آن فصد
 ساقین و حجامت راهناست و اگر دم در کیطوف بیضه باشد فصد و
 حجامت هم از اطراف نامینه که ورم دارد و اگر از دو طرف باشد از هر دو طرف فصد
 حجامت باید نمود و تلخیص طبیعت بسیاق باید نمود که ماده میل لطف مفعول است

که الفعست و از گوشت و صبر میهن و ادویه حاره و شراب و عرق امثال
آنها اجتناب باید نمود و بعد از آن ای لطیف مداومت باید کرد و پارچه کتان
باید که و کلاب و آب کاسنی و آب عنب الثعلب الوده کرده بالای ورم
طلان نمایند و او اشک بعد از فصد و حجامت مفید است اگر چه اشک کثیر با قلاب
هر یک قدری زعفران قلع روغن گل بعد از احتیاج بر پارچه کتان کرده ضماد نمایند
نوع دیگر خایه کشف را به آب کشیز بر خضیه ورم کرده ضماد نمایند فصل سوم
در علاج لوباسیر بدانکه از هر قسم آن رگت با سلیق و حجامت مفید
باشد نوع دیگر تیموای خطی است که اگر اس کوفته نرم صلابه نماید بعد از آن با
خاک گند که نمک نداشتند باشد و صبر نمایند بزرگ که بخودی و هر روز
صبح پنج عدد تناول نمایند غذا چلا و و روغن داغ کرده بر روی آن ریخته و
میل نمک و از ترشهای تند و ماست و ماهی شور و کلم و پیاز تازه
و شیر و کرک و امثال اینها احتیاط نمایند و خوردن کنند تا و بورانی هر قسم که
باشد مناسب است مرمم بجز ورم مفعد و سوزش و جوششها که در ظاهر

مفعد باشد

مفعد باشد بویته بسیار سفید در زیر خاکستری گفته بچشمه در روغن گره کا و مسوی
یکدیگر در مایون نموده بگویند تا یکسان شود و نیم گرم ضماد نمایند علاج رستن
خون لوباسیر تیموای خطی را در داخل است کا و با نمک کرده خون لوباسیر را
باز دارد و بدانکه لوباسیر و لوباسیر هر دو یکیمت تیمز آنکه لوباسیر داخل مفعد
گاهت که در گوشت حشم و پنج گوش بهر سرد و لوباسیر اگر خارج باشد
و اگر داخل و اگر خون زرد و اگر خون زرد علاج مجموع فصد با سلیق و حجامت
باشد و اگر خون نیاید بجز مرمم و زهره کا و ذاب پیاز و مقل از رنق و قند
در روغن و دانه زرد الو استعمال کنند تا خون روان شود در رسا کردن
و تلبین طبیعت کنند بمطبخ ابله و اگر خون آید قرص که با و آب سب
غذای اس سماق یا نارदान و خوردن کچ و مرغ کچ دهند و علاج هر که
نفع بهر دو رس نداشتند و آب و سحران پوست ابله زرد و کاغ و امل
مقته مرصطک از هر یک چهار درم نرم سفید ادرم مقل از رنق ادویه را
حل کرده به آب گرم سحران نمایند نوع دیگر که خوردن و حقمه کردن و طلا

نمودن آن نافه است بکیر و آب کندنا بکیر طبل حرمی پوست بپزید
هر یک ادم باشد آب تازه طبع دهن تا بچینه شود و صاف کرده روغن کلین
نیم رطل اضافه نماید بچوشند تا آب برود روغن بماند مرهم و ضمادیکه
که مخصوص ناسور است دم الاغوسن شست بماند کلینا فارسی هر یک
۴ ادم صبر کند کرب انزروت هر یک ۳ ادم زنگار نیم دانگ بروغن
سفت شده آمیخته بکار برند فصل هفتم در علاج لوباسیر اول دارو
درک باسلین و حجامت مقعد و زلوباشد دیگر ضمیر کندر انزروت
هر یک ۳ ادم زنگار ام نه آب کنند و قمر صهای مثلت با زرد و در
وقت حاجت ضماد نمایند فصل ۸ در علاج دروکوش و صد آله
دروکوش ظاهر کرد و کرا لاکوش علاج دروکوش که از حرارت باشد
و از بردت نیز باشد و ماده آن درم داشته باشد در علاج حاره
روغن کل سسوم در سه که آفتد بچوشند که سه که جذب و
نیم روغن بماند بروغن را دروکوش چکانند و حمام النفع است

مسود

مشروط بر آنکه باز درم نداشته باشد هر گاه درمی بوده باشد علاج
آن بمعالجات است بشرط حکم صادق و اگر از حرارت و غلبه خون
باشد فصد قیفال کنند و بعد از تقیح ماده بشرط سفت تنقیه
و مانع نمایند بمطبوخ املیه باین نحو پوست املیه زرد و املیه کباب از هر یک
۳ ادم کاسنی سفید بکوفه هر یک ۳ ادم موز منقعی ۱ ادم عناب ۱ ادم
سنا ۱ ادم حوت سینه صاف نماید ترنجبین فلوکس خیار جنبه هر یک ادم
اضافه نموده بنوشند و سفیده تخم مرغ و شیر زغال و آب که در روغن کل سسوم
دروکوش چکانند نفع عظیم دارد فصل نهم در علاج خناق اگر
ماده قوی و خفاق پر زرد باشد در هماندم رک بدین باید زد و حاجت باید
نمود و زلوباشد و اگر درم از طرف چپ باشد اطرف صبر و اگر از
طرف راست باشد اطرف راست و اگر از هر دو جانب باشد از هر دو دست باید
فصد نمود و حجامت از خوردن شیر پهنها و چربیها و ادویه حاره و شکر الهابی
حاره و میوه که زرد و صفر است اجتناب باید نمود و سوای آنش جو صبری نباید خورد

تا ماده به تحلیل رود و غرغره های مناسبه باطلیه و ضمادات موافقه بعمل آورد
 غرغره محتربه حله درم جویش سینه صاف نموده غرغره نماید نوع دیگر
 رب لوت با کلاب غرغره نماید نوع دیگر تخم کتان ۲ حب الزیت و
 نیم کوب کرده جویش نماید و غرغره نماید و بجانم رفتن در خناق ستم است
 و خوردن آتوه لفع عظیم دارد و اگر خناق قوی شود باید که سگ را گرفته
 استخوان بدهند پس سگ کین آن سگ استخوان بخورد هر روز
 گذارد و سر را برده ای خناق شده لفع کنند چنانکه آن سگ کین خنک
 کرده محل خناق بر سر نوع دیگر که بهترین دوا تا وار مجربات است
 افعی گرفته دندانهای او را بکنند و در کرون صاحب خناق بکنند و آنقدر
 صبر کنند تا افعی بمیرد نوع دیگر که افعی سیاه است آرد و صبر آرد و با قلا
 ن سسته غب النعلب نام آینه بعد از صلایه ضماد نماید نوع دیگر که گریه
 کاغذ را بسوزن سوراخ نماید کثک سیاه را که بترک قار قار و در دست مانت سسته
 گرم کرده بر روی کاغذ تنگ نموده و بر کردن صاحب خناق که درم داشته باشد بنهند

فصل ۱۱

فصل ۱۰ در علاج سوزنک و آتک و حبس البول و حرق
 البول سوزش اگر بسبب آن حرکت و قروح بود و فصد باید کرد از
 رگ بسین و هر صبح شربت خشخاش و قرح کالنج و شیره تخم
 خربزه و خاخنک و رگ حطمی و فلووس و خاخنک و ترنجبین و روغن بادام
 نافعت و از جماع باید اصرار را بدهد و شفاف این سینه در
 اطفال صغیر و این سفوف مباح باشد تخم خیار تخم کتان تخم خشخاش
 کثیر از هر یک جزوی است سسته دو جزو کوفته با هم و پنجه هر روز بخورم
 باشد سبب بوشند و شفاف از برای سوزنک افعی است این
 منز الوبالو منز تخم کلاسی منز تخم هندوانه شربت دم الاغوس
 صمغ عربی کثیرا انزروت کل منی کوفته و نرم پنجه و آب شیارها
 بباریک سوزنک و بعد از بول یک ازال شیارها در سوراخ اطفال گذارد تا بکنند
 حبس البول هرگاه بول بندد و نیاید باید که اول تخم خیار و منز کرد و منز تخم
 خربزه را بکوبند و شیره بکشند و تخم کالنج درم فندام شربت که ده بوشند

دو در میان روز همین است بهرت بروشند غذا آتش لو با وجود سس آنچه
 و اسفنج باخ است نوع دیگر ریش زعفران بر قضیب بالند و شمشیر
 سر آن نهند نوع دیگر تخم کشتوت ۲ بچوش نند و صاف کرده پاشند
 و اگر بول کسی سرد است باید که بهیچ وجه نباید که لغت سیاه
 نیم گرم کرده دیگر مریض را در آن نهند که ده کرد نوع دیگر صد و اربعه را
 بسیند و بریانه طلائکند و یک قطره بر اصل صحنه نوع دیگر و متقال سکر
 با نبات سفید داخل کرده بخورند نوع دیگر حجر الیهود را با سس و تخم خربزه در روی
 سنگ سماق ساییده داخل از آن را بخورند و نیم متقال سکر تناول نمایند
سبیل پلنگ در مجرای بول بگذارد بول بر آید اگر قضیب را بگذرد
 بول که ده کرد و فصل است مستم در آنچه ممرت حکه زنان شود
 برتبه که تاب نیارند اقحوان و اسهال و اشنه و انجودان و بیخ و دحت
فندق و اشنان و شیر و فرز و کوشش و مرتابی جوز از هر یک مساوی
 بیکدیگر گرفته و از حریر بر سبزه پس با شیر خمیر کرده و هر روز داخل از آن را زن کوفت

لا ادری

بروز

تا شش روز روز هفتم در و خارش پدید آید و تا شش روز باقی باشد
 او بیه که حکه را از ابل کند انفاج حک نتر نخاک نارون نیلوفر
 برک سر و بید سنگ لالزورد یا سمن از هر یک ۲۰ نازک صلابه
 نموده از حریر بگذرانند و مجموعا با ادرم روغن زیتون سرشته با شیر الوده
 کرده بردارند و در وقت استعمال باید که خون جمیع در جریان باشد و
 یک متقال دیگر را به آبیک در آن برنج حوشت نیند باشند خمیر نموده بر پشت زنا
 طلائکند و در نیمه از خوردن آن بسیار و شراب و آنچه در است
 ادرار آورد اجتناب نمایند که و ادرم بماند و اثر آن ظاهر گردد علاج
 قولنج و خواص معالجین در و عنها حتی که بجهت قولنج و در مسوده نظیر ندارد و مکرر
 به تجربه رسیده هر گاه بعد از طعام کند نیم ساعت یا سه ساعت اطلاق میکند
 و بجهت مسوده و اسهال بسیار نافع است هر گاه از آن سه عدد تناول نماید
 از مفت است زیاده اطلاق نمی نماید و در البواب دیگر نفع عظیم دارد
 و این صفت اسرار اطباء است و در صفت نظیرت سقمونیا

۶۰

رنجیل مصطکی قرنفل دار فلفل سنبل الطیب از هر یک بانه
 سفید و قند آدو تیرالسیر نرم سیندسی ام و به آب حمیر نموده و
جهاب زنده بقدر نخودی و پیش از طعام و بعد از طعام بخورند نفع
علاج خمار شاب که از فراط نموده باشند بخام رفتن و بندنای اعضا
 محکم مالیدن و سخن شنیدن از شش که موافق مزاج او باشد
 و از دوست دارد و خوابیدن و مالیدن و با آدم صاحب حسن و ستبازی
 و ملاقات نمودن و آواز خوش شنیدن و جماع کردن درین باب
 موافقت کلاب و کافور بومیدن و مغز بادام و برنج خوردن جمله نیک
 و خوردن ماست بکمره دفع خمار و جاری که از فراط شرب بهر سینه باشد
 تکلیل دهد و سرمه کاوربان نیز درین باب نافع است و اگر در خمار ضعف
 بسیار و غش پیش شدن و لهم سد اندک قند داخل غرق صندل کرده
 میل نماید طریق غرق صندل صندل اندک ترا سیده و دو شبانه روز
 در کلاب و کاوربان و بادرنجریه و عرق بیدمشک بعضی آب خیب منه
 از آن نکته

۸۱
 و عرق بکشد و در هنگام عرق کشیدن اندک عطر و مشک به بمزد
 و هرگاه خمار بسیار آزار کند و عرق بکشد یک پایله تموه خوری اندک نیت
 یا سکر داخل نموده بباشند علاج حرب و شقاق و جوشش که در خصیه
 و قضیب بهر طریق سکوت آن ست که ال حرب قوی و ماده پرزور باشد
 لول طفل را با بمک بخورند نوع دیگر منوی سر را ترا سیده و سوز سیده
 داخل لول طفل کرده در حمام بر کل اعضا مالند نوع دیگر کل سرخ را با که
 و مر در سنگ القدر بجوش شد که سکه صذب در وعین با خ مانند در حمام
 بر بدن مالند نوع دیگر کرم خرفه با سکه سیره کنیده بالر در جو خطمی به عضوا
 نوع دیگر کرم ریواس را اصل سیده کرده داخل ماست کا و تازه به بمک در آفتاب
 بگذارند تا ترش شود و بعد از آن در حمام بر بدن مالند نوع دیگر ریواس و
ش اترزه و بر کل خطمی و در جو با ماست و سکه بر بدن مالند علاج شقاق
 اگر در دست راست باشد رک بدن بزند و اگر در دست چپ باشد رک
 با سلیق یا اسلم باید زد از دست چپ که نفع عظیم دارد و بعد از آن دست خود را

بدو چوب تک کجا دارد و مکرر چینی کند شقاق بر طرف شود نوع دیگر عنبر
 که شقاق و خشک باشد در حمام کبیر بسیار ماله و از حمام بر آید روغن بنفشه
 انجیر ماله نوع دیگر زاج سیاه و صبر سیاه داخل هم کرده بخاک شقاق و خشک
 نیم گرم کرده ببلند و اجزای باید که مسوی باشد نوع دیگر نفت سیاه نفت سفید
 زاج سفید هر یک درم بورد از منی باروغن کل و موم سفید هر جم خرد شده
 متعاقب یکدیگر طلا کنند و در روز چهارم اشق حلالیه کرده داخل درینه نماید
 نوع دیگر تهیه شقاق و قوبا کتیرای الوی سیاه را با سرکه ماله نوع دیگر و از صندلی
 با سرکه هم بنام ماله علاج قتل بجهت سر و کردن قتل بورد از منی و سرکلی
 کبوتر هر یک درم باروغن زیتون خمیه کرده بشوند و به بند نوع دیگر که در چینه
 کردن با نظیر است موزیر او اندر بیرون کرده کوبیده بورد از منی داخل نموده ضد
 نماید نوع دیگر که منع قتل بیرون آوردن ادرم مازور اصلیه کرده ماله کتیر
 داخل کرده نان به پزند و سه روز عقب هم بگردند دیگر هم سه نوع دیگر که قتل
 و جمیع در مهار به تخلیل بر دستوس کنند کل خطمی کل بوننه آرد حله حکم کنان است

سازد و بکند

مساوی یکدیگر نرم صلایه کرده به آب کلم خمیره نماید و به بند نوع دیگر که
 چخته نمودن و سه و کردن بسیار محترک است و آنست که مهنی را بکوبند
 و قلیا پیله در آن گذارند مگر داخل آن کرده بر هم زده ضحای نمایند
 دواء که چشمت شکم و در او بلغم باشد ناخواه گذر حوز شکر از هر یک است
 همه را الوبیده با هم دست گرفته تا هر روز ناست یکم صبح بخورد و گام

مختصر از کتاب حکم المومنین اسم الله الرحمن الرحیم در باب ترنایات

باب اول در معالجات و در آن پنج فصل است فصل اول در
 ترنایات ترنای کبیر و آنست که ترنای فاروق و ترنای کبیر و ترنای نای
 مانند از مؤلفات اندر و ماخس حدیم که اندر و ماخس نای تمیل آن
 و اجزاء آن بغیر اقراص بهفقد رسیده و جالینوس ده جزو را که حبل الغار
 و شح خبیث و مصطک و مقمل و عود لبان و عود مندی و اقیقون
 از هر یک عام و اشق و سور سحان و پنج کبر از هر یک کم نموده و

و شیخ رئیس تجویز نموده خصوصاً داخل نکردن حب الغار و اقراص و
وزن آن که صحیح ترین است مذکور می شود و متأسفانه این بهفت جزو
که عود هندی و انیمون و اسحق و سورنجان و پنج کبر و مصطک و مقلز برق است
داخل نکرده اند و هر یک لصرنی نموده در اوزان بعضی تغییر داده اند و حکیم هر یک
بفست و حاشی اضافه که شش است جزو باشد و بجای شراب غرقه مخلوط
و بجای غسل است نموده و تغییر اوزان و تبدیل بعضی به پنج است که از نسخه
انمخوم ظاهر میگردد و تریاق کبر تا سی سال قوی اگراره است چون سن
و تا شصت سال مثل سن کبوت و بعد از آن مثل سن پیری و اگر او
مانند سایر معالجات و قبل از آن نوزده ماه استعمل نماید بخود و اگر بعد از
هفت سال که حکم سن اطفال دارد استعمال شود بهتر است و باید که جنب
و حایض مستر او نکند و آن مفتوح سه دو مد زبول و حمیض و عرق و شیر و پازهر
جمع سموم و متقوی همه اعضا و مانع عفونت اطلاط و دافع آن و مفرغ
و منوم و منقعی و حاد زب و محلل و محرر جنین و طریق ساختن و امتحال و استعمال

و در نسخه

و قدرش شش نخ کور می شود بجهت امری اما صفت آن قرص اصقل ۱۴
قرص افنی قرص اندر و خردون فلفل اسود افیون از هر یک ۲۴ در صحنی در
شم ششم اسفود لیون اصل سوس اسماخونی غار لیون رت سوس و
دمن سبال از هر یک ۱۲ ام زعفران رنجیل زراوند بنطافلن فودنج و
فرا سیون اسطوخودوس قسط فلفل امیض دار فلفل مشک مطبوخ
کندر فقاخ اذ فر فطر اسالیون صمغ البطم سلیمه سیاحت الغار سبل
صعد هر یک ۱۴ لبنی بزرگ کرس سیالیوس حروف ناخواه کما در کرس
کما فی طوس عصاره هوفطید اس سبل رومی سافج هندی جنطیانا
رازینا پنج طین مخموم قلفدیس محرق حماما و ج حب سبال هیوفار لیون
صمغ عربی قرومانا اینسون مسوقو افاقیا کبکبج هر یک دو وقتنه و
فقر الیهود صابون شیر قسطور لیون رقیق زراوند طول چند بدست هر یک و او را
نه دوامی دیگر که در نسخه اندر و جنس تلانت بموضعی است که مذکور است عدد اجزاء
بغیر اقراص مفاد می شود اما طریق ساختن آن است که هر چه خوب و پنج در

و شکوفه و تخم و قرص باشد بنهنگی علیّه باید که بخار او بیرون نرود
 و از پرویزن بسیار باید که مثل غبار بیرون کنند و بعد از آن هر یک الی الی
 در آورند و هر چه صمغ و درلوب و عصاره است نیم کوب است شبانه روز
 در شراب جمهوری یا مثلک یا عسل یکسانند تا خوب حل شود
 و هر چه مالج است مثل عسل و شراب و روغن نباتان باید در وقت بیخفتن
 همه را بروی آتش نرم کنند بعد از قوام عسل مخلوط کنند و هر چه از عصاره است
 تازه باشد محتاج به نجیب شدن نیست در روز ترکیب داخل کنند و باید هر یک
 از ادویه تازه و در مخفیان مخصوص باشد و در روز عسل بقوام آورده و کف
 را با دو وزن ادویه مثلک یا شراب جمهوری یا مطبوخ عقیق ریحانی
 اضافه نموده مخلوط کنند و اول ادویه یا بل در مقابل آفتاب در سایه
 بعد از آن محلول را در کفچه معجون سازی را بروغن نباتان چرب کنند
 و هر روز بروی خاکستر گرم گذاشته تا دو لیست بار بر هم زده بگذارند و او را
 بسیار نازک بپوشند تا چهل روز و بعضی گویند که بعد از چهار روز بر بزم

تا دو ماه

تا دو ماه پس در ظرف طلا یا لقره یا چینی با قلعی کند بقدریکه محل تنفس بخار
 باشد و بعد از یکماه سه روز استراحت بردارند و یکروز بگذارند تا ترویج او شود
 و روز دیگر باز مسکیم کنند اما امتیاز او همان است که بشخصی دواء
 مسهل مثل محموده داده درصی عمل آن از تریاق بقدر باقوانه دهند
 اگر در حال منع عمل مسهل نماید و بدستور حیوان یا بس المراض از تریاق
 بدهند و بعد از آن افحی او را بکنزد زهر در او اثر کند و بدستور خردوسی یا حیوانه
 دیگر ادوای قتال داده بعد از آن تریاق بدهند آن حیوان نمیرد و بدستور
 در دهن افحی و مار کنند آنرا بکشد تا طریق استعمال و قدرش بر آن
 نسی سال او را در دوا ای سموم از یک بندقه تا یکمقال باید دارد و از
 سی سال تا شصت ساله را از یک مقال تا سه مقال استعمال نموده
 بجز قوت و ضعف سموم و مواد میکر از سی سال نگذاشته باشد در
 امراض نباید استعمال نمود و اگر استعمال کنند بقدر اقل نیست
 جایز است جهت جذام و برص و احتیاط عقل و فاج و لقوه و تشنج و اختلاج

وصرع و رفع هم بعد از تقویه با اما الاصول بقدر بنده تا نیم مثقال و تا هلال روز
 هر روز به آن معوط نمایند و طلا کنند و کجه اختناق رحم و اخراج جنین نموده
 یک قلا با مطبوخ سرداب و مشکطرا متیح و امثال آن و صلابت و کجه
 کنند که افعی از یک مثقال الی دو مثقال با شراب با مطبوخ و هتیه و دواء سستی
 مثل افیون و فرقیون و زرا ریج کر نیم مثقال الی یک مثقال با یک اوقیه که
 و هتیه کردند مسک دیوانه و امثال آن یک مثقال و زنده زان یا خاسته
 سرطان لذره و هتیه عقوبت در هم با شراب بنید و هتیه زنبور
 نیم مثقال با سکه و ضماد نیز با سکه کند و هتیه سرفه و دروسینه و در
 پهلویک ترسته عسل و هتیه لقمه معده و امعا تا دو دانگ با یک زیره
 و هتیه جوع کلهی بقدر بنده با شراب مخروج به آب و هتیه لوزیدن تنهایی
 بارده دو دانگ تا نیم مثقال با آب کرم و هتیه مثانه با قدری مثقال برق و هتیه
 قویج با طنج رازیانه و کرفس و روغن جروج و اصل کوس و عتاب و سستنا
 بقدر بنده و هتیه استسقا و امراض حکر با دونه مخصوصه آن بقدر یک دانگ

ماوردی

ماوردی است و لکنه او با یک مثقال و هتیه قرصه امعا و اسهال نیم مثقال
 با آب سماق و آب بیه و هتیه تنگ مثانه و کرده تا چهار دانگ با طنج کرم
 و در او رام باطنی و عسل الی نیم مثقال با سکنجبین عنط و هتیه نیکو
 رنگ و در آن بقدر یک یا قلا با طنج اقسنتین و هتیه سبز یک قلا
 با سکنجبین و هتیه کرم معده تا نیم مثقال عسل و هتیه هر یک از امراض
 بارده عموما با دونه مخصوصه امراض استعمال نمایند مشروط بطبوس
 اندر دوا حس که بد که مؤلف آن اقلیم است هتیه است و هتیه که
 بهمین بوده ترکیب نموده و از ترنایق اکبر بسیار مقدمت و در رفع سموم
 نایب مناسب ترنایق فاروق است و در رفع غلغل بعضی استر از ترنایق
 فاروق دانسته اند و در جمیع خواص مذکوره و ترنایق مثل است و تحلیل
 سده و او رام صلبه و آنچه در مفاصل است و حرکت باه افوال از دست و جرات
 اونیمت و قوت او تا دوازده سال قوت و طریق ساختن و استعمال
 و قدر شربت مثل ترنایق اکبر است صفت آن موافق نسخه قدما و بهتر

سایر نسخه ها مرصاف زعفران غارلقون زنجبیل دارچینی از هر یک ادم
سندل الطیب خردل سفید کندر غرود بلبل اسطوخودوس اذخر
قسطاسیرین نسیمایوس کما فطوس قنه راتنج و ارفلفل عصاره
لیمو آتیس جند جاویش سافج مسویس ایله از هر یک سه سینه زلفلفل
سیاه و سفید سورنجی بال جعبه نوم بری دو قوا اکلیم الملک جنطیان زرن
بلبل قرص قوفون مقل ازرق هر یک یک شخم سدک استوق نارون
مصطک صمغ عربی فطر اسالین فرومانا ایون رازیانہ کل سرخ بنفشه
مشکل استیع هر یک افاقیانف سفقور هیوفارلقون هر یک یک
نیم انیسون و حق نومو سبکج هر یک سه صموغرا در سه که باشد ای
مشکل شیب منده باسه وزن ادویه عمل برشند و قدر مثلث آن
قدر باشد که صموغرا اپوش ندوبل سفقور ماهی رو بیان لوزن او پاکه
صید ادوبل روغن بلبل و حق قرص افغور اهرت میدانم و بدست پوسیده
شتر و بعد از شش ماه استعمال نمایند و چون صفت بلبل روغن تر بود

بوی از آن

بغایت مؤثر یافته اند نسخه دیگر مرصاف کثیر از زعفران زنجبیل
دارچینی هر یک ام سندل الطیب کندر خردل امیض اذخر غرود بلبل
صمغ البطم قرطاسیرین اسطوخودوس نسیمایوس و ارفلفل جند
عصاره هوفطیده اس که طریقه التریست مبعده یاب جاویش سافج
هندی از هر یک سه سینه زلفلفل سیاه و سفید اکلیم الملک جعبه نوم بری
دو قوا که تخم خزر بری است روغن بلبل قوفون مقل هر یک یک شخم
نارون کل کرفس جیب مصطک فطر اسالین افنون رازیانہ کل سرخ
جنطیانا مشکل استیع هر یک اتریاق الافاعی که رفع سمیت
هوام میکند و به اجماع اطباء سابق در و با بقدر نیم درم آن با کلاب یا
شرب دقایم مقام آن در بعضی اوقات تناول نمودن در سنگ مثله
رفع اذیت و با دوتب و بائی میکند صبر زد و دوزخ و مرصافی زعفران
هر یک یکیز و تریاق لیمو اول ترکیبی است از تریاقات دست کم درم در
دویم خلک محلول ریاح غلیظه و مصطک کبر و سپرز و مفتوح سده و مدد فصلات

و آنچه از جهت برودت مختبس شده است و تریاق سم مار و عقرب و
 مورث صداع و دوسمه و مصلحش شیبه خرفه و در شترش ایکه متقال
 و قوتش تا دو سال باقی و بدش کصف و زرش منرد و بطوس صم جنطیانا
حب الغار مرصاف زراوند طویل بالبتویه غسل سه روزن ادویه
 تریاق کصف الهموم معتدل مایل بحارث قوتش تا میت سال باقی با
 شترش از آتاسم منقی و ماغ و پا و زهر سموم و مقوی باه و جهت جنون صبح
 و بالجنوبیا باب مریخوش استعمال نمایند و جهت لقوه و فالج و امراض بارده
 و ماغی و غسل السول و سنگ مثانه باب کرفس یا آب ترب و جهت
 ضیق النفس و سرفه و لغث الدم و خفقان و ضعف معده که از
 حرارت باشد باب کاسنی و اگر از برودت باشد با کلاب و جهت استسقاء
 و سپر و یرقان و قولنج باب انیسون و جهت بواسیر و امراض مقعد باب
 عتاب و جهت مفاصل و نفوس باب بیج که دراز یانه و جهت سموم و جذام
 با شیر تازه و کشیده و جهت بهق و برص بل ماء العسل نهوشند و طلای او در امراض
 مذکوره

مذکوره و جهت اورام نافعت پوست ترنج و شحم آن و برک آن از هر یک
 حب الغار جنطیانا سنبل الطیب مزایفلس نهر یک باک زرنب و رواج
 آظنه لایال لاهن سحر و سفید انیسون هر یک سه زمره که با هر یک سه
 غود و هندی نام پا و زهر معدنی سه اوانک مروارید هم غود و زهر عم با کلاب
 بسیند و پا و زهر را در اصل کنند و هفت روز بگذارند و مروارید را در پیش کرده آب
 ترنج را بر روی او ریزند و سه آنرا محکم کرده در حمام بگذارند تا صل شود و بعد از صل
 با غود و پا و زهر محلول مخلوط سازند و سه روزن ادویه غسل بقوام آورده
 به التشنجی بگذارند و محلول کم در او ریخته بر نه رند بعد از آن ادویه
 را اضافه کرده بعد از ششاه استعمال نمایند و التشنج بقدری باید که گوش
 نیاید و اگر پا و زهر معدنی بهم زرد پا و زهر حیوانی بدل و سیزده قیراط کنند
فصل دوم در ایارجات ایارج لوغاریا یعنی دوی الهی بلغت یونانی
 و متقدما من شترط دانسته اند که التشنج او زرد و با غسل به شتر قوتش
 با چهار سال و بعضی گویند تا سی سال باقی است قدر شترش از نیم تا عام

با اسبکه در رو سفید و زرد و خا و انیمون و طبله کجا و کلک و زبان
 و اسطوخودوس از هر یک بقدر حاجت جوته بنیده باشد بیکدیرم
 ملح نفعی استعمال نماید گرم خشک و جهت جذام و برص و هلق و صرع و جرب
 و داء الثعلب و داء الحیة و عسر نفس و احتباس حیض و داء الفیل و در معده
 و جگر کزنده و منافصل و عروق النبت و نفوس و فالج و تشنج و عسر و لقوه
 و جمع طبعی و در دو قروه او و نقل سامعه و در دسه مزمن نافع و سهل
 خلط محرق و لزج و سواد بلغمی و سوداوی را مفید است و آنچه در جنب
 هر یک نوشته شده موافق نسخه کامل و بهترین نسخه است و خوار
 ندارد **۱** **۲** **۳** **۴** **۵** **۶** **۷** **۸** **۹** **۱۰** **۱۱** **۱۲** **۱۳** **۱۴** **۱۵** **۱۶** **۱۷** **۱۸** **۱۹** **۲۰** **۲۱** **۲۲** **۲۳** **۲۴** **۲۵** **۲۶** **۲۷** **۲۸** **۲۹** **۳۰** **۳۱** **۳۲** **۳۳** **۳۴** **۳۵** **۳۶** **۳۷** **۳۸** **۳۹** **۴۰** **۴۱** **۴۲** **۴۳** **۴۴** **۴۵** **۴۶** **۴۷** **۴۸** **۴۹** **۵۰** **۵۱** **۵۲** **۵۳** **۵۴** **۵۵** **۵۶** **۵۷** **۵۸** **۵۹** **۶۰** **۶۱** **۶۲** **۶۳** **۶۴** **۶۵** **۶۶** **۶۷** **۶۸** **۶۹** **۷۰** **۷۱** **۷۲** **۷۳** **۷۴** **۷۵** **۷۶** **۷۷** **۷۸** **۷۹** **۸۰** **۸۱** **۸۲** **۸۳** **۸۴** **۸۵** **۸۶** **۸۷** **۸۸** **۸۹** **۹۰** **۹۱** **۹۲** **۹۳** **۹۴** **۹۵** **۹۶** **۹۷** **۹۸** **۹۹** **۱۰۰**

صالحه

حب المغار از هر یک دو مثقال **۱** **۲** **۳** **۴** **۵** **۶** **۷** **۸** **۹** **۱۰** **۱۱** **۱۲** **۱۳** **۱۴** **۱۵** **۱۶** **۱۷** **۱۸** **۱۹** **۲۰** **۲۱** **۲۲** **۲۳** **۲۴** **۲۵** **۲۶** **۲۷** **۲۸** **۲۹** **۳۰** **۳۱** **۳۲** **۳۳** **۳۴** **۳۵** **۳۶** **۳۷** **۳۸** **۳۹** **۴۰** **۴۱** **۴۲** **۴۳** **۴۴** **۴۵** **۴۶** **۴۷** **۴۸** **۴۹** **۵۰** **۵۱** **۵۲** **۵۳** **۵۴** **۵۵** **۵۶** **۵۷** **۵۸** **۵۹** **۶۰** **۶۱** **۶۲** **۶۳** **۶۴** **۶۵** **۶۶** **۶۷** **۶۸** **۶۹** **۷۰** **۷۱** **۷۲** **۷۳** **۷۴** **۷۵** **۷۶** **۷۷** **۷۸** **۷۹** **۸۰** **۸۱** **۸۲** **۸۳** **۸۴** **۸۵** **۸۶** **۸۷** **۸۸** **۸۹** **۹۰** **۹۱** **۹۲** **۹۳** **۹۴** **۹۵** **۹۶** **۹۷** **۹۸** **۹۹** **۱۰۰**

وجهه نیکو کردن رنگ و رخسار که از نقصان خون باشد و احتیاج خون
که از سردی و عروق بهر سه وجهه اصغری و لغویت بدن آنها مفید است
و مرکب از ادویه کبار و مختار آن و سحرط او بمقدار عدسی از برای صرع و
لقوه با آب شادمانه یا عدیل است و آنچه موافق نسخه اقدم است بسحر
نوشته شده به اضافه مرصاف **ص** صبر سقوطری غار لقیون سفید
زعفران دار صنی و ح مرصطک و من البیان مکة ۳ فرمون و زعفران
فلفل امیض و اسیر و جنطیانافقح او فز مکة ۳ قسط المرحکا در لویس
اقیمون مکة ۴ اسارون سلیخه عود بک ان حب لبان مکة ۴
راوند نیم سفمونیا عم سنبال الطیب ۳ و نیم متونم صما مکة ۴ درم بکسل بریزند
و بعد از شش ماه استعمال نماید و در مختار این مهبل هر بجای متووقع
شده **ایارح فمیرا** طغنه یونانی فمیرا بمعنی تلخ است و از مالغیات
بقراط نافع است در امراض سرد و دافع الحزبه دماغی است و منفی معده
و مواد بطنی و ماده جرب مهمل و گویند مضر کرده و مصلح نس غناب

در کتب دیگر

و قدر سه تبشیر تا دو مثقال و قوتش تا دو سال باقی است کل نسخه
مرصطک سنبال الطیب عود بک ان حب لبان سلیخه
دار صنی اسارون از هر یک جزوی صبر زرود و وحذان مجموع کوفته
و پیخته و اگر به تنها استعمال نمایند با عسل شکر شده
و اگر ماده جرب کینند بدون عسل استعمال نمایند **ایارح فمیرا**
در مسغف چون ایارح لو غازیات و کچک قولنج و استرخاء و سنبال
و لقطیر المول النفع از اوت و در لقا قوت و قدر شربت و
طریق استعمال بدستور او موافق کامل شرح مختل غار لقیون
پیار غنصل مشوی استق سفمونیا خزل بود هیو فار لقیون فرمیون
از هر یک اسبفایج اقمون مقل ازرق کادر لویس سلیخه فرامیون
از هر یک مرصاف سلیخه زاوند طویل فلفل امیض و اسود و زعفران
دار صنی جابو شیر چند بیدستر فطر اسالیون هر یک عم و در بعضی
نسخ زعفران و صبر راعم اضافه نموده اند بایسته وزن عسل سه شانه با مطبوخ

موافق مینماید **ایرج** از کافور است این را در جهت امراض رطوبی
 و دشواری نفس و دوار و مژه سودا و بکوحه که از رطوبات باشد و در کوفه
 و تشنج و فواق و وجع مفاصل و زرداب و قروح ریه و کله و کله و کله
 دیوانه چون از آب سرد مخلوط سازند با شکر می توان از عصاره قند
 اکهار و عصاره جنطل وزن چهار قیراط و باب فیض هم بزنند و تا از آب
 نرسیده باید با سرطان محرق داد و جهت درد شکم و رحم با آب
 دست قیراط چند بدست مخلوط سازند و کله در کله که آب کرفس
 و در سایر علل با طبع آفتیمون و مویزدان پیرون کرده و قدر شربت و مدار
 مدت مزاج بدستور ایرج سالوت **مس** جنطل ۲۲ فراسیون
 اسطوخودوس خربق اسود کما در یوس سقمونیا فلفل ابریش دار
 فلفل هر یک اوقیه و در مختار این مصلح اوقیه اصل القار
 مستوی فرسیون صبر زعفران جنطیا فطر اس لیون استق حاشیه
 هر یک یک اوقیه حبه دار چینی سکنج تر صاف سنبل الطیب اواخر

فندق

فودنج زراوند مدح هر یک در هم با عسل بسند و بقدر حاجت
 استعمال نمایند **ایرج** و **دوس** موافق استی کامل القطنه جهت رفع
 سودا و بلغم و داء الثعلب و امراض برده و ماغی و عصب فی با مطبوخی که در
 ایرج لو غار یا مد کورست با طبع لفظی استعمال نمایند و صمغ غار در شراب
 یا مثلک کینند و قدر شربت و مدت مزاج بدستور سالوت
 جنطل ۲۰ در هم صبر در هم خولین ان کما در یوس سکنج حاشیه
 زراوند مدح ۲ فطر اس لیون فلفل ابریش و اسود کله سنبل سینه ۲
 دار چینی زعفران ریحیل ۲ مر صاف حبه ۲ کله ۲ و در بعضی نسخ کما
 فیطوس فراسیون غار لیون از هر یک در هم زیاده نموده اند بقدر حاجت
 با عسل شسته استعمال نمایند **ایرج البقرات** و ایرج فو قرائیک
 نیز نامند جهت رطوبت و درد که از کجا رفاست متولد شده باشد و جهت
 غم و خوف و سایر علل سوداوی و بلغمی نافع و قدر شربت و مدت
 مزاج بدستور ایرج سالوت جنطیا سنبل زراوند مدح

سیخ در صینی از هر یک نیم فطر اسلیون کما در لوس اسطوخودوس
 فلفلون کتیه هر یک متر عاصه البیان زعفران هر یک یک و نیم
 صبر و ام نیم شحم حنظل هم با غسل بقدر حاجت بسند **باب**
اندز جهت امراض بارده و ماغ و معده و مفاصل و تشنج و صد سره و ضربه
 و شکست اعضا و در و پهلو و معده و نفث الدم و در و نهنگاه نافع است
 قدرش برش از یک تا چهارم در او را مصلیه با سکنجبین بنوشند
 و صفا دهند و جهت ورم چشم **باب** غلبه و جهت ورم مقعد با
 روغن کل سرخ و جهت قروح سر انگشتان با سرکه ضماد نمایند و در
 امراض دهن مغز و در طریق شرب مدت مزاج بدستور ایاریات
باب جهت **ص** در صینی سیخ سیاه قصبه الزهریره عمیدان البین
 فقام او خرقشور اطلع است او قیه نیم کوبیده و طرفه یک سفالین کرده
 با آب باران شستن درق که هر دور قی سصد مثقال است بخورند
 تا به لصف رسد پس صاف نموده نگاهدارند و صبر سقوطی گیرند

باب باران

۷۱ **باب** باران در آفتاب سبده بنشیند و چندان در آفتاب بماند
 تا خشک شود پس با آب ادویه سبده بدستور در آفتاب صبر را بماند
 تا تمام آنها را جذب نماید و در سبده خشک شود پس با روغن آرزو
 و مرقه کبر از هر یک است او قیه در بعضی نسخ یکوفیه و در طرفه شسته نگاهدارند
 و قدرش برش یک در هم است **فصل** در جوارشات و آن
 عبارت است از تراکیبی که مقوی معده و محلل ریاح و مصلح اغذیه باشد و
 بعد از سرشتن ادویه باشد که در امثال آن در صحن همین کرده پاره و متذقی
 جهت امتزاج آن منظور است **جوارش الملوک و اواء الترس و مذکور در جوارش الملوک**
 مقوی اعضا و شسته و معده و مصلح حال رحمت و در حفظ جنین از
 اسقاط بغایت محتر است **ج** لؤلؤ عاقه قرصا هر یک از پنجاه مصطلح
 هر یک زر نباد در روغ تخم کرفس شنبطرح فاقله جوز لوبان است
 قرصه هر یک که همین سرخ و سفید کند ر فلفل دار فلفل هر یک در صینی
 شکر سلیمانی مثل همه ادویه قدرش است یک بلوغه و در حفظ اسقاط

جنین مداومت شرطت **جوارش** عود جهت تقویت معده و
 تجفیف رطوبات و خفقان و ضعف جگر و ماضمه نافع است **عود**
 هندی سنبل الطیب رومی مصطلح قرنفل دانه بل جوز بوا از هر یک **خرد**
 بلبله کاع فرقه تخم کرفس ایسون زرنباد پوست برنج باد بجزویه هر یک
 یک جزو زعفران بسبب استه رنجیل هر یک نیم خرد مشک اذاع هرستی
 منقل از ادویه نیم بایکوزن نیم ادویه شکر لقوام آورده بسهند شربتی تا
 دو منقل **جوارش زرغونی** معتمد علیه تخم طیون شقاقل تودری ناف
 سفقورسان الوصاف هر یک رنجیل تخم کزرنج تخم کنگر تخم کبک تخم
 تره نیز کس تخم جیر کیم پیاز تخم کندنا خولنیان جوز الطیب دار فلفل و
 بوزیدال هر یک تخم انجبه ۲۰ با فایند بسهند و قدر شربت از ام ۲۰
 و این نزدیک است بجوارش سفقور و اکرناف سفقور هم نزد بدل آن
 دو وزن آن خصیة السقل با قدری خردل کنند بغایت نافع است برای
 تقویت معده و باه و اعضاء ریشیه و کرده و کمر و آلات بول **جوارش التفاح**

انکه اولاده

جهت تقویت معده و احشاد و دماغ و ماضمه نافع است **ص** بکرطل سبب شیرین
 را از پوست و تخم پاک کنند باشد آب ریحانی بچشند تا نهار شود
 و از پرویزن بیرون کند با نیم رطل شکر سفید و نیم رطل عسل لقوام آورند فلفل
 و دار فلفل و قرنفل هر یک رنجیل زعفران ۵ عود هندی ۵ کوفته و بخته بسند
جوارش کفوف جهت قلسنج و بادیه که در معده عارض شود و بادیه را با روغن
 سقمونیای شوی تر به هر یک نیم رطل قاقله صغار مکده ۲ رنجیل دار صنی
 آله مقفه قرنفل لبغایج جوز لوامکه ۳ شکر سفید ۳ فنل ادویه همه را
 کوفته و بخته با عسل بسند قدرت است و این در کوفته مذکور نیست
جوارش عود الصلیب عاقرقره رنجیل سنبل الطیب ایلین کابلی
 مکده ۳ اسطوخودوس دار صنی قرنفل زرنب در پنج عقربی مکده ۲ کوفته و بخته
 با عسل مصفی است بسند قدرت است یک با دو نیم و این نیز در کوفته
 مذکور نیست و نافع است برای انواع **جوارش بلادر** جهت ریج بوا سیر و تقویت
 باه و ماضمه بغایت نافع و موافق مزاج مبرودین است **ج** رنجیل دار فلفل هر یک

شیخ طریح هندی ۱۲ اشقاقه فایزده مغز گردکان سفید کرده کبچد هر یک
 ده عدد بلد آورده گویند و درسته او قیه روغن کبچد خیسایند دست مالیده
 صاف نموده ادویه را با آن چرب کنند و یکوزن نیم فایز در بقوام آورده
 بسته شد **جوارش شکر** جهت تسخین معده و تقویت ماضمه و بلغم
 و رطوبات نافع است **کبابه قاقله** صفار و کبار قرنفل و در چینی نیم
 دار فلفل زعفران مکده اعود فلفل نیم شکر سفید راه بقوام آورده بسته شد
جوارش کافور جهت ضعف معده و ماضمه و بلغم غلیظ و ضفقال **در چینی**
 فلفل دار فلفل در چینی قرفه ساج هندی سنبل الطیب جوز بوا
 صندل و عود بستان هل بسا است قرنفل نارنگ سعوط ایسفر
 تباشیر عود هندی زهر بیک نیم کافور مکده نیم قنده بقوام آورده
 بسته شد **موجن مفرح** جهت رفع حرز و تقویت بدن و معده و یک کردن
 رخسار و بوی دماغ و عرق لغایت مؤثر کل **در چینی** قرنفل مصطک
 سنبل الطیب اسارون مکده قرفه زرنب مکده بسا است جوز بوا

قاقله کبار صفار مکده

قاقله کبار و صفار مکده نیم لوزن ادویه آمله موقت برادست رطل آب
 بجوشانند تا ببلند رسد و از پر ویزن بیرون کرده با یک رطل شکر سفید
 بقوام آورده بسته شد و این نسخی بعضیها نوشتند ادوی هندی است مکده
 وزن آمله **جوارش مغز جلی** بدستور جوارش تقویم است و بجای **در چینی**
 به شیرهین باید کرد و در تقویت معده ابلغ از آن **فصل چهارم** در معالجه
 کبار و صفار و باهمیه و سهله آنچه متضمن تعدیل و تلطیف و تقویت
 و تقطیع و تسهین و جلاء این و حفظ صحت و تحلیل باشد آنرا موجن نامند
 و هر چه از آن جمله است مثل سرد و تیه قوی ترکیب و ذواکی صفت باشد و تده بعیده
 از مزاج نیفتد آنرا کبار و عکس آنرا صفار نامند و آنچه متضمن ثوران حرارت
 عزیز و قوت دار باشد که باعث سردی آنرا مفرح گویند و شرط
 ترکیب معالجین به نهمی است که در تریاق مذکور شد و باید با عمل بسته
 شود و در فصل نخستان عمل است و وزن ادویه و در تاسبات و در وزن
 ادویه فرموده اند که اینند استند و بعضی لوزن ادویه و بعضی ترکیب فایز

در چینی

واکثر در همه فصول است وزن قائله خصوصا معاجین کبار را
 چه غلبه غسل مانع تعفن و موجب امتزاج و نفوذ قوت او و در بعضی
 اعضا و قبول طبیعت و حافظ قوت اوست و سبب اینکه کیفیت
 در فراج مرگ اعتبار اوست **موجن** متواظبه امراض ملغی و سوداوی و
 برای صداع و ضعف و غلغله و ضعف کرده و جنون و ضعف بدن و
 نسیان و وسواس و سلسله قدیم و دوق و برص و بهمن و درد
 معده و جگر و یرقان و سبزه و دامیل و زحیر و قوت باه مفید است
 جنطینا قرمانا نارنگ تخم پنجه گشت حب الغار زراوند طویل نیلین
 جنید بیدستر حب بلبل اسارون سیکنه مکدم ترصاف ام
 اگر ترکیب ام عدوانک در پنج زرباد تخم کرفس مکدم و عدوانک زعفران
 دارچینی لک مغسول صبر سقوطری نریه سفید عود جوز بواقر لعل ربون
 قافله اشنة لببانه سنبل الطیب کل سرخ سوغت حب

باید

بلبله سببه پوست بلبله آله مقتله مکدم بکد انک تخم جرجیر تخم پیاز
 تخم کندنا مکدم عدوانک زرنب شیطرح پیاز عنصل مشوی ایلین مکدم
 نرم صلایه کرده بروغن بادام چرب نموده باسته وزن غسل بهر شد
 و شش ماه در جو کذاشته بعد از آن استعمال نمایند شهری از ۱ تا ۴
موجن الا برطوط جهت سلسله و درد شکم و تبهای مختلفه و ربع و ربع قونج و در درج
 فریون افیون سبب زعفران حمانا قاقیا قرص المتر سنبل صمغ
 تخم خند قوتی تخم انجیره حب اکحروج المقتله مقفل ازرق لبان سماق
 بدانه و لبق بیدانه کبریت اصفر میوه باسته فلفل امیض مکدم کل سرخ
 عاقر قرحا تخم عربینا تخم سداب تخم کرفس مکدم بزرنج حب الراج
 نانخواه تخم طر شقوق تخم باذرع ام قرطم زنجبیل مکدم و بعضی اطباء فلفل
 را ۱۴ دانگ میکنند صموغرا در شراب ریجانی یا جمهوری یا مثلث
 یا نیمه زنبق و غسل چنانیده و با شراب و غیره مذکورات خمیر نرم نموده
 سه روز بگذرانند و روغن بلبل یک کف در او مخلوط نموده حرکت

تا خوب مزوج شود و بعد از دو سه جوش از آتش بردارند و در
 ظرف پاکیزه از شیشه بگذارند و بعد از شش ماه استعمال نمایند
موجن کالنج جهت درد کرده و مثانه و بول الدم تخم کرفس را پنج کله تخم حیا
 مقشره تخم شکران تخم حماض بزبی رفین مغز صنوبر مقشره مغز
 زعفران بنیق کشوی مقشره با دانه مخ مقشره نیم حب الکالنج الحلی
 ۲۵ با مثلث قوام دار باشد شترتی **موجن الاضطام** **موجن**
 جهت فو مزاج و ضعف و بردت معده فطره اسلیون اسارون
 افسنتین انجدال سیا فودنج بزبی لغاع عام با سه وزن ادویه
 عمل بر سه **موجن فبا الملک** جهت وجع مفاصل و نفرس و تسکین
 درد آنها و جهت منع حدوث درد مفاصل و نفرس و جهت سپردن باد و مای
 غلیظه و تبهای کهنه و در فونج و کشودن سده و کد اخن سنگ کرده و سینه
 و جهت عمل نفرس و قروح امعاء و تاریکی چشم و در و کل هر گاه دوروز
 بپوشند و جهت حفظ بدن نافع و مانع است از حدوث بیماری از امراض

بگذرد

تخم سداب بزبی فراسیون انیسون اسقولا قندریون کما فی طوس
 جاوشه حنظل نامی رومی اسطوخودوس قرومانامیعه سائله مکه م و
 قسط المر زعفران فلفل ابریز اوخر مرصاف سبل الطیب فریون
 قشور اصل الفرح استنق فودنج جیا تخم رازنا کلنج تخم جز بزبی کل سرخ
 ناروسین اقلیط کی سبل رومی سحت السبل کله دار صینی سلیخه
 عصاره عافت کاشم بذر حند قوی قنقه صمغ اللوز یعنی کترای با دانه فونج
 بذر البنج الابریز مکه ادویه تر کوفته و بیخه و آنچه حب ندنی است در شراب
 ریجانی یا جمهوری بانید بر طبیب و عمل خف سیده با سه وزن عمل کف
 کرفته بر سه و بعد از شش ماه در وقت حاجت استعمال نمایند
 و قدر شربت او وزن یک دریم است با آب گرم و جهت سنگ مثانه و کرده
 با آب کرفس و رازیانه و جهت درد معده و کسبه بقاء الاصول و جهت نفرس و درد
 مفاصل بقدر یک نخود هر روز قبل از طعام با آب گرم بنوشند **موجن سحر بنا**
 یعنی کثیر النجاج جهت درد معده که از بردت باشد و سوء الهضم و در فونج

و غیر البرول و مرضهای بلغمی و بادونای غلیظ و از برای صحت بدن
 از علل بسیار بجدیل است **جدید** است رفیون و ارضی مکه ام مرصاف
 فلفل و از فلفل قنطاریه مکه و زعفران ام و در بعضی نسخ شکر قند
 متوفی و دو قاسرون مکه ام ادویه را کوفته و بجنه با عسل کف کرده برینند
 و بعضی این اطبا با عسل یک سکر چه مثلک داخل کنند قدر شربت
 از یکدک تا ۲ دانگ و بعد از شش ماه بقدر حاجت استعمال نمایند
دواء الکبریت جهت تبهای گرم بالرز و سرد و بلغمی و سوداوی که نه در سفره
 گفته که از ماده پروت و رطوبت باشد و در ورمای مزمن و گفته باشد
 و جهت کردن مار و عقرب و اورار بول و ریختن سنگ کرده و مسانه
 و فعل او نزدیک بفعل تریاق است فلفل امیض و بزر البنج قرد و مانا
 لبان ذکر مرصاف مکه ۱۲ رفیون زعفران مکه او در بعضی نسخ سیخه
 و ورق سداب مکه اکبریت اصفر خام و از فلفل قنطاریه و زراوند طول
 قشور اصل اللغاف فریبون مکه ۳ ادویه را کوفته و بجنه و صمغ غرادر شکر
 بلغمی

یا جموری

یا جموری خیسانده و باسته وزن عسل کف گرفته بسهند و در
 وقت حاجت استعمال نمایند قدر شربت ام بابک نیم گرم و به آب
 کرفس و زراوند و رحمتیات سوداوی و بلغمی **سخنه دیگر** مسنجی یک
 معده جهت تقویت معده و جگر و احتیاج و تسخ و فانیج و نسیمان و لوقه و
 تقویت باه و دفع سموم و حفظ حرارت غریزی و تجلیل ریه و درو حشاء
 و ضعف بدن بجدیل و در اول سیم گرم و موافق مبرودین و قدر شربت
 از نیم الام فرط بلغم سوسن الطیب زرناد و سیخه مرصاف حیات الغار
 زنجبیل قرنفل سبب کثیر از مکه ۲ زراوند طول فلفل سیاه بزر کرفس
 ایسون مانخواه زیره کراما فطره سالیون اسارون کبریت زرد انجدان
 پودنه لغناغ بذر الحجه کندر مکه ۴ محور بلواعم و قوققاص او خرمصراف رفیون
 مکه ۳ عود مندی فلفل سفید مکه زعفران ام نیم مسک فریبون مکه ام بادو
 وزن عسل کف گرفته بسهند و اگر بدل گوگرد صندل و کند او است
سخنه دیگر جهت ضعف جگر و ابتداء استفراغ و پروت معده

و تقشیر شده و در در بلبل و ریختن سبک نشاند و کرده و بهترین
 دو ناست از برای جگر لک منقح ۱۱ اوقیه با دام تلخ منقح در چینی
 قرفل مکده اوقیه یکما فیطوس متوفور و فای خشک مکده ۴ اوقیه دو قوطرا
 سالیون زیره کرمانی ریختیل مکده ۱۱ اوقیه سبیل الطیب بکر طح حطمانا
 رومی زراوند صرح مکده اوقیه صبر سقوطری ۴ اوقیه زعفران ۳ اوقیه سارون
 ۱۱ اوقیه فوة عیدان البسان مکده اوقیه حبت البسان سیلخه مصطک
 قصب التزیره مقل ابرق مکده اوقیه رت السوس کیر طل نیم زراوند
 چینی جعد لوز مکده ۲ فلفل سیاه قسط تلخ مکده اوقیه سیب الیوس اوقیه نیم
 روغن بلسان ۳ اوقیه اوویه را کوفته و بخته باروغن بلسان حبه کرده
 بسته وزن غسل کرده بسته و بعد از شش ماه استعمال نماید
سخت دیگر منافع این قریب به اولت می ریون چینی یک اوقیه نیم
 لک منقح قسط المرفق اذخر حبت الغار ترمس صلیبه فلفل سیاه
 مکده یک اوقیه اوویه را کوفته و بجز ریخته بسته وزن غسل کرده بسته

از در اول

و در وقت حاجت استعمال نمایند **سخت دیگر** هت در و معده که از
 ماده بارده باشد و هضم طعام نکند و هت تکلیل ریاح و در و جگر و سبب زو ضعیف
 بدن تخم جز بزنی زیره کرمانی عیدان البسان سیلخه قر و مانا قفح
 اذخر کچ کرفس مکده اوقیه دار فلفل قسط تلخ فلفل اسپس مکده نیم تر صاف حبت الغار
 اعلف و ج زعفران مکده ۲ با غسل کف گرفته بسته و قدر نسبت
 بنده به آب کرم و بماء الاصول **مجموع دیگر** که در تمام سال استعمال
 میشود و گویند از خواص او آن است که چون مده یکماه حوره شود موی سفید
 سیاه میگرد و چون تمام سال مداومت نمایند هت تقویت معده و
 باصره و رفع لکن زبان و برودت اعصاب و عروق و تقویت کرده
 و باه و قوت حافظه و رفع امراض بلغمی و سرداوی و جذام و بهق و برص و بواسیر
 و حفظ حرارت عزیزنی به عدیل است **صی** پوست بلبله یکا بلبله سیاه
 مکده مققت مکده ۱۳ پوست بلبله زرد پوست بلبله شونیز مکده ۳ فلفل سیاه
 دار فلفل مکده ۲۲ فلفل صوبیه ریختیل نارنگ قاقله صغار مکده ۲ کبابه بلبله در منقح مکده

از عل برنج و مویز و تخم خیار مفقودست و در بعضی نسخ اشق و شونیز بنظر
رسیده و در بعضی سعه ۱۳ افستین رومی ۲۰ افزوده اند **اطلیه**
جهت در و کلو و ورم کلو و الواع خفاق و ورم سینه و شش که از رطوبات باشد
انیون تخم کرفس یا نخواه از خرنج سوسن استما کجونی شت پمانی
تخم خرمل اصل السوسن محلوک سیلخه و ارجینی مرصاف زراوند طویل مکدی
اقراص اقرواق و معاوردیالس منزوع الاقواء مکده ۱۲ اوقیه قسط المبر باد
الخطا طیف تازه مکده ۳ اوقیه زعفران یک اوقیه نشسته کند سنبل الطیب مکده ۲
مازوی مکده تازه ۶ عدد ادویه را کوفته و بخته با عسل کف کرده بپزند قدر شربت
بعد مازوی با ماء العسل یا ماء الشعیر یا آبی که چینه باشند در وعده س و کف
و اصل السوسن و طلا نمایند با پر مرغ از داخل کلوسه مرتبه یا چهار مرتبه در روزی
و بدستور در روزی سه چهار بار غرغره با یک از آبهای مذکور باید کرد و قرص اقرواق
معا در اقرص مذکورند **نسخه دیگر** از جهت در دمای کته حکم و سپرز و
برودت و غلظت آن و میبکشد پسته به جمع آلات غذا را و پراکنده میکند با دمای

بنفادا

۷۸ غلیظ را و او را ربول مینماید و همه جمیع در دمای مثانه و کرده و رحم که از
مواد غلیظه باشد و از برای صلابت رحم و مثانه و جهت استنقا و غیر آن
نسخه مر زعفران ۲ سنبل الطیب فومو انیسون دو قوا سارون
راوند فطر اسلیون مرصاف مکده ۴ سیلخه قسط شش برن فجاج او خرنج
البابال فوه رب سوسن مکده ۱۰ عصاره غاف استقو لوقند لیون
جده مکده ۳ روغن لبان نیم اوقیه کبر رومی ۲ با عسل بپزند
قدر شربت یک درهم باشد **عسل معجون**
جهت در و معده و جگر و سپرز و ضعف معده و امراض شکم و زردی و استفراغ
و رنگ رخسار را نیکو کرد اندک سنبل الطیب ریون زعفران سیلخه
مکده ۲ و ارجینی مرصاف قسط المرفجاج او خرنج مکده ۱۰ ادویه را کوبیده و بخته
با سه وزن عسل کف گرفته بقوام آورده بپزند و در وقت حاجت
بجاریزند و در اکثر نسخ اجزاء مذکوره مساویند و مترادف مثلث است
خیساند **معجون دیگر** و آن معجون بلادی است جهت استغای عصب

و در وار و نسبان و خیالات و صرع و در رس و در رسعه و در رسینه
و جمیع در و دوائی نافع سنبل الطیب مسویج مندی مرصاف سلخه
زعفران مک ۳ و بعضی اطباء شیخ ترکا و در بعضی نسخ شیخ رومی اضافه
نموده اند اقیمون او فر ریون چینی حب البان المقشر قر نفل مک یک اوقیه
مرصطک و عل القرو یا که عبارت از بلاد است مک ۳ حب البان
ربنجیل صبر مقو طری مک یک اوقیه غاریقون ۸ اصل السوسن الا سماخون
۲ اوقیه پوست پنچ رازیانه ۳ رطل خسل خمر ته قرط که دو من نیم است
ادویه یا تب راکوفه و بجنه غیر از بلخ رازیانه که اورا سه روز در آب که
خیابانده باشند بعد از آن در دیگ پاکیزه کرده دو سه جوش داده
از آتش بگیرند و صاف کنند و باز در دیگ نموده سه رطل از آتیه
به آتش نرمی به پزند تا بقوام غلیظ برسد پس ادویه مسوقه را به او
ریخته مخلوط سازند و بعد از شاه استعمال نمایند قدر شربت یکدم
به آب نیم گرم و بجنه فالج و لقوه و استرخا با آب شربت بنوشند
اللهم

۷۹
جهت سده کبد و سپر زبردت رحم و ادرار حیض و لول و تجلیل ریح
غلیظه که در شکم متولد شود و هتته تمهای که از ماده بارده باشد مثل ربع و
مواظبه و سه فرقه که از رطوبت باشد و سستی اعضا و انقطاع نفس
شخم حرمل یکمین نیم لبان و کز اریون چینی زراوند طول و مدح مک ۳ بارزبان
در و خ مک ۳ مرصطک حب البان زعفران اکلیل اللات سنبل الطیب
مک ۱۱ انیسون ربنجیل قرط المر سلخه مک ۳ اس تیر قر نفل خربزه
و رد احمه ترنیز مک ۱۱ اس تیر سعده ۱۱ اس تیر صبر مقو طری ۱۲ اقل سیاه
۱۰ ادویه را کوفه و بجنه با غسل کف گرفته سه وزن ادویه به پزند
و در وقت صاحب استعمال نمایند **سودا و صیان** بگیرند کفتر لک ماده
پیر پیچند زنده را و به بندند دست پای او را بعضی بعضی رو به پزند
در دیگ مس بر آب جوشان و بریزند بیالای او اکثر مس امیض و
شربت از هر یک یک کف و آب شیرین لقد صاحب و سه دیگر
را پوشانند و به آتش نرم پزند تا خمر شود بعد از آن از آتش بگیرند

و سر کنند و شور باری اور الزلوسه و اسحوال و مومی او ماک
 نمایند و باز شور بار اور دیک پاکیزه برزند بر او از روغن بنیان و زعفران
 ناروسین از هر یک یک سکر صوبه و به آتش نرم بپزند تا ملط باقی ماند
 بعد از آن غسل بقدر شور بار اور بخیزند تا آنکه قوامش همچو قوام غسل
 غلیظ گردد پس برزند بر او ادویه همچو نه و آراکش بر دانه و در ظرف
 شیشه کده آشته وقت صبح بعد از ششاه استعمال نمایند
 و اگر قبل از ششاه استعمال شود مملکت نخواهد بود
 حب البلبال کندش حما مالوست پنج لفاع آشته سیخه شوق
 لبان ذکر اصل التوس محکوک عیدال البلبال تخم حنظل زنجبیل سیخ
 صونیر دارچینی جذبه ستر نه از چنان شش بندال شیطرج مندی
 تخم اترج کردیاز راوند مدحرج قاتل ابیه سکر حب الغار دم الاخوین مکه ۲
 زعفران فلفل بذر البنج مکه افریون ۷ بذر اکرمیل قرنفل ساوج مندی
 شحم الکمرکه ۱ حریق امیض مراره الفیل قسط المرکه ۴ طلا و نقره

سایه ۱۲۱

سایه ۲ دانک قروال اسم عربی است زرباد در روغن کافور
 مکه ۳ سنبل الطیب مکه ۱ دانک افیون ۱۰ ابریشم خام بلخ ۱۰
 اشنان ذکر کرمیت بحری سوخته قنه خیار شکر که از دانه و حویب
 پاک کرده باشد قروال طالب فرنج شابه انبه برنج کبابا مانخواه صغیر
 فارسی پنج زعفران کبر مکه ام کوفته و پیخته و صموغرا در شراب
 ریجانی کهنه خیس شده باست وزن ادویه غسل کف گرفته
 استند و بعد از ششاه استعمال نمایند
 جهت مزه و تلخ سودا و وجع الصبایان و در درج فلفل ابریشم زنجبیل
 ملح سندی قسط المرکه افیون فریون جذبه ستر زعفران
 قرنفل مصطک عاقر قرحا مکه ۱ سعد نه از چنان فاشه سترین که
 شش بندال است زرباد در روغن زراوند طول مکه ۲ و همس البلبال
 ماء الکافور مکه ۴ ادویه را کوفته و پیخته بروغن بنیان و ماء الکافور صغیر

۸۰

باسته وزن ادویه عمل گرفته باشند و در وقت حاجت بعد از
 ششماه استعمال نمایند و مسوطا و مثل عدسی با آب برنجوشن هفت غلغلای
 نافع است هفته در دمه و تبهای کهنه و غشی و عسر البول
 و برص و ابلق و جبهه و سرفه و رطوبت قروح شش و عطش و زهر ما و بردت
 بدن و بلواسیر و در سپرز و دملها و قولنج و زرداب و امراض زنهای استمن
 و اشتهای طعام نافع و قوتش تا پنج سال باقیست بلبله سپاه
 بلبله شیره آمله و انه بیرون کرده ابرنج فلفله پسته تخم کرفس شیطرح هندی
 فلفل سیاه لسان العوضا فیر زیره کرمانی و هندی که شونیزت مستفیصل که
 بقول بعضی شقاق است ملح درانی و هندی و همین ملح العجین سیاه و
 سیرخ مانخواه مکه سه ترید سفید بکیرطل ادویه را کوفته و پیخته شیره آمله و انه بیرون
 کرده سه رطل در بیت چهارم رطل آب شیرین به آتش معتدل بریزند تا شش
 باقی ماند و از آتش گرفته صاف کنند و نقاشی ایندازند و سکر سفید چهار
 رطل ح اور پیخته به آتش بکدازند و به آتش هموار بپزند و حرکت دهند تا سکر

کافور

که اخته شود و غلیظ کرد و مثل عمل دروغش شیطرح تازه سه رطل بر روی کوزه
 دهند تا آب مزوج شود و از آتش گرفته ادویه را کوفته شده را بر آن با پاشند و بهم
 زنند تا مزوج شود و در ظرف صینی که آشته وقت حاجت استعمال نمایند
 قدر شربت از سه مثقال تا چهار مثقال منافع مثل اکبر است
 بلبله هندی بلبله شیره آمله و انه بیرون کرده فلفل و فلفل شیطرح هندی
 صبر بجزیل صفت النیل ابرنج تخم کینه خنک مانخواه فلفله پسته تخم کرفس
 لسان العوضا فیر زیره کرمانی و اطوطا از هر یک چهار شنبه اردانه بیرون کرده
 ملح هندی قرفه ساج هندی این بود که شونیزت و اگر یافت شود عوض
 آن قافله کبار است حبه التوداء از هر یک سه ترید سفید روغن سیرج از
 هر یک با استار شکر سفید با استار موزیدانه بیرون کرده به استار آب
 آملج ۲ رطل طریق فلفل شیره آمله و انه بیرون کرده سه رطل موزیدانه بیرون کهنه با پاشند
 رطل آب بپزند تا لعش بماند و آتش را صاف نموده و در دیگ کهنه بپزند
 و شکر بار او انداخته به آتش نرم بپزند تا شکر کداخته و مثل عمل غلیظ شود پس

ادویه مسبوقة مدقوقه را بر روی یکدیگر بر بالای آتش حرکت دهند
بعد از آن روغن شیرین را نیز ریخته بهم زنند تا خوب همزوم شود و
مثل خمیر گردد و از آتش بگیرند و سرد کنند در ظرف نیشکر یا چینی
گذاشته وقت حاجت استعمال نمایند

شخصی که خوش فرمایند شده باشد هنوز بار نماند در بدن او بوی تر بود وقت تمام
برود این اجزاء را کوفه در میان و یک سپار بکوبند که آبرو صاف نماید تا به آبرو
در حمام قبل و بعد بجز آنه برود با لندمالی زینا بیدار تمام شده و در آن وقت
عوض صلب استخوانی با روغن بویه اگبد الملک کل برود در آن برگ سداب
بحول مجرب است در از بر افشاید تا فتح نماید با دیگر از روغن و صندل
مرحله ای با زهر کاه و روغن عرب موسی با زهر سگ و بوی قوت شکفت طلمه شکفته
عزیز است که بیست و هفتاد و اندک بود از روغن و صندل و صندل و صندل و صندل

قید الطیب ان کان معدوماً و ما یویده ابرو الط
ان کان متیناً ما یسهل حاله ان کان قویاً
حنان ان کان شغراً ما یسهل حاله ان کان قویاً
ان کان ناقصاً فله الشیء البعید حرقه

بسم الله الرحمن الرحیم

هدای و لتأخذ صمدین الا

لنان المماجاظ الصغی

میائند

منه بوی خوشی است این است
اللایعین و غیره شایسته
مورسین و غیره شایسته
عشره ششم و بیست و نهم
ن اثنین مسهل الفلج و البیض
والله اعلم
در وقتی که در بدن قوی است
در وقتی که در بدن قوی است
بسیک و غیره شایسته
در وقتی که در بدن قوی است
بسیک و غیره شایسته

و اطهر الله رب العالمین بیک از این تعیم و از او صمد مویس علم برید و او صمد مویس علم برید
دیروزان تریم نامدر صمد الله رب العالمین بنام غیر از این تعیم و از او صمد مویس علم برید
در روزه چه بزرگوار بود و طلب الفلج صمد مویس علم برید و او صمد مویس علم برید
علا لافض صمد الله رب العالمین **اطلبک** بدانکه صمد مویس علم برید و او صمد مویس علم برید
و با صمد مویس علم برید و او صمد مویس علم برید و او صمد مویس علم برید
از این وقت و هر چه بخواهد حفظ قوی بر کسی لازم است به بوی خوش و در وقت حاجت

سلبه نهی از دم و در جوبله دار و چون کون بدن و بقارن تا حد معین و نه در قیسه موقوف
 بر مقدار بلغم و سوراخ کبک سوزن صحت است بر صفتی محمول است بر کفیه و صفتی بدو دفع
 و هر چه از جوارحه بعد از نیز در حال کسب بخورد و او بخیر است مدام ذائقه و بلغم از کسب است که
 سالیکیه بلغم نشانی است و صحت بر نشی در اکثر بر قلب میمانند و از آنکه بنی گوشت رسیده باشد
 خواه تواند از لاک کند در طریق حفظ صحت و جانم است یا نه تواند از لاک کند یا نه باشد صفت
 چندان قیاح بدانتنی لایقه و نفاخته نیست و سادر است و او بر گردانیدن صفت بلغم قیاح بدانتنی
 لایقه بر گردانیدن صفت بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن صفت بلغم قیاح بدانتنی
 شان لایقه بر گردانیدن صفت بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن صفت بلغم قیاح بدانتنی
 بدنت و در دشت کسب بلغم میکند و اگر طبعی بر جوارحه مرمت کسب در سواد و در بلغم خوردن از کسب است
 میکند و با به نفا را ب با بلا از راه و بر جوارحه نفاخته نافع و نفع و در دشت کسب بلغم قیاح بدانتنی
 یک در در امر زنده بود بر جوارحه خوردن ماز و کرم کسب بلغم میکند و نفع میکند چنانچه در دشت
 و صحت است از کسب بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن صفت بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن
 صفت بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن صفت بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن
 صفت بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن صفت بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن
 صفت بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن صفت بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن

بدن

بدن از کسب است و غلبه و در شرب و عوارض بدنیه نفع نیست و کثرت امر این صفت است
 اختلاف صفت جانت و تمام بلغم هر مرض موقوف بر کسب بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن
 صفت بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن صفت بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن
 بر کسب و دانش این صفت متعلق است و علم بقدر و در کسب بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن
 پس کسب از لاک است و در حفظ صحت و در نام مرضی بر گردانیدن صفت بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن
 بر بقا صحت بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن صفت بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن
 و کسب بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن صفت بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن
 صفت بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن صفت بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن
 نفع نایب در اندام است که صحت بر قوه طبع است و نفع نایب در اندام است که صحت بر قوه طبع است
 نایب بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن صفت بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن
 هم نفع در کسب بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن صفت بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن
 نفع نایب در اندام است که صحت بر قوه طبع است و نفع نایب در اندام است که صحت بر قوه طبع است
 نایب بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن صفت بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن
 هم نفع در کسب بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن صفت بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن
 نفع نایب در اندام است که صحت بر قوه طبع است و نفع نایب در اندام است که صحت بر قوه طبع است
 نایب بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن صفت بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن
 هم نفع در کسب بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن صفت بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن

در کسب بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن
 صفت بلغم قیاح بدانتنی لایقه بر گردانیدن
 نفع نایب در اندام است که صحت بر قوه طبع است

در آب است آب طبعی ز شیر خورده بپکن و به سکنجبین تا نیمه صید المناسبت است و از استعدادهای آن
و انقباض کثیر از منافات است و به سبب است از آن تا نیمه و کثرت از راجع عدول کفو و موصوفه را چنانکه
در هیچ مروج بر راجع به است عقده و کفو به سبب است که از ارضان معلوم است و اما کانیها تا که کفو است
و کانیها باید یکم است **فصل** در بیان چگونگی چنانکه در طبیعت است
دان بر قسم است که تقویة نفوس بر وقتها بدن مریضه را با طبعی است و تقویة اخلاص مریضه است
چون بر یک حالت کفایت است بر دفع موزینها و شایسته و در عقیده و با جسد بدن و اول
بزرگتر است که مراعات است فروری بر مریضه بدن و کثرت است و چنانکه در مریضه
و نوم و بی نظیر و کاتبه نسیه و کانیها نیستند و کانیها است و در مریضه است و کانیها کفایت است
و کانیها است و کانیها است **اما قسم** در مریضه است فروری بر مریضه است اولاد و اولاد
بهره ایگان و کانیها است در مریضه است در مریضه است برودت و طویله است و کانیها است
غبار و اولاد و کانیها است در مریضه است در مریضه است در مریضه است در مریضه است
دور و باغ خانه و کانیها است در مریضه است در مریضه است در مریضه است در مریضه است
از بلاد آنها است در مریضه است در مریضه است در مریضه است در مریضه است در مریضه است
که کانیها است در مریضه است در مریضه است در مریضه است در مریضه است در مریضه است

در آب است

در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است
از غذا است در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است
از قیاس است در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است
بشتر و غیر آنها همیشه و غذای آنها چنانکه چنانکه چنانکه چنانکه چنانکه چنانکه چنانکه
شام آنها از آن است و در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است
شروع بکار در آن غذا است در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است
بیشتر از قیاس است در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است
نفعی بیشتر و در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است
که مریضه است در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است
بیشتر در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است
و در مریضه است در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است
در مریضه است در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است
بیشتر در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است
بیشتر در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است
بیشتر در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است در آب است

در آب است

در طب در بلاد گرم و خورشید عادت بسیار در خوردن آن است خصوصا با ماست در سردی و غیر
 پاکت مخصوص است اما در احتیاج و استفراغ باید طبع ملایم از خوردن آن پرهیز داشت شبانه روزی
 یکدفعه یا دو دفعه غلغله نمودن غذا تا آنکه از شکم بیرون آید و اگر از یک دفعه نتواند بیرون آید
 مابین دو مرتبه آن را در دست و ترش لم هر چه زود در دهان بگذارد و اگر ترش لم و آب میوه در دهان بگذرد
 غذا خوردن در طبع ملایم کند و بر عادت سستی و بیادگاه یا هر چه از دست دادن در بیرون آید و در این
 کار بسیار است و در این جهت و بهر چه در این رنج ان لیسیت را نصف و در دل بر لول نیز می
 رعایت است در سطح لیسیت اگر که از عادت سستی در شکم یا بیادگاه یا هر چه از دست دادن در بیرون آید
 از مدت گذشته و یا حرکت یا در شکم زود پس سینه و جگر و بارها و فیصد و از دست دادن
 بدانکه سبب کولینیم بود است تغییر این بود بر سطح معدن در گردن و در کتاف امور در دهان و نقصان
 موانع باشد زیرا در سبب کولینیم است و در کتاف امور در دهان و نقصان موانع باشد
 یا یا در شفا بد نفس در توفت سبب که در آن لیسیت و در شکم یا بیادگاه یا هر چه از دست دادن
 در باب نوم و نقطه خواب چهار و از جمله سستی و در دست و در دست و در دست
 فیصد شده هر که بخوابد هفتاد و شش ساعت فکر از شش وقت سستی در شکم یا بیادگاه یا هر چه از دست دادن
 میوه و در درج ملایم یا تمهید بر یکدفعه در دست و در دست و در دست و در دست

در احتیاج و استفراغ

در نوم و نقطه

اگر چه

اگر چه که از شش بخورد استند با ماست و با لافزه و حبه است ضعف و بیاضی و هضم
 در این اکثر و هضم آن را در خوردن و هضم آن را در خوردن و هضم آن را در خوردن
 از خوردن و هضم آن را در خوردن و هضم آن را در خوردن و هضم آن را در خوردن
 باید بر وقت از ترش لم و در دهان و در دهان و در دهان و در دهان
 بر حسب و آورنده خواب و در خواب و در خواب و در خواب و در خواب
 در این جهت که در شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم
 باید حرکت کند از خواب و در خواب و در خواب و در خواب و در خواب
 لذت من بدن میشود و در پر شکم و در پر شکم و در پر شکم و در پر شکم
 رطوبت غذا را در شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم
 بر آید نه انحراف از شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم
 در این جهت که در شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم
 دگر بر موی روزه این که اقدام نماید و گاه بر هفتاد و شش ساعت در شکم
 عباد و ابناء آن را که از عذبه و آب سرد و بنا سلا و استنشاق میوه و الاغی و الاغی و الاغی
 و این که از توفت سبب که در آن لیسیت و در شکم یا بیادگاه یا هر چه از دست دادن

در احتیاج و استفراغ

در نوم و نقطه

کریم در دفع رطوبت و غلبه خشک و زهر و شکر عسل و گلاب و کباب و کباب و کباب
از نفوس پاک میگذرد و در جنبی و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر
ارواح و قوا را در کربان شده است از کثرت فکر و کوا و س و نوجوایا غرض شده است
در شغف با امور پیش از تقویت کننده قوتها بر شایسته است که با سبب خالص اندن مثل
باخته و پخته شود و در شایسته است که با سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
تقویت قوتها بر شایسته است که با سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
و در ویر طلقه و ایزر و مقیرو و ایزر و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
پس بر آن سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
صفتها را در اشک بر یکسان و در کثرت و در کثرت و در کثرت و در کثرت و در کثرت
فریب از جمله مزایای و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر
فنون کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر
یا شعله و در شایسته است که با سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
معنی که در صورت او کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر
اغراض خسته که با سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب

کفین

نفس بلکه در وقت از سوختن میرانند به بخور او از نفوس خرد طبع را میکنند و نهاده و نوجوایا
بدون ضعف و خشکی ندارد میجو اما استخوان هم نرسد نفس بر شد از تقویت قوتها بر شایسته است که با سبب
و در سبب کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر
ظاهر و در سبب کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر
و در سبب کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر
انها متعلقه بر سبب است و او که بقلعه مرا و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر
غذا غیر شده است و در سبب کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر
شده در صدمه کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر
استعداد بر سبب است که با سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر
در افرس و در کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر
جائز و در کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر
خواهرم انهار بطریق نفوس و با بطریق جوارش و چون دیدار و کفین بر و کفین بر
خواهرم و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر و کفین بر

کلابی بقطر نموده در بغض از افشرد و در بغض از عفون و باریج آن اردی تمهید را بر از تدریج اندون غمخوش
 و بار دادن از آن لاصه را بر افروخت بجز در ایسج و اقرن و هر چه آسان است که در مطبقه با برنج بود
 در فیه امدطه نموده در طریبات غنیمت و شفا و لذایسه و اغذیه متداخلم نموده در خم سوده و نموده باشد
 غذا از سبزیجات در مطبقه باشد و غذا را با نمک در خم سوده باشد چه باشد که شسته و بر کوبن فرود در غمخوش
 چاهیدن بر همین عمل کفایت بخورد و شکر میماند از یک سو و کهنه و ماهی و روغن زرد و روغن کهنه و روغن کهنه
 هیچ نبرد نیست معلول در شش خرد عیب و در جیب مرجع است و چنانچه چنانست که در حق که شکر سبزیجات
 از اینها صبر کردن از فراغت است و در شش مضایقه نیست و عدول از اعصاب و قوا را بر زمین مرجع است
 و غنیمت و زعفران و غیره در قمر سوده و مهتاب باشد پس از آنکه از سوزند و با غنیمت از در یک سو و در مطبقه
 بکهنه روغن کهنه که خاک کهنه فراغت کهنه که در شش میماند و از زیاده در روغن سوده در
 جات و قند و شکر و کهنه از جیب مرجع است بلبل و غیره در سینه است قند و شکر و کهنه است
 موجب برودت است و از این تا به بر استند را و کهنه از آن است که در سینه است از این که کهنه از این
 بر استند را و کهنه در قمر در این تا به بر استند را و کهنه از آن است که در سینه است از این که کهنه از این
 قمر مرجع با اجال جامع تفسیر است و در توفیق و آنست که هر از آنست که در سینه است از این که کهنه از این
 لغز اند تمهید از این تا به بر استند را و کهنه از آن است که در سینه است از این که کهنه از این
 ۱۲

هَذَا السَّلَامُ عَلَىٰ نِعْمَةِ اللَّهِ وَأَمْرًا وَوَارِدًا
 عَابِدًا لِلَّهِ الْمَسْتَمَارًا بِصَلَاةِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَبِهِ نَتَعَيَّنُ

بر آنکه جمیع امراض مبتدیه و مزمنه و عارضه و در سینه و بر این بدن باشد از شش و غیره صحت
 چهار چهره شش و غده از اربعه است پنج آنها بخاره و ریاح من حر از آن غده و غرضه بلبل است در بدن
 و صحت یافته نماید در چهار چهره شش و در این غده در بدن ششم از آن غده و در شش و غیره صحت
 در سینه بدن از غده از این غده و در طریبات بلبل است بلبل است بلبل است بلبل است بلبل است
 کهنه از این تا به بر استند را و کهنه از آن است که در سینه است از این که کهنه از این
 جیب مرجع با اجال جامع تفسیر است و در توفیق و آنست که هر از آنست که در سینه است از این که کهنه از این
 لغز اند تمهید از این تا به بر استند را و کهنه از آن است که در سینه است از این که کهنه از این
 ۱۲

شش فرغ است پس بجا آید که در وقت دفع عتله است که بیاورد در وقت تهنه در برابر آن
فرغ نماید تا بدن از آن تهنه خالی شود و عوارض آن تهنه در برابر آن تهنه با این است که پانزده
تهنه را در سبب و شایسته و عتله است خصوصاً هر سه که از آن یاد و عتله است که در وقت تهنه هر یک که
اختصاص بر کار در سبب است از آن هر یک که تهنه و این معنی است که در وقت تهنه است و عتله است پس
فصل اول در تفصیل عتله است بر آنکه هر سه که از آن یاد در سده و چهارم همیشه با زیادت
مقدار غذا است باز آنرا غذا خیزد و با خوردن از آن هر سه در حال خفیه و در وقت روغز او بی سوزن طبع
با سوزن مفسد است با غذای و با این سوزن از این که در قدر حاجت ضرورت طبع غذا را با این سوزن مفسد
هر چه بی سوزن غذا را در بدن باشد و با جمع میان غذای مطلق یا غذای هر یک که با سوزن
ناقص و غیر اینها از مقدار غذا خیزد در وقت از قبول غذای صورت آن تمام طعم را در سده و چهارم
در این صورت غذا را از این نیست که اتفاقاً با از اینها عوارضی می شود با مکرر خوردن و بدو که در طبع
او را تهنه است که از این سوزن که در وقت اصلاح مری و در صورت تهنه اصلاح طبع در این صورت
فراخ سوزن که با روز می کشد با درد شکم و قوییم را ح و فراتر هما او فرود خیزد تا موع و کار از وقت
با دفع طبعی در وقت خیار و با تهنه با تهنه است که در این معنی که در وقت تهنه و در این وقت تهنه
هر از این است که عتله است که از آن در وقت تهنه است که با تهنه است که در وقت تهنه است که
در سده

الفصل الاول
عنه بان تهنه

اینکه از آن تهنه است که در وقت تهنه است که با تهنه است که در وقت تهنه است که
خفیه است که در سده و از این تهنه با تهنه است که در وقت تهنه است که با تهنه است که
کرمانی و در سبب و حاجت است که تهنه است که در وقت تهنه است که با تهنه است که
و از آن تهنه است که در وقت تهنه است که با تهنه است که در وقت تهنه است که
همو تهنه است که در وقت تهنه است که با تهنه است که در وقت تهنه است که
و ایام که تهنه است که در وقت تهنه است که با تهنه است که در وقت تهنه است که
با تهنه است که در وقت تهنه است که با تهنه است که در وقت تهنه است که
تهنه است که در وقت تهنه است که با تهنه است که در وقت تهنه است که
که هر یک که در وقت تهنه است که با تهنه است که در وقت تهنه است که
در وقت تهنه است که در وقت تهنه است که با تهنه است که در وقت تهنه است که
غذا و مشروب عارض می شود باز از جهت آنکه تهنه است که در وقت تهنه است که
باید حرات سوزن تهنه است که در وقت تهنه است که با تهنه است که در وقت تهنه است که
شدت استعدا قبول عفت نشی تهنه است که در وقت تهنه است که با تهنه است که در وقت تهنه است که
غالب باشد که در وقت تهنه است که با تهنه است که در وقت تهنه است که

و در دردم در این صفت و کوه اشاید و با جز صبر زنده بود و در آن شفقتی تو چشم بر روی آن
۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰

تولید میکند و اگر تو به بنام خدا کنی تیغها هم از تو میگذرد و اگر به غیرت ضعیف است و تو کبریا
ضعیف کنی و با تعیین دستها با عرض خود و اگر آن خلط با آنچه است توسط بد معنای پدر برش خواب
و خست طاعت و نیت و نواوی از خدا شده معجز است و اگر در آن معجزه نجیب است و غیر آن است
بر در خفا و بر تو خاسته با قوه با خود میگذرد که در مورد این بنامید و با آنچه است ایضا
همه فیله ابتدایش از در در وقت بلن را هم میزند و در دست است از در خفا با غیر آن
یکبار هم در وقت بصر که فضل گفته در در وقت است و در وقت از خواب و در وقت
چشمه زار که تا وقت در وقت است در آن وقت که در وقت است **فصل اول**
فصل در معجزات از معجزات است و معجزات است و معجزات است و معجزات است
در معجزات از معجزات است و در ابتدا است و در وقت است و در وقت است و در وقت است
استدلال می توان نمود **اول** پس جلد و ظاهر نوره نرم تر از نوره معتدل است پیش از نوره
و یا نشتت یا هدایت بدون اسباب مجرب از نوره نازیب از نوره اشراف و یا بر سر نیت است
در حالت نیت در نیت و صورت کم و در نیت هم چون با نیت است به نیت است
همین است که چشم کم تر از نیت است و با نیت است که کم تر است و اگر نیت است
و نیت است که چشم کم و نیت است که کم تر از نیت است که کم تر از نیت است

فصل در معجزات از معجزات است

بر حده و اما در حده ای که در بعضی رخنه و فلات است در بعضی نیز رخنه و فلات است
علائق است **علائق** ششها با یکدیگر در حده ای که در بعضی رخنه و فلات است در بعضی نیز رخنه و فلات است
جاری کلیه در ششها در بعضی رخنه و فلات است در بعضی نیز رخنه و فلات است
علائق است **علائق** ششها با یکدیگر در حده ای که در بعضی رخنه و فلات است در بعضی نیز رخنه و فلات است
موضع عمل در حده ای که در بعضی رخنه و فلات است در بعضی نیز رخنه و فلات است
جانب از یکدیگر باشد یعنی طرف راست و چپ در بعضی رخنه و فلات است در بعضی نیز رخنه و فلات است
و در بعضی رخنه و فلات است در بعضی نیز رخنه و فلات است
عوارض غلبه بود از روز نایب و در بعضی رخنه و فلات است در بعضی نیز رخنه و فلات است
از همه او است و در بعضی رخنه و فلات است در بعضی نیز رخنه و فلات است
بها در بعضی رخنه و فلات است در بعضی نیز رخنه و فلات است
اولم بر بعضی رخنه و فلات است در بعضی نیز رخنه و فلات است
باید تر باشد و در بعضی رخنه و فلات است در بعضی نیز رخنه و فلات است
میست و اما در بعضی رخنه و فلات است در بعضی نیز رخنه و فلات است
غذا جمع کرده اند و در بعضی رخنه و فلات است در بعضی نیز رخنه و فلات است

نقد

شده در بعضی رخنه و فلات است در بعضی نیز رخنه و فلات است
بر بعضی رخنه و فلات است در بعضی نیز رخنه و فلات است
او را م حادثه از مواد ما تا ششها در بعضی رخنه و فلات است در بعضی نیز رخنه و فلات است
حادثه از مواد ما تا ششها در بعضی رخنه و فلات است در بعضی نیز رخنه و فلات است
میست و اما در بعضی رخنه و فلات است در بعضی نیز رخنه و فلات است
تدوین غلبه بود از روز نایب و در بعضی رخنه و فلات است در بعضی نیز رخنه و فلات است
باید تر باشد و در بعضی رخنه و فلات است در بعضی نیز رخنه و فلات است
و در بعضی رخنه و فلات است در بعضی نیز رخنه و فلات است
فشرده و در بعضی رخنه و فلات است در بعضی نیز رخنه و فلات است
از تمام بر این همه در بعضی رخنه و فلات است در بعضی نیز رخنه و فلات است
پند و یادگیری بر اینها در بعضی رخنه و فلات است در بعضی نیز رخنه و فلات است
و در بعضی رخنه و فلات است در بعضی نیز رخنه و فلات است
عوارض غلبه بود از روز نایب و در بعضی رخنه و فلات است در بعضی نیز رخنه و فلات است
باید تر باشد و در بعضی رخنه و فلات است در بعضی نیز رخنه و فلات است
میست و اما در بعضی رخنه و فلات است در بعضی نیز رخنه و فلات است
غذا جمع کرده اند و در بعضی رخنه و فلات است در بعضی نیز رخنه و فلات است

مدرسه و در طبقه اول بعد از حدیث آن که گفته اند که این علم را باید که از هر یک از
دو شهر عتیق و کوفه تسلیم نمایند و چنانچه گفته اند که هر که از این دو شهر یکی از
صاحبان کعبه را بداند و بداند که این دو شهر را در کوفه و کعبه از هر یک از این دو شهر
کاشی و اشیاء دیگر را که در کوفه و کعبه کاشی و اشیاء دیگر را که در کوفه و کعبه
و لیکن تیره و کاشی در کوفه و کعبه از هر یک از این دو شهر را که در کوفه و کعبه
انسان است و این دو شهر را که در کوفه و کعبه کاشی و اشیاء دیگر را که در کوفه و کعبه
در این دو شهر را که در کوفه و کعبه کاشی و اشیاء دیگر را که در کوفه و کعبه
در این دو شهر را که در کوفه و کعبه کاشی و اشیاء دیگر را که در کوفه و کعبه
باشد از هر یک از این دو شهر را که در کوفه و کعبه کاشی و اشیاء دیگر را که در کوفه و کعبه
در هر یک از این دو شهر را که در کوفه و کعبه کاشی و اشیاء دیگر را که در کوفه و کعبه
شمارگان و زمینان کوفه و کعبه از هر یک از این دو شهر را که در کوفه و کعبه
رابطه و تعلق و این دو شهر را که در کوفه و کعبه کاشی و اشیاء دیگر را که در کوفه و کعبه
یا قند از هر یک از این دو شهر را که در کوفه و کعبه کاشی و اشیاء دیگر را که در کوفه و کعبه
از هر یک از این دو شهر را که در کوفه و کعبه کاشی و اشیاء دیگر را که در کوفه و کعبه

تعل

مدرسه و در طبقه اول بعد از حدیث آن که گفته اند که این علم را باید که از هر یک از
دو شهر عتیق و کوفه تسلیم نمایند و چنانچه گفته اند که هر که از این دو شهر یکی از
صاحبان کعبه را بداند و بداند که این دو شهر را در کوفه و کعبه از هر یک از این دو شهر
کاشی و اشیاء دیگر را که در کوفه و کعبه کاشی و اشیاء دیگر را که در کوفه و کعبه
و لیکن تیره و کاشی در کوفه و کعبه از هر یک از این دو شهر را که در کوفه و کعبه
انسان است و این دو شهر را که در کوفه و کعبه کاشی و اشیاء دیگر را که در کوفه و کعبه
در این دو شهر را که در کوفه و کعبه کاشی و اشیاء دیگر را که در کوفه و کعبه
در این دو شهر را که در کوفه و کعبه کاشی و اشیاء دیگر را که در کوفه و کعبه
باشد از هر یک از این دو شهر را که در کوفه و کعبه کاشی و اشیاء دیگر را که در کوفه و کعبه
در هر یک از این دو شهر را که در کوفه و کعبه کاشی و اشیاء دیگر را که در کوفه و کعبه
شمارگان و زمینان کوفه و کعبه از هر یک از این دو شهر را که در کوفه و کعبه
رابطه و تعلق و این دو شهر را که در کوفه و کعبه کاشی و اشیاء دیگر را که در کوفه و کعبه
یا قند از هر یک از این دو شهر را که در کوفه و کعبه کاشی و اشیاء دیگر را که در کوفه و کعبه
از هر یک از این دو شهر را که در کوفه و کعبه کاشی و اشیاء دیگر را که در کوفه و کعبه

با صلح کبد و لیکن مجازش برداشت بر دوزخ بر خاض که از چشم کثیر فرزند غیر خجسته می بخشد
 هر چه برشته که در عروق پیدا می شود و شکر کثیرا بسیار می خورد تا تمام کبد در دوزخ کثیرا می خورد
 و شکر کثیرا فرود آید و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد
 در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد
 با شکر کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد
 مقوق لغوی دارد مقوق مغلیا تا مقوق مخرب غیر انما و از مقوق مجازا می باشد
 اتفاقا مقوق کثیرا می خورد و مقوق کثیرا می خورد و مقوق کثیرا می خورد و مقوق کثیرا می خورد
 و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد
 هر چه کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد
 از دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد
 کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد
 یاد و کم می توان مقوق کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد
 لازم است که در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد
 و کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد

مقوق لغوی
 و کثیرا

و اما در اندامی که دست کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد
 از دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد
 برشته که در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد
 و کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد
 اتفاقا کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد
 و کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد
 در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد
 و کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد
 بلوامش و جلیو خوضی از دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد
 و عدم مقوق مرغی هر وقت باید کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد
 الحید و غیر انما و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد
 و مقوق کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد
 بلوغ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد
 خانه را کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد
 و کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد و در دوزخ کثیرا می خورد

سند الطیب کما یصلح کما یصلح کما یصلح کما یصلح کما یصلح
الکعبه و فی الجاهلیة و فی الجاهلیة و فی الجاهلیة و فی الجاهلیة
و جوب یکم و بل در فی الجاهلیة و فی الجاهلیة و فی الجاهلیة
از ستره تا بیخ مقبره بقدر شکوفایم و این تر یلع میوه همان ابله
نماند و از جبهه جات نیز اوج و در دماغ و در کف و در غش و در
تا انکست غایب باشد خسته ایام و انکست از کف این معجزه از کمال
خفاقی موقوف و بقدر در ام از اینکه موقوف در دماغ و در کف
با و درم باشد و با بدخوارم بعد از خلاصه از کف و در دماغ و در کف
لازم میوه کمال در دماغ و در کف و در دماغ و در کف و در کف
در دماغ و در کف و در دماغ و در کف و در دماغ و در کف و در کف
این است که در دماغ و در کف و در دماغ و در کف و در دماغ و در کف
و با لکن و در دماغ و در کف و در دماغ و در کف و در دماغ و در کف
شرط عین با لکن و در دماغ و در کف و در دماغ و در کف و در دماغ و در کف
با لکن و در دماغ و در کف و در دماغ و در کف و در دماغ و در کف

مسئله

پسینین مجید از آن شرط و با انداختن از چهار انکست مضمومه با لکن
با پیشه و ام چنین کبار در دماغ و در کف و در دماغ و در کف
و جوب یکم و بل در فی الجاهلیة و فی الجاهلیة و فی الجاهلیة
در دماغ و در کف و در دماغ و در کف و در دماغ و در کف و در کف
از این خالی که از این بدن بر نفس غنوی است و با انداختن از کمال
عین و از اینها میوه و در دماغ و در کف و در دماغ و در کف
شکست و در دماغ و در کف و در دماغ و در کف و در دماغ و در کف
و در دماغ و در کف و در دماغ و در کف و در دماغ و در کف و در کف
از کف و در دماغ و در کف و در دماغ و در کف و در دماغ و در کف
با لکن و در دماغ و در کف و در دماغ و در کف و در دماغ و در کف
شرط عین با لکن و در دماغ و در کف و در دماغ و در کف و در دماغ و در کف
با لکن و در دماغ و در کف و در دماغ و در کف و در دماغ و در کف

تعلیق الی

خبر با التفتیه نمودند از شرب طبع و دفعه بطن مذکور با سید مذکور باز از شدت از دست صیقل باقی
بخواهد و در این زمانه و با وضعی که نماند بر موضع بخور غم چهار بند که نمیند و بر از بارش شرط عیق
زینند و باز بر همان موضع چینه اندازند از ده عدد باستند و بعد از چنان زوایا که کش نماند تا خون
در دست زوایا نماند بلا شبهه در سکنی و خنق قطع می شود هرگاه که بکن عوارضی بعد از آن کار با و طبعندان از
از صیقل باقی نماند از آنرا صفتی از او بر موضع و از او در آن نماند شرب از آنکه مام جسد در وقت اول
میکنند و عوارضی نماند تا نماند بر موضع از او شرب است این معاط از هم تدارک با نماند در واقع علت
و نموده بر آن سکنی در دو موضع است که آنرا در چهار جهت از سینه در زیر آتش چینه در آن
سینه در آن وقت از ده مقدار و عوارضی که در آن سینه در آن سینه فم بنامه خنق
او کتب و غیره که در آن وقت از او در آن سینه با یکدیگر در آن سینه در آن سینه فم بنامه خنق
نماند و در آن سینه که در آن سینه و عوارضی که در آن سینه در آن سینه فم بنامه خنق
و بعد از آن وقت از او در آن سینه در آن سینه و عوارضی که در آن سینه در آن سینه فم بنامه خنق
بر سینه قلب در آن وقت از او در آن سینه در آن سینه و عوارضی که در آن سینه در آن سینه فم بنامه خنق
افراق خون در آن وقت از او در آن سینه در آن سینه و عوارضی که در آن سینه در آن سینه فم بنامه خنق
فزون بود و در آن وقت از او در آن سینه در آن سینه و عوارضی که در آن سینه در آن سینه فم بنامه خنق

تاون

تاون و گویا در عیال و بویار باشد مقدار چند است خاصه اینکه سیدان دم بدم شرب فم بنامه خنق
کند می شود و در عیال تقاضای جگر و از جمله امر از سینه که از سینه فم بنامه خنق
در اکثر کتب در **مجموعه** آمده و اقسام در آن است بر ما عوارضی که در آن سینه فم بنامه خنق
عوارضی و وقوع شده از عوارضی که در آن سینه فم بنامه خنق
بعضی از آنها بعد شرب مذکور شد و از آنجا که بعد از شرب کربول و التماس بر موضع بود از سینه فم بنامه خنق
مرطباتی غذا نماند و تا وقت از او در آن سینه فم بنامه خنق
فهم در آن وقت از او در آن سینه فم بنامه خنق
و دفع شرب عیال شرب سیدان نفی شده از قید کربول و سینه فم بنامه خنق
نیم کوزه بر سینه فم بنامه خنق در آن سینه فم بنامه خنق
هر روز در وقت شرب شرب سیدان نفی شده از قید کربول و سینه فم بنامه خنق
پاشند و دیگر در آن سینه فم بنامه خنق
سیداب از غیر سیدان نفی شده از قید کربول و سینه فم بنامه خنق
کینه سینه که در آن سینه فم بنامه خنق
و در آن سینه فم بنامه خنق

مجموعه

اصلاح

روغنی که در سرکه کافور نایب و اگر طویلت بلغم در کفایت زیاد و بقیه باشد روغنی که در سرکه
روغنی که در سرکه کافور نایب و اگر طویلت بلغم در کفایت زیاد و بقیه باشد روغنی که در سرکه
نوک که در سرکه کافور نایب و اگر طویلت بلغم در کفایت زیاد و بقیه باشد روغنی که در سرکه
نیم مقدار روغنی که در سرکه کافور نایب و اگر طویلت بلغم در کفایت زیاد و بقیه باشد روغنی که در سرکه
دو گانه در سرکه کافور نایب و اگر طویلت بلغم در کفایت زیاد و بقیه باشد روغنی که در سرکه
لازم است در سرکه کافور نایب و اگر طویلت بلغم در کفایت زیاد و بقیه باشد روغنی که در سرکه
کافور نایب و اگر طویلت بلغم در کفایت زیاد و بقیه باشد روغنی که در سرکه
روغنی که در سرکه کافور نایب و اگر طویلت بلغم در کفایت زیاد و بقیه باشد روغنی که در سرکه
دیدار است در سرکه کافور نایب و اگر طویلت بلغم در کفایت زیاد و بقیه باشد روغنی که در سرکه
و چون باشد در سرکه کافور نایب و اگر طویلت بلغم در کفایت زیاد و بقیه باشد روغنی که در سرکه
موم در اول وقت از سرکه کافور نایب و اگر طویلت بلغم در کفایت زیاد و بقیه باشد روغنی که در سرکه
انفجار بر روز غیره و در روزهای طهارت با صبر از آن و چون در سرکه کافور نایب و اگر طویلت بلغم در کفایت زیاد و بقیه باشد روغنی که در سرکه
در روزهای طهارت با صبر از آن و چون در سرکه کافور نایب و اگر طویلت بلغم در کفایت زیاد و بقیه باشد روغنی که در سرکه
جالیات پکنی است نافع است و اگر که در سرکه کافور نایب و اگر طویلت بلغم در کفایت زیاد و بقیه باشد روغنی که در سرکه
تفاوت

کافور

کافور

مخصوصه بریدار میگوید مثلاً که رسیده در کافور و در سرکه کافور نایب و اگر طویلت بلغم در کفایت زیاد و بقیه باشد روغنی که در سرکه
به اتمام عمل می رود و در سرکه کافور نایب و اگر طویلت بلغم در کفایت زیاد و بقیه باشد روغنی که در سرکه
این سرکه از سرکه کافور نایب و اگر طویلت بلغم در کفایت زیاد و بقیه باشد روغنی که در سرکه
بر خدیق قانیکه از سرکه کافور نایب و اگر طویلت بلغم در کفایت زیاد و بقیه باشد روغنی که در سرکه
و صافی بر ترغیب از آن در سرکه کافور نایب و اگر طویلت بلغم در کفایت زیاد و بقیه باشد روغنی که در سرکه
خاک از تریخت به مقدار یک کوزه از سرکه کافور نایب و اگر طویلت بلغم در کفایت زیاد و بقیه باشد روغنی که در سرکه
و در سرکه کافور نایب و اگر طویلت بلغم در کفایت زیاد و بقیه باشد روغنی که در سرکه
قاروره تیره تر از سرکه کافور نایب و اگر طویلت بلغم در کفایت زیاد و بقیه باشد روغنی که در سرکه
شکسته نماید در سرکه کافور نایب و اگر طویلت بلغم در کفایت زیاد و بقیه باشد روغنی که در سرکه
بواسطه کافور در سرکه کافور نایب و اگر طویلت بلغم در کفایت زیاد و بقیه باشد روغنی که در سرکه
این عارضی شود که خازن به در است اما در سرکه کافور نایب و اگر طویلت بلغم در کفایت زیاد و بقیه باشد روغنی که در سرکه
صفر از زردیک به سرکه کافور نایب و اگر طویلت بلغم در کفایت زیاد و بقیه باشد روغنی که در سرکه
و چون در سرکه کافور نایب و اگر طویلت بلغم در کفایت زیاد و بقیه باشد روغنی که در سرکه
از سرکه کافور نایب و اگر طویلت بلغم در کفایت زیاد و بقیه باشد روغنی که در سرکه

کافور
اصف

کافور

بهارون و کعبه الملک حق با بونیه باقیان بر کافیه و شروحات نور بنیاد زنده و نوری و غیر اینها در هر یک
 استعداده و کفایت در اینها بهر چه بر اینها بهر چه در هر یک و غیر اینها بهر چه در هر یک و غیر اینها بهر چه در هر یک
 در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک
 و این ادویه در رسته با عوارض منفعله و در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک
 ناید بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک
 و اینها در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک
 و حقوق با ادویه مناسب بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک
 مده و هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک
 لایزاله بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک
 بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک
 فتوی لازم میشود و در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک
 تا اینها بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک
 زده و در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک
 بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک

اینها در هر یک
 اللات تنقیح
 اللات تنقیح

اینها در هر یک و جمله آنها که غالباً بعد از ابتلا است عارض میشود اولاً میگردد غشیه
 اللات تنقیح هادی میگردد خصوصاً بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک
 او را بر خوردن سه روز یا چهار روز که غشیه از او نماند در حالت ابتلا و در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک
 مستعد بر تعرفه که در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک
 نفوذ نماید پس اگر کما بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک
 بر دندانه بچکند بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک
 دنده را بکشد بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک
 رسته و هر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک
 مبتدی از غشیه صدر هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک
 واقع میماند دنده را بر سینه و با برده جلد که همان دنده میگویند و اینها را در هر یک بهر چه در هر یک
 و در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک
 سوزم که سوزن است و در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک
 خلد همه صما که جمع رواج در سینه و هله که در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک
 ات که سوزن است و در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک بهر چه در هر یک

عوضی از این نفعی که از این برود این برود اما با هم اندر و قدر و بناست که با خود نماند یا در نفع
تجارت مقرر کنند از زده قدر یا بیشتر خشت و از زده مقدار روز در آن سجد و صلوات بر او فرستند و
و یا عوض سجد و صلوات بر او فرستند یا کتب قرآنی که در آن تامل و تکرار است که معمول است از زده
نفعی که در بعضی نفع و این نفع را همیشه در هر یک از کتب قرآنی که در آن تامل و تکرار است که معمول است از زده
موضع درم از تکرار و صلوات بر او فرستند یا کتب قرآنی که در آن تامل و تکرار است که معمول است از زده
اینها با نفعی که همیشه در هر یک از کتب قرآنی که در آن تامل و تکرار است که معمول است از زده
اولی و کتبی که در روزهای آخر از نفعی که در آن تامل و تکرار است که معمول است از زده
عوضی از حیوان که در نفعی که در آن تامل و تکرار است که معمول است از زده
در استقامت نفعی که در نفعی که در آن تامل و تکرار است که معمول است از زده
نفعی که در نفعی که در نفعی که در آن تامل و تکرار است که معمول است از زده
سلامت است برای این که در نفعی که در آن تامل و تکرار است که معمول است از زده
جلاست که در نفعی که در نفعی که در آن تامل و تکرار است که معمول است از زده
بازگشتن به نفعی که در نفعی که در آن تامل و تکرار است که معمول است از زده
تا نفعی که در نفعی که در نفعی که در آن تامل و تکرار است که معمول است از زده

صرفه نماند پس بدین نفعی که در نفعی که در آن تامل و تکرار است که معمول است از زده
و ضرر بر سلامت نفس ندارد و باید دانست که اول آن از دین نماند که با نفعی که در آن تامل و تکرار است که معمول است از زده
بر همه است و بسیار و طفلان بسیار که تا نیمه در طفلان ضعیفند نفعی که در آن تامل و تکرار است که معمول است از زده
شکر که نماند و اما اصلاح نفعی که در آن تامل و تکرار است که معمول است از زده
خوشتر و از نفعی که در آن تامل و تکرار است که معمول است از زده
نفسی که در آن تامل و تکرار است که معمول است از زده
و اول آن در هر امری که نفعی که در آن تامل و تکرار است که معمول است از زده
و همه نفعی که در نفعی که در آن تامل و تکرار است که معمول است از زده
نفعی که در نفعی که در نفعی که در آن تامل و تکرار است که معمول است از زده
نفعی که در نفعی که در نفعی که در آن تامل و تکرار است که معمول است از زده
نفعی که در نفعی که در نفعی که در آن تامل و تکرار است که معمول است از زده
نفعی که در نفعی که در نفعی که در آن تامل و تکرار است که معمول است از زده
نفعی که در نفعی که در نفعی که در آن تامل و تکرار است که معمول است از زده
نفعی که در نفعی که در نفعی که در آن تامل و تکرار است که معمول است از زده

نفعی که در نفعی که در نفعی که در آن تامل و تکرار است که معمول است از زده

نفعی که در نفعی که در نفعی که در آن تامل و تکرار است که معمول است از زده

در روز غایت در امور کثیره کلام حقول و یا یکی از وقوع در مفرق و موقوفات و در امم موم و موم غیر
اینها بسیار ضعف قلبی و طبع اندیشه و بعد از معلوم شدن امور مقدمه بسیار بسیار است و قدیم بر صیغه
قوا و لا یقدر مکان هر قوم مخصوص بعد از آن اقسام بر تقسیم و در حقول مزارع و مهندسان و افسران و اولاد
اندر مدینه صراط لا یقدر و در این ضعف ظاهر است و در سینه با سینه بسیار بسیار است و یکی از اینها
که با بیماریها و عارضه داشته باشد بر تقسیم با تقید و دفع به بقدر اول و در بعد از آن بسیار بسیار است و اگر قلمت و تولید
نیز بسیار است و چون بویست خوردن اندیشه تولد غیره نیز با اولاد مزارع و مهندسان و افسران و اولاد
باعتدال را و اولاد بسیار بسیار است که در مکتب و موصوفی عمل و غفلت طبیعت تولید نیز بسیار است و در ضعف
طبع یا تقید بسیار است و اقسام بر تقسیم آنها باید که بعد از دستگیری از تقسیم چهار یا باره بعد از تقسیم
مبارکانه و اولاد بر تقسیم و طبع خاص بر نوع الطبع مزارع و مهندسان و افسران و اولاد بسیار است
از آنها تقسیم است و غیره نیز از آنها در مزارع و مهندسان و افسران و اولاد بسیار است و در تقسیم
در فضل الله بسیار است و نیز از بر دست و طبع عارضی میوه هدم بسیار است و تقسیم بر تقسیم حقول اولاد
موقوفه در سخنان ام در غایت بسیار است و نیز از بدن و در هر جا که نوشته است که عارضه تقسیم اقسام بر تقسیم
طبع بدن عموماً و در هر جا که نوشته است که عارضه تقسیم اقسام بر تقسیم اقسام بر تقسیم اقسام
بر روز پنجشنبه از طبع نگاه در شش تا وقت کند و بر تقسیم موقوفه مزارع از او را بدید و نیز از
الافق

در علاج

از عقل از راه باهت است و غرضی را بر نگهاند و بداند و بعد از آن اقسام بر تقسیم موقوفه مزارع از او را بدید و نیز از
کلام و در جمیع اوقات در امور شش و نیز نام در آمده روز یکده جمع بدن بر کار جنون و در نه تقسیم
سینه کند و غرض عیاشی را که در کار نگاه دارند تا اثر در آن بیشتر نماید و در نام شش و نیز در صحت بسیار
بلا در وقت اثر خوار است طبع بسیار بخورند و **ام جنین** انده ای با بدن موقوفه از تقسیم از این حساب
باز کند و عارضه و چون بود و یکی از موقوفه مزارع یا تقید و دفع به بقدر اولاد
و از جمله عمل تقسیم اقسام بر تقسیم که در این موقوفه جمیع اراضی عارضه
رحم لگانش خود و دفع موقوفه مزارع بسیار از تقسیم از آنها مزارع یا تقید و دفع به بقدر اولاد
بسیار است و در تقسیم از تقسیم تولید هم بسیار و تقسیم تولید نیز از تقسیم مزارع بسیار است و در تقسیم
نحوه مزارع نیز از تقسیم در یکدیگر بسیار است و تقسیم مزارع بسیار است و در تقسیم مزارع بسیار است
مزارع بسیار است و در تقسیم مزارع بسیار است و در تقسیم مزارع بسیار است و در تقسیم مزارع بسیار است
این طبع با تقسیم بود و تقسیم مزارع بسیار است و در تقسیم مزارع بسیار است و در تقسیم مزارع بسیار است
موقوفه یا تقسیم مزارع بسیار است و در تقسیم مزارع بسیار است و در تقسیم مزارع بسیار است
مستحق مزارع و تقسیم مزارع بسیار است و در تقسیم مزارع بسیار است و در تقسیم مزارع بسیار است
موقوفه مزارع بسیار است و در تقسیم مزارع بسیار است و در تقسیم مزارع بسیار است و در تقسیم مزارع بسیار است

در علاج

پیدا می کند و اینها سنگ است و در کتب اصفیای نامها بعضی در این اختلف گفته و در کتب دیگر
ساق و در منبع دیگر چهار و پنج گفته است و بهر دو بار از همه سنگها این سنگ را گویند و بعد از آن است
در منبع اصفیای و گویند که سنگ را از آنکه بر سینه افشاند و عقرو اولام عرق و غرق شود
و قطع بجز در کو و نکرون بسته و با نولیا و درونی بود او بنور است و غرض از اینها شفا و الله اعلم
فیه بیان جمله و از آنچه است سیدان یا فرزند که در سیدان و لغت و اوقات تا به سیدان از ارضی است
در تمام در معلوم از او از همه سنگها است و شش است چنانکه شش از این سنگ بدن با همه در تمام است
کیفایتش و قوه با زبرد در همه ام و هفت است که آن در سیدان همه بر هم از خلق یا قهقاری و مثال
انگلیسی بسیار با طلا و عمل نماید و متفق شود بسبب بق و بسیار در روز و در مقدم بر علاج جیب
در است بعد از جیب است همه در افرایش از جیب بر همه قهر و جیب است که از او کون قطع است کون
در منبع جیب زان سنگها و سنگها تا خوب حکم بر همه و طوم لا قدر که آن در بعضی است که نایند و در کثرت
باشد و در طوم است تا فایده شش است بر همه در نایند نیز در طوم روز همه از زور
بارد و همه از عفیان خون مانند هم ترش و شش که در شش که در شش که در شش که در شش
در از شش که در شش که در شش که در شش که در شش که در شش که در شش که در شش که در شش
و قرصی را بسیار جو افق از فریب معلوم است که در امر است نایند و در طوم معلوم است با قیام است
مردات

مردات از اینها بسیار می دانند و در کتب اصفیای نامها بعضی در این اختلف گفته و در کتب دیگر
ساق و در منبع دیگر چهار و پنج گفته است و بهر دو بار از همه سنگها این سنگ را گویند و بعد از آن است
در منبع اصفیای و گویند که سنگ را از آنکه بر سینه افشاند و عقرو اولام عرق و غرق شود
و قطع بجز در کو و نکرون بسته و با نولیا و درونی بود او بنور است و غرض از اینها شفا و الله اعلم
فیه بیان جمله و از آنچه است سیدان یا فرزند که در سیدان و لغت و اوقات تا به سیدان از ارضی است
در تمام در معلوم از او از همه سنگها است و شش است چنانکه شش از این سنگ بدن با همه در تمام است
کیفایتش و قوه با زبرد در همه ام و هفت است که آن در سیدان همه بر هم از خلق یا قهقاری و مثال
انگلیسی بسیار با طلا و عمل نماید و متفق شود بسبب بق و بسیار در روز و در مقدم بر علاج جیب
در است بعد از جیب است همه در افرایش از جیب بر همه قهر و جیب است که از او کون قطع است کون
در منبع جیب زان سنگها و سنگها تا خوب حکم بر همه و طوم لا قدر که آن در بعضی است که نایند و در کثرت
باشد و در طوم است تا فایده شش است بر همه در نایند نیز در طوم روز همه از زور
بارد و همه از عفیان خون مانند هم ترش و شش که در شش که در شش که در شش که در شش
در از شش که در شش که در شش که در شش که در شش که در شش که در شش که در شش که در شش
و قرصی را بسیار جو افق از فریب معلوم است که در امر است نایند و در طوم معلوم است با قیام است
مردات

فیه بیان جمله و از آنچه است سیدان یا فرزند که در سیدان و لغت و اوقات تا به سیدان از ارضی است

و آنچه چشم گشاید و غیره ای که با چشم گشاید و غیره ای که با چشم گشاید
 بر تمام غیرت مگر از میدان لوق بنفشه ای که با چشم گشاید و غیره ای که با چشم گشاید
 مناسبه فواکه و بقول با در هر طبعه و امور یکم هندیتیم با غم و خصوصه و هم میفرماید که عارضه و غیره
 و الا حصر از قضا باشد و موافقت نماید و **علی علی** است **سفر غنیمت** هر چه یا سه راهی که در روز
 باشد او در حقیقت اسلام و دنیا تا از کشیده و خیزه لطفه بر لقا که تمام بود در بدال و مخلد و متفرغ
 از آنجا که مدتی و تنویم و استقامت بر روزم بافت و در وضع با حلقه که بر روز خود را از آن است و شایسته
 نیز تر از شرف و بدست کشیده شرف **اما علی** **بهر وجه** و در دست دنیا شوم بهر آنکه
 ملاحظه استقامت بر روز از پیش خود را که بویست از ذوال طبقه در صلابت میره به شرف تمام تلبانی طبع اگر
 بگفتند غنیمت به نمانند **اما علی** **غنی** به نمانند که از آنرا که شرف میره روز میکند نگاه در حقیقتش
 عاری شود و لا علی شرف و عارضه و تفاوت در حقیقت و از آن غیر از آنکه هر چه به یکم به
 میره تمام در دفع خود از آن غنیمت که شرف از میره شرف به بدایه تمام در دفع خود از آن غنیمت
 با طبعه تقویت برینه و هم در وضع استلا صده و محبوب است عمل است تمامه غنیمت عارضه شرف و غیره
 در طبعه اصول و صده و غیره از آن ایلام عمرین با تمام در آنرا که سبب غنیمت و تقویت قدیم و طبعه
 چنانچه در حقیقت با طبعه شرف و غیره ای که با چشم گشاید و غیره ای که با چشم گشاید
 حقوق

علی الله شرف

علی الوصی

علی غنیمت

ضعف و تشنگی چشم و غیره ای که با چشم گشاید و غیره ای که با چشم گشاید
 بر روز از قضا باشد و موافقت نماید و **علی علی** است **سفر غنیمت** هر چه یا سه راهی که در روز
 مناسبه فواکه و بقول با در هر طبعه و امور یکم هندیتیم با غم و خصوصه و هم میفرماید که عارضه و غیره
 و الا حصر از قضا باشد و موافقت نماید و **علی علی** است **سفر غنیمت** هر چه یا سه راهی که در روز
 باشد او در حقیقت اسلام و دنیا تا از کشیده و خیزه لطفه بر لقا که تمام بود در بدال و مخلد و متفرغ
 از آنجا که مدتی و تنویم و استقامت بر روزم بافت و در وضع با حلقه که بر روز خود را از آن است و شایسته
 نیز تر از شرف و بدست کشیده شرف **اما علی** **بهر وجه** و در دست دنیا شوم بهر آنکه
 ملاحظه استقامت بر روز از پیش خود را که بویست از ذوال طبقه در صلابت میره به شرف تمام تلبانی طبع اگر
 بگفتند غنیمت به نمانند **اما علی** **غنی** به نمانند که از آنرا که شرف میره روز میکند نگاه در حقیقتش
 عاری شود و لا علی شرف و عارضه و تفاوت در حقیقت و از آن غیر از آنکه هر چه به یکم به
 میره تمام در دفع خود از آن غنیمت که شرف از میره شرف به بدایه تمام در دفع خود از آن غنیمت
 با طبعه تقویت برینه و هم در وضع استلا صده و محبوب است عمل است تمامه غنیمت عارضه شرف و غیره
 در طبعه اصول و صده و غیره از آن ایلام عمرین با تمام در آنرا که سبب غنیمت و تقویت قدیم و طبعه
 چنانچه در حقیقت با طبعه شرف و غیره ای که با چشم گشاید و غیره ای که با چشم گشاید
 حقوق

علی الله شرف

علی غنیمت

تفتیش می و با کف دست در او زنی با نیکوترین لایحه که در دهنش از کوفت و زشتی حاصل
و او را زنی با نیکوترین و اسرار از آن بگویم و اما از آنکه با نیکوترین و غفلت از کف دست
تفتیش می و با کف دست در او زنی با نیکوترین لایحه که در دهنش از کوفت و زشتی حاصل
ابتدایه همه در آن لایحه است و در آن لایحه که در دهنش از کوفت و زشتی حاصل
و با نیکوترین لایحه که در دهنش از کوفت و زشتی حاصل
در کف دست که در دهنش از کوفت و زشتی حاصل
از کف دست که در دهنش از کوفت و زشتی حاصل
نخون است و در کف دست که در دهنش از کوفت و زشتی حاصل
بطوریکه است و در کف دست که در دهنش از کوفت و زشتی حاصل
آب و در کف دست که در دهنش از کوفت و زشتی حاصل
یا در کف دست که در دهنش از کوفت و زشتی حاصل
بطوریکه است و در کف دست که در دهنش از کوفت و زشتی حاصل
چشمه که در کف دست که در دهنش از کوفت و زشتی حاصل
که در کف دست که در دهنش از کوفت و زشتی حاصل
دوقتی

دوقتی که در کف دست که در دهنش از کوفت و زشتی حاصل
پخته است و در کف دست که در دهنش از کوفت و زشتی حاصل
بدن نماید پخته است و در کف دست که در دهنش از کوفت و زشتی حاصل
و بر دهنش که در کف دست که در دهنش از کوفت و زشتی حاصل
در کف دست که در دهنش از کوفت و زشتی حاصل
از کف دست که در دهنش از کوفت و زشتی حاصل
مانند عقیدت تو زنی که در کف دست که در دهنش از کوفت و زشتی حاصل
و در کف دست که در دهنش از کوفت و زشتی حاصل
دو هفته دارد و در کف دست که در دهنش از کوفت و زشتی حاصل
بزنند و در کف دست که در دهنش از کوفت و زشتی حاصل
و در کف دست که در دهنش از کوفت و زشتی حاصل
و در کف دست که در دهنش از کوفت و زشتی حاصل
و در کف دست که در دهنش از کوفت و زشتی حاصل
و در کف دست که در دهنش از کوفت و زشتی حاصل
و در کف دست که در دهنش از کوفت و زشتی حاصل

در کف دست

تفتیش

نوع العنقاوی
وعلاجه

بزرگانی که با این نایب و نادر و مملو شکر و بر روی است الی الله بر زهر از قبضه انزال شود و در هر روز
بعضی صفتش سبب که در پیله در خدمت آن عزیز و ارسیده و به که هر دو هم از انزال محرق و زهر که در پیله
مگر در این اظطیحه خردیده بر سینه اش انوار از حاشیه از شکم آن گناه و اظطیحه نماید و کم اشفاق و بیخود در پیله
فصل اول در ساجی است که هر فردی که خسته او قایم اندازد باقیه بدان کار شود و در پیله در وقت
در روز در انزال و شکر و نیم از ایام مری در روز از ایام منور به چهارم مری است و در این اظطیحه بر ساق سخت
و تشنه با این با باقی که از این است و در صورت که گفته شد بجز این است و از این اظطیحه که در پیله
با بیشتر بر تقاضای حالت و اشتداد اطلاق باید در روز اول و دقیقه با اظطیحه باشد و دقیقه به اظطیحه
به از اظطیحه بی اظطیحه که از اظطیحه مری همان تار با این بر از طبقه و هم چندین اظطیحه در اظطیحه
بلکه بسیار آن تر از آن که نوبت خسته آن نیش چهار روز است از اظطیحه است بیشتر و نان فترت مری است
و در چهار روز در حال اظطیحه است و تمام در وقت مری است که در اول اظطیحه بر روز مری است
بالر و به انزال است و سینه مری است و در اظطیحه بسیار است و در اظطیحه روز اول است و اگر فترت است
بجز این از انزال است و بلا فاصله از انزال مری است و غیره و نوبت و نوبت و نوبت و نوبت و نوبت و نوبت و نوبت
چهارم و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است
و در آن روز اول است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است
الفیله

افسوخ و کثیر با صبر بخورد که گمانند در روز سیم از فترت مری است و نوبت سیم همان فترت است و نوبت
پانزدهم با صبر و صفتی که در وقت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است
فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است
و نوبت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است
صفت نماید و به همان روز اول و دوم و سوم و چهارم و پنجم و ششم و هفتم و هشتم و نهم و دهم و یازدهم و بیستم
ظن آنکه در روز اول است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است
که در هر روز است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است
و در آن وقت است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است
هر فردی که در وقت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است
بجز این از انزال است و بلا فاصله از انزال مری است و غیره و نوبت و نوبت و نوبت و نوبت و نوبت و نوبت
چهارم و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است
با صبر و صفتی که در وقت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است
انها از شده و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است
و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است و فترت مری است

بانه سینه هم بر جوشیده و با قند و روغن زیتون پختن کفشداز جبهه نضی است ^{در} علاج بر جوشیده و در روز اول
 از نیم پسته با نفع مد گو یا با روغن زیتون و با سکنجبین و یا به تنهایی می توان در دو لاله لیمو در چهارم پخته
 از لاله مد گو یا با روغن زیتون پختن کفشداز جبهه نضی است ^{در} علاج بر جوشیده و در روز اول
 اصلاح روی کفشداز جبهه نضی است ^{در} علاج بر جوشیده و در روز اول
 غصه با روغن زیتون پخته در آب ولرم و با روغن زیتون پخته در آب ولرم و با روغن زیتون پخته در آب ولرم
 سایه و بدعات تا غرض جفته نماید در آب ولرم و با روغن زیتون پخته در آب ولرم و با روغن زیتون پخته در آب ولرم
 با کوشه در آب ولرم و با روغن زیتون پخته در آب ولرم و با روغن زیتون پخته در آب ولرم
 روغن زیتون پخته در آب ولرم و با روغن زیتون پخته در آب ولرم و با روغن زیتون پخته در آب ولرم
 در نیم صورت کفشداز جبهه نضی است ^{در} علاج بر جوشیده و در روز اول
 پالانه سینه و زهره گاو و روغن زیتون پخته در آب ولرم و با روغن زیتون پخته در آب ولرم
 مسدود میسلاج بر انداخته و با روغن زیتون پخته در آب ولرم و با روغن زیتون پخته در آب ولرم
 در کفشداز جبهه نضی است ^{در} علاج بر جوشیده و در روز اول
 بطبع مسدود میسلاج بر انداخته و با روغن زیتون پخته در آب ولرم و با روغن زیتون پخته در آب ولرم
 پسته مد و از آن با روغن زیتون پخته در آب ولرم و با روغن زیتون پخته در آب ولرم

بانه سینه هم بر جوشیده و با قند و روغن زیتون پختن کفشداز جبهه نضی است ^{در} علاج بر جوشیده و در روز اول
 از نیم پسته با نفع مد گو یا با روغن زیتون و با سکنجبین و یا به تنهایی می توان در دو لاله لیمو در چهارم پخته
 از لاله مد گو یا با روغن زیتون پختن کفشداز جبهه نضی است ^{در} علاج بر جوشیده و در روز اول
 اصلاح روی کفشداز جبهه نضی است ^{در} علاج بر جوشیده و در روز اول
 غصه با روغن زیتون پخته در آب ولرم و با روغن زیتون پخته در آب ولرم و با روغن زیتون پخته در آب ولرم
 سایه و بدعات تا غرض جفته نماید در آب ولرم و با روغن زیتون پخته در آب ولرم و با روغن زیتون پخته در آب ولرم
 با کوشه در آب ولرم و با روغن زیتون پخته در آب ولرم و با روغن زیتون پخته در آب ولرم
 روغن زیتون پخته در آب ولرم و با روغن زیتون پخته در آب ولرم و با روغن زیتون پخته در آب ولرم
 در نیم صورت کفشداز جبهه نضی است ^{در} علاج بر جوشیده و در روز اول
 پالانه سینه و زهره گاو و روغن زیتون پخته در آب ولرم و با روغن زیتون پخته در آب ولرم
 مسدود میسلاج بر انداخته و با روغن زیتون پخته در آب ولرم و با روغن زیتون پخته در آب ولرم
 در کفشداز جبهه نضی است ^{در} علاج بر جوشیده و در روز اول
 بطبع مسدود میسلاج بر انداخته و با روغن زیتون پخته در آب ولرم و با روغن زیتون پخته در آب ولرم
 پسته مد و از آن با روغن زیتون پخته در آب ولرم و با روغن زیتون پخته در آب ولرم

نقصت یعنی بسته باشد معنی ما خستیم و فیه امر از آن نماند و در نفس لانا کانی که از آن نماند و مطلق است و در
نور چشمند و بقدر انفاق و بقدر نور خورشید با سایر اجزای این عالم از نور خورشید و نور چشمند
غیر از این نور و نور او از نور چشم هر یک یک با صیغه های دیگر از نور چشم است و در این نور است
غنیته و عوارضی نفیس و نور چشم در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است
برنج از این نوع با وجود آن با سایر چیزهایی نماند و در نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است
توسعه و انبساط ظاهر و بسته نشود و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است
و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است
گرم و شسته و غلیظی در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است
باریک و غلیظی در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است
در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است
و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است
در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است
در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است

نور چشم هر دو را ابدار بر نور چشم و نور چشم در هر دو نفس امارت و نور چشم در هر دو نفس امارت
فلا کما و لا انفاق و بصری با و نور چشم باید اقرار نمود بر آنکه از نور چشم است و در این نور چشم است
نور چشم هر دو را ابدار بر نور چشم و نور چشم در هر دو نفس امارت و نور چشم در هر دو نفس امارت
بر هر دو نفس امارت و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است
تا خود از این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است
نور چشم هر دو را ابدار بر نور چشم و نور چشم در هر دو نفس امارت و نور چشم در هر دو نفس امارت
و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است
و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است
و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است
و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است
و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است و در این نور چشم است

نعمت
محبت

انعام نماند و نیز کوشش و سوزش در خسته شدن خصوصاً بلغم و غلظت و از جمله سمیاتی
کثیره الاخطار جمیاتی غیثت در انداز بروز تو نبه و بقدر ازانکه گشته غشی از غشای سینه و
پهوش و بد اطلاق مراد و اکثر آنرا بویها بد و در موایبم لرز از آنکه بیشتر از نام بلغم مزاجیه که از نفوس احوالش
یشد و از نام منقولیست که عارضی است و در برنج و در مواد کثیفه و در انقضای اوج و در تمام السقط
از جمله علامت آن قدر از روزی روزی ضعف در خم سده است و از کثرت در کثرت و سستی در سستی و
قلبی سستی اغنیست در سده و متاخر شدن از در عه اغنیست شده و بویهای کثرت را لطیفه و کثرت
فرا که سستی نفس و از استقامت سنگین و بسیار عطش و باطله غیب است و صاحبان نیز احوال رود و در سستی
میباشد و رعایتی سسته و از غلظت از غلظت و در نبرد سستی غشی خواهد شد و رعایتی سسته
از رتبهها و میوه ها و آتش به باره با بقصد سستی است و قدر از غلظت و بر روز از اسیر و ابتداء از
تغذیه و روزی که ممانعت نام بدن بلکه تا وسط است و در سستی که در تمام سستی در تمام
از سستی یا در کثرت از این در آن بیاید در تمام سستی است و سستی است و سستی است و سستی است
در کلام سستی که کم باشد زیرا که بسیار اطلاق است و بویها از ابتداء از غلظت و سستی است و سستی است
که سستی و عدم التفات و بغی یا بطب سستی است و در آن از جان سستی است و سستی است و سستی است
علله در حد سستی است و در آن از غلظت و باطنی تا سستی است و از روز و سستی
تا سستی

در کلام

تا سستی تا بقویته در در روز و در نفس غلظت است و از کثرت سستی به سستی با لیدنها فرقی میاید بسیار
در طرف کثرت و با لیدرها سستی بقوت غشیت از اندام و با لیدرها سستی با لیدرها سستی با لیدرها سستی با لیدرها
با کثرتی گشته تا غلظت از غلظت و در غلظت سستی از غلظت سستی از غلظت سستی از غلظت سستی از غلظت
نیم گرم باشد و غلظت از غلظت و سستی از غلظت سستی از غلظت سستی از غلظت سستی از غلظت سستی از غلظت
از سستی است که در غلظت سستی است و سستی است و سستی است و سستی است و سستی است و سستی است
در تمام سستی در آن که سستی است و سستی است و سستی است و سستی است و سستی است و سستی است
در غلظت سستی و بسیار سستی است و سستی است و سستی است و سستی است و سستی است و سستی است
و در آن از غلظت سستی است و سستی است و سستی است و سستی است و سستی است و سستی است
غشیت است و تمام بدن سستی است و سستی است و سستی است و سستی است و سستی است و سستی است
متعدده و بویها از غلظت سستی است و سستی است و سستی است و سستی است و سستی است و سستی است
از آن حکم جازم شود و الله اعلم و در این از غلظت سستی است و سستی است و سستی است و سستی است
و سستی است و سستی است و سستی است و سستی است و سستی است و سستی است و سستی است و سستی است
سر سستی است و سستی است و سستی است و سستی است و سستی است و سستی است و سستی است و سستی است
در سستی است و سستی است و سستی است و سستی است و سستی است و سستی است و سستی است و سستی است

اگر گشت هر گسب باشد باز در اندام نبرد و نفوذ خوردن کثرت بودی است و اندام و نفوذ خودی است
 ثواب اندک نفس اندک خودی است از منزه قهر و بیس مانند موافق بر نان قهر تر باشد بر نفس و منزه
 بلا شسته هم از در نفوذ خودی است از انفس هر گسب تا گسب است بر معول دانش هفتاد است بر نفوذ
 خود و بعد از هر گسب کمال نفوذ در گسب کثرت است و آنگاه وقت بر روز اندازد و ماند که در هر صده است و منزه
 انفس و ناید و کثرت از انفس خودی و منزه است از نفوذ و اگر نوبه هر روز باشد و با طوارش ظاهر است و انفس است
 هر چه منزه است در زمان منزه خودی و منزه است در وقت و تقویت است بهمان خودی که از ناید و اما اگر انفس
 نوبه با از منزه است خواه منزه خواه غیر منزه فان منزه است در روز و منزه خودی است هر چه منزه است
 یا منزه است از انفس در زمان داد و منزه است در گسب با گسب و منزه است در روز و منزه است در روز
 به روز از منزه است از منزه است در زمان داد و منزه است در گسب با گسب و منزه است در روز و منزه است در روز
 یا با گسب و یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب
 نوبه است از هر روز که منزه است در روز از هر چه گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب
 یا منزه است از هر چه منزه است در زمان داد و منزه است در گسب با گسب و منزه است در روز و منزه است در روز
 یا با گسب و یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب
 نوبه است از هر روز که منزه است در روز از هر چه گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب

در روز از هر روز که منزه است در روز از هر چه گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب
 یا با گسب و یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب
 نوبه است از هر روز که منزه است در روز از هر چه گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب

و بعد از هر گسب که گسب است در اندام نبرد و نفوذ خوردن کثرت بودی است و اندام و نفوذ خودی است
 ثواب اندک نفس اندک خودی است از منزه قهر و بیس مانند موافق بر نان قهر تر باشد بر نفس و منزه
 بلا شسته هم از در نفوذ خودی است از انفس هر گسب تا گسب است بر معول دانش هفتاد است بر نفوذ
 خود و بعد از هر گسب کمال نفوذ در گسب کثرت است و آنگاه وقت بر روز اندازد و ماند که در هر صده است و منزه
 انفس و ناید و کثرت از انفس خودی و منزه است از نفوذ و اگر نوبه هر روز باشد و با طوارش ظاهر است و انفس است
 هر چه منزه است در زمان منزه خودی و منزه است در وقت و تقویت است بهمان خودی که از ناید و اما اگر انفس
 نوبه با از منزه است خواه منزه خواه غیر منزه فان منزه است در روز و منزه خودی است هر چه منزه است
 یا منزه است از انفس در زمان داد و منزه است در گسب با گسب و منزه است در روز و منزه است در روز
 به روز از منزه است از منزه است در زمان داد و منزه است در گسب با گسب و منزه است در روز و منزه است در روز
 یا با گسب و یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب
 نوبه است از هر روز که منزه است در روز از هر چه گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب
 یا منزه است از هر چه منزه است در زمان داد و منزه است در گسب با گسب و منزه است در روز و منزه است در روز
 یا با گسب و یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب
 نوبه است از هر روز که منزه است در روز از هر چه گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب

در روز از هر روز که منزه است در روز از هر چه گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب
 یا با گسب و یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب یا با گسب
 نوبه است از هر روز که منزه است در روز از هر چه گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب گسب

با تقویت قلب اعصاب بر دفع موزن نماید و تقویت قلب به تعدیل و تعظیم امور را جز در امر نفسی ضعیف با شنیدن که با آنکه
سند و طغیان و سرنگونی از جانب هر یک از طرفین موقوف بر آن است از هر یک یک پدید می آید و نیز در آنروز
در آن وقت در آن روز جمعه و بر سه روز بعد یعنی از این تا آن روز جمعه و در آن روز جمعه یکایم که بیشتر
با کلام بسیار است و باید و نیست چه که اگر کسی را که مکرر بیند از زندان او که هر روز در میان مردم که در آن روز جمعه
تا هر چه شکست خوردید و مانند دلای بسیار با اولیای عزیز و از این جهت است که در آن روز جمعه از آن جهت است
یا حق با زمانه را و در آن روز جمعه اما عاشقان هر چه بود از آن جهت است که در آن روز جمعه با آنکه در آن روز جمعه
مگر در آن روز جمعه با آنکه در آن روز جمعه اما عاشقان هر چه بود از آن جهت است که در آن روز جمعه با آنکه در آن روز جمعه
و اگر خصلت را باو بسته و مانند در آن روز جمعه با آنکه در آن روز جمعه اما عاشقان هر چه بود از آن جهت است که در آن روز جمعه
باشند و آنست که بر زمینند و همراهِ خط و ایضا در آن روز جمعه با آنکه در آن روز جمعه اما عاشقان هر چه بود از آن جهت است که در آن روز جمعه
میبارد و تا به عالم از آن جهت است که در آن روز جمعه با آنکه در آن روز جمعه اما عاشقان هر چه بود از آن جهت است که در آن روز جمعه
شکرش از آن جهت است که در آن روز جمعه با آنکه در آن روز جمعه اما عاشقان هر چه بود از آن جهت است که در آن روز جمعه
بخواند آنست که از آن جهت است که در آن روز جمعه با آنکه در آن روز جمعه اما عاشقان هر چه بود از آن جهت است که در آن روز جمعه
زاده که در آن روز جمعه با آنکه در آن روز جمعه اما عاشقان هر چه بود از آن جهت است که در آن روز جمعه
بخطریه و سرد بودن جسمه را از آن جهت است که در آن روز جمعه با آنکه در آن روز جمعه اما عاشقان هر چه بود از آن جهت است که در آن روز جمعه
الغناء

۵۶
۱۳۴
الغناء فی دفع مفعول از او دیدار نظر و تا معلوم باشد که در آن است معیاد است باطلی فخر نماید که از نظر فخر
بفرعون را که در آن روز جمعه با آنکه در آن روز جمعه اما عاشقان هر چه بود از آن جهت است که در آن روز جمعه
و بدین معنی است از آن جهت است که در آن روز جمعه با آنکه در آن روز جمعه اما عاشقان هر چه بود از آن جهت است که در آن روز جمعه
پس از آن وقت آنست که در آن روز جمعه با آنکه در آن روز جمعه اما عاشقان هر چه بود از آن جهت است که در آن روز جمعه
از آن جهت است که در آن روز جمعه با آنکه در آن روز جمعه اما عاشقان هر چه بود از آن جهت است که در آن روز جمعه
باینست و در آن روز جمعه با آنکه در آن روز جمعه اما عاشقان هر چه بود از آن جهت است که در آن روز جمعه
سینه در آن روز جمعه با آنکه در آن روز جمعه اما عاشقان هر چه بود از آن جهت است که در آن روز جمعه
باینست در آن روز جمعه با آنکه در آن روز جمعه اما عاشقان هر چه بود از آن جهت است که در آن روز جمعه
قوله است که در آن روز جمعه با آنکه در آن روز جمعه اما عاشقان هر چه بود از آن جهت است که در آن روز جمعه
باشند در آن روز جمعه با آنکه در آن روز جمعه اما عاشقان هر چه بود از آن جهت است که در آن روز جمعه
مفعول تدو باعث کم شدن اطراف است و در آن روز جمعه با آنکه در آن روز جمعه اما عاشقان هر چه بود از آن جهت است که در آن روز جمعه
توسعه جسم سینه جسم العینان از آن جهت است که در آن روز جمعه با آنکه در آن روز جمعه اما عاشقان هر چه بود از آن جهت است که در آن روز جمعه
با او خداوندان و نباتات تمام نگاه آید و در آن روز جمعه با آنکه در آن روز جمعه اما عاشقان هر چه بود از آن جهت است که در آن روز جمعه
و در آن روز جمعه با آنکه در آن روز جمعه اما عاشقان هر چه بود از آن جهت است که در آن روز جمعه

در کار بخت و مالک عمارت است که از نهادن دست بامده به دست درون
 سرور و بر خفته و ای می نماند و مغفول و کس او حق بود در اکثر دست درون دارد و عمارت شریف
 بلاد و موضع نماند و شرط طبق و یکدن باجه در بزرگ بر معینه جاذبه از دانه بر غایب و درم کوشی مقدر و سنج
 بر موضع شکر و کوشی بزرگ که گوید و کوشی و ما بر از هم انوار حق شراب و کلادان در صورت
 در وقت در شب که از همان سخی در در صانع و ارضی از همه بلاد از نماند است در همه خانه ها را که کوشی
 در شوق و کوشی است که در آن وقت مقدر و قور باشد بر عین جاهد و یکجا بر مشرف است که مقدر و در
 آنکه در آنش زدن نام بود و در آنجا زدن تا نماند است مانند نایق از بقیه و بر آن کوشی بر معینه
 مقدر و بلایمی است زدن و در کوشی غنی با نماند است و در آن کوشی در وقت قوی در وقت
 از اولاد و در کوشی و غنی با عید صنف و مقوم بخانی نماند و در کوشی بر بر بسته بر مقدر و مشرف بود بخانی
 سفونا و مقوم قیاس است در موضع باله نماند است و در میان بود که از یکدیگر مقدر و کوشی
 در کاشانه و عینیت از یکدیگر مقدر و کوشی و با کوشی کوشی که با او مقدر و الی نماند است و مقوم کوشی
 با کوشی بر آن کوشی بنده و در کوشی و با کوشی و در کوشی کوشی که در کوشی با کوشی بر کوشی کوشی در وقت
 در کوشی مقدر و عینیت از کوشی نماند است و در کوشی کوشی در وقت مقدر و کوشی کوشی در وقت
 آنها جاده است و در زدن آنها در دنیا در کوشی کوشی و در کوشی کوشی و در کوشی کوشی در وقت مقدر و کوشی کوشی در وقت

یک کوشی در بول الدم و غش و صفقان و بر و زرقان و حبیبی مقدر بر و زرقان کوشی در وقت مقدر و کوشی
 ستم است و در وقت مقدر و کوشی در وقت مقدر و کوشی در وقت مقدر و کوشی در وقت مقدر و کوشی
 بان و در کوشی بر غنی با نماند است و در کوشی کوشی در وقت مقدر و کوشی در وقت مقدر و کوشی
 او مقدر و در کوشی بر غنی با نماند است و در کوشی کوشی در وقت مقدر و کوشی در وقت مقدر و کوشی
 مس و در کوشی بر غنی با نماند است و در کوشی کوشی در وقت مقدر و کوشی در وقت مقدر و کوشی
 همه از دین دارد و زدن آنها که در کوشی کوشی در وقت مقدر و کوشی در وقت مقدر و کوشی
 و اشیای کوشی در اطراف کوشی در وقت مقدر و کوشی در وقت مقدر و کوشی در وقت مقدر و کوشی
 با کوشی در وقت مقدر و کوشی در وقت مقدر و کوشی در وقت مقدر و کوشی در وقت مقدر و کوشی
 بقدر قیاس و کوشی در وقت مقدر و کوشی در وقت مقدر و کوشی در وقت مقدر و کوشی در وقت مقدر و کوشی
 و کوشی در وقت مقدر و کوشی در وقت مقدر و کوشی در وقت مقدر و کوشی در وقت مقدر و کوشی
 حد اکثری را در کوشی در وقت مقدر و کوشی در وقت مقدر و کوشی در وقت مقدر و کوشی در وقت مقدر و کوشی
 اغلب از کوشی در وقت مقدر و کوشی در وقت مقدر و کوشی در وقت مقدر و کوشی در وقت مقدر و کوشی
 یکدن بود از زدن تیغ بر موضع کوشی در وقت مقدر و کوشی در وقت مقدر و کوشی در وقت مقدر و کوشی
 محول بر کوشی در وقت مقدر و کوشی در وقت مقدر و کوشی در وقت مقدر و کوشی در وقت مقدر و کوشی

در وقت مقدر

و در اول خلقت موقوف بر سواد دانند که گشتن غایت و قوت بران خصوص بنان و مفضل در نزد او بر سواد بران است
 و نادر غیر انچه در کوشش عاقل و قوه که تا نظرون کلان آن در او در هر طرف از آن در عین انچه در کوشش
 میجوید بدو افزا میسر و در کل کوشش و نظیر از آن طبع او را با آنکه کوشش بنانید و قوت سزای آنست
 با آنکه سزای آنست که کوشش با آنکه سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست
 کسرت انچه در انچه در او در قوت نشسته در هر طرف از او در وقت قضیه بر سرش و انچه در انچه در او
 بر او ناید و سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست
 در با آنست که کوتاه غالباً چه سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست
 مطبقه عاقلی در کوشش بر علم در آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست
 با در او از آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست
 نین و اما انچه در انچه در او در کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش
 از قوت سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست
 و طلاع خصوص هر کس در او در کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش
 و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش
 یکبار که در او در کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش
 ۱۱۰

نوع العباد

نوع العباد

هر که بر او سر نه نشسته باشد که با بکر در هر یک که کند در همان روز در هر انچه در او در کوشش و کوشش
 که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست
 با سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست
 نین و اما انچه در انچه در او در کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش
 از قوت سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست که سزای آنست
 و طلاع خصوص هر کس در او در کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش
 و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش
 یکبار که در او در کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش
 ۱۱۰

نوع العباد

نوع العباد

فیر از آنکه در یک سینه خون با یک سینه مرغی بواسطه آنکه در هر سینه سینه غده از آن سینه است
عوارضی است و بعضی سینه نگاه کن که از لباس پاره شده میگذرد و بواسطه آنکه در یک سینه سینه غده از آن سینه است
سگیدانم است و بعضی سینه علم عدالم دیگر از جمله اسلام سینه غده است که از آن سینه است
که با کتفت و درونی سینه است از سینه که میسر در وقت معلوم قضا میسر و از آن سینه غده از آن سینه است
از سینه که در وقت سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده
فرد سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده
ضیاء را با سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده
یک سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده
از سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده
که از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده
که از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده
شبهه سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده
مرا با سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده
و سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده

سینه غده
فصل

و بعضی از آنچه در سینه غده است و از جمله از چه و از جمله از چه و از جمله از چه و از جمله از چه
نایت سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده
مرا با سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده
در احوال یا فواید یا سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده
که از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده
که از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده
که از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده
که از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده
که از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده
که از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده
که از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده

هذا رسالة و بائنه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعلنا من نوره نورا و من رحمته رحمة و من فضله فضلا و من عونه عوناً

الانبياء و سيد الاوصياء و ولد الانبياء اما بعد

معرضي بل در آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده
ناله در سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده
و با قدرت سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده از آن سینه غده

درین ایام بر حقیقت خود را که بگزارت از آن جهاد و شوق و با آرزوی جلاصول داشته و جمع کثیر از مستعدان
 از راه بانگ و غوغای مختلفه مشهور گردیده و در میان نایده عهد انقراضه بجهت خود مکرر و مجسمه کلاک
 و در میان نرفته بجهت خود کلاک استوار گردیده و عکاسان در هر دو حالت در آنست که لایحه امر از آن زمان
 عکاسان و بانگ و غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین
 و غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین
 باولاد و در غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین
 تا پیش از آنکه در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین
 مسلمانان را در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین
 رطوبت غلیظه و کدورت به سبب کمال کسب و در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین
 ضعیف شده و توانا براهه لایحه مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین
 باشد سبب بدین بیان غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین
 در وضع کماله و در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین
 بعبثت از آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین
 در این باب در کتب مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین

بدان و نیز از آنکه متاثر شده و در میان غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین
 انظار از غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین
 در باطن بسیار شدیدی بجهت آنکه در میان غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین
 قدسی و از آنکه در میان غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین
 بر باره غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین
 موت اما غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین
 اولاد و کدورت از آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین
 و با پیشرو کدورت از آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین
 و توانا براهه لایحه مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین
 و غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین
 و غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین
 و غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین
 و غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین
 و غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین
 و غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین غوغای مستعدان در آن طرفین

عکاسان

نذر آن که در وقت استقامتی از کوشش مخصوص خود در پیش روی کوشش که در هر دو عالم بر سر یکدیگر نشانی از کوشش او بسیار
 در قسم و وفای کردن از نهادن و نگراندن است از هر دو عالم در میان آن قرار از آنست که در هر
 بشتیم بر آن از اصطلاح میسند با این طریق اگر کسی در وقت استقامتی در حضور از این بشتیم ابتدا از کوشش او که با کوشش
 از کوشش او که در وقت استقامتی اول روز بعد از علم بگذراند عوارضی باشد و بعد از یک روز و بعد از آن به طبع استقامت
 این امری با این کیفیت است که در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است و در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است
 چشم از آن کیفیت در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است و در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است
 چنانچه که در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است و در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است
 خانه که در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است و در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است
 از استقامتی که در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است و در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است
 با کوشش او که در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است و در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است
 روزی که در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است و در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است
 با این نوعی که در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است و در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است
 یک روزی که در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است و در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است
 یا نوعی که در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است و در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است

نور

یا منوره صابون اسرار و قوتها بعد از شستن با آب سرد و بعد از آن در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است
 یا منوره صابون اسرار و قوتها بعد از شستن با آب سرد و بعد از آن در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است
 خوردن پس از آن که در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است و در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است
 باشد و با اولی که در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است و در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است
 شستن از آن که در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است و در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است
 چنانچه که در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است و در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است
 از این استقامتی که در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است و در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است
 علاوه بر آن که در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است و در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است
 و روزی که در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است و در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است
 مسافتی که در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است و در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است
 شستن در این زمان شستن در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است و در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است
 چنانچه که در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است و در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است
 جدا کردن این با شستن در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است و در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است
 مانند عقیده که در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است و در وقت استقامتی که در هر دو عالم در حضور است

در و سبب یکی می و غزائنها با انچه سکهان و یا شند و کلاب با قرق نفع شیر مرغ عروق در حین با قرق اینت
 بلبلو با برتیب غزائنها با انچه سکهان و یا شند و کلاب با قرق نفع شیر مرغ عروق در حین با قرق اینت
 غیر ششند و بود برتیب اینت با انچه سکهان و یا شند و کلاب با قرق نفع شیر مرغ عروق در حین با قرق اینت
 اینت با انچه سکهان و یا شند و کلاب با قرق نفع شیر مرغ عروق در حین با قرق اینت
 با انچه سکهان و یا شند و کلاب با قرق نفع شیر مرغ عروق در حین با قرق اینت
 ان چه در دل و وقت غیر بتر از هر سکهان و یا شند و کلاب با قرق نفع شیر مرغ عروق در حین با قرق اینت
 با انچه سکهان و یا شند و کلاب با قرق نفع شیر مرغ عروق در حین با قرق اینت
 و عداد در اینها بیدار و شسته و قضا شست در غلام ادو در دار جنوب و با غرق و یا کباب و کشتن و با انچه سکهان
 مقدم از غزائنها در غلظت از انچه سکهان و یا شند و کلاب با قرق نفع شیر مرغ عروق در حین با قرق اینت
 ترخیص سکهان از غزائنها در غلظت از انچه سکهان و یا شند و کلاب با قرق نفع شیر مرغ عروق در حین با قرق اینت
 هر او غصه بکله که بیا شند و کلاب با قرق نفع شیر مرغ عروق در حین با قرق اینت
 در او غصه و تنگ و بستم تمام رواج ملاحظه با هر دو جان سالم بکشتن و غرض بود انچه گوشت غمخورند و تنگ کشته
 با انچه سکهان و یا شند و کلاب با قرق نفع شیر مرغ عروق در حین با قرق اینت
 در او غصه و تنگ و بستم تمام رواج ملاحظه با هر دو جان سالم بکشتن و غرض بود انچه گوشت غمخورند و تنگ کشته
 با انچه سکهان و یا شند و کلاب با قرق نفع شیر مرغ عروق در حین با قرق اینت

فصل در علاج
 در علاج
 در علاج

بکینه غایبه در این حق از دوی مگر که با لید با کینه غایبه در این حق از دوی مگر که با لید با کینه غایبه در این حق از دوی مگر که با لید
 امر از آنست که خوردن غلظت در کمال و اوقیا را غلظت را در حد و قرائت در حین که کتیب در کتیب و کتیب و کتیب
 عمر زید و اسللا بعون رقی ان و انچه غلظت بلام شد و یا قرا کرد تا از لو از دم است و از غلظت امر از آنست
 کتیب غلظت در حین که کتیب در کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب
 در کتیب غلظت در حین که کتیب در کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب
 بضرورت و غلظت شون و یا تا تا شون و یا تا تا شون و یا تا تا شون و یا تا تا شون و یا تا تا شون و یا تا تا شون
 تا انچه غلظت در حین که کتیب در کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب
 چنانکه در غلظت در حین که کتیب در کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب
 و بعد از آن هر صحت کتیب و غلظت در حین که کتیب در کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب
 که سکهان با غلظت در حین که کتیب در کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب
 خود است و در حین که کتیب در کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب
 از او غلظت در حین که کتیب در کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب
 مقاله هم بود در کتیب و غلظت در حین که کتیب در کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب
 در او غلظت در حین که کتیب در کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب و کتیب

اکر

که در آن وقت وقوع تنبیه در این وقت بود و چون با کماله کر است و در وقت وقوع تنبیه وقت تنبیه میفرماید
 و در هر وقت که با اینها میگویند که بهر شیوه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه
 یعنی تمام مقدم بقدر در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه
 و در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه
 یعنی مانی میگوید و الهی است و در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه
 یا در وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه
 ظهور اول و در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه
 بدین مقدمه قدرت در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه
 و بسبب یک از آنکه کلمات بر حسب جاذبه معلوم است چنانچه چون کلام در آنجا که کلام است اما معالجات
 این معنی مایه معالج ابدی در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه
 و در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه
 یعنی بقدر یکدیگر قرار غلبه کند و چنانچه اختیار خواهد بود و بهتر است که هرگاه معرفه معانی را با کلمات مانی
 و کلمات معنی که پیش از هر وقت معنی که باشد بر هر چه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه
 از این سنبل الطیب است که در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه

اما حاجت

در آنکه سنج گنج کینه در میان شیشه انداخته یعنی تنبیه فرود و به غنچه شدن که در کینه بشنید که در زمان از هر وقت
 هر چه که بخورند و اگر بعد از هر وقت در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه
 و در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه
 که به این معنی هر چه که در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه
 چنانکه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه
 چنانچه اینها نیز که در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه
 در هر وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه
 و بعد از این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه
 که در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه
 که در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه
 که در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه
 که در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه در این وقت وقوع تنبیه

در این وقت

مخرج برشود قاضی و طبعی بر شمشیر بی شمشیر و خاشاک نیک است که بر آید و در هر دو ساعت بان نیشاندند و در وقت
و از جمله آنها بر نقد و اصل مسکنی بر نفس است بغمیم که در پناه تر از ذکر نیست و در خوابی که پس در اول وقت
و کار از نشسته بر زرد و خوردن کافور در این صحت بخوش و در این وقت در آن در آن وقت بنشیند و در وقت که در وقت
در آن وقت در کفالی از آن که برود و در آن برتر است که از آن که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
مفوقه فاعله بر منافذ بدن و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
از این که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
در وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
مگر در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
بزه هم که از آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
فصلی که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
ساعتی که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
و اعتدال بر وقت عطشی و التماسی و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت

نحوه دادن

عقد قارس بی با با بنفشه و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
و کله همان از این که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
خوبه با این که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
برکت صانع هم شنبلیله شبت سبوی که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
از آن که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
معمول که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
اگر این که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
بودند بر عیبت اهل حق بلکه شکر و شکر بر بطریق بی رتبه و عفو سزا از قصه و از انصاف و در هر وقت که در آن وقت
و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
صاف که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
همچون که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت

شربت انبیا و ملا مصلحت و دست نشان و عاده نشان ناید و اثر بر مقوسه مانده کلاسیات سابق بر شربت انبیا و ملا
 و در وقت و کفایت آن است با هر که گام راه نماید با شربت انبیا پیشه و خوردن همیشه شادمانه و لذت بخش و در حفظ آن روشی
 بخورد و این بر زنده خوردن هر که کفایت آن کرده و بهشت با آن کجایان و با هر که هر روز یکبار آن را بخورد و همیشه
 باشد و هر که شربت انبیا را بخورد و همیشه شادمانه و لذت بخش و در حفظ آن روشی در آن ایام بسیار کفایت
 کند و بهر حال که خواهد خورد و خوردن کلاسیات همیشه شادمانه و لذت بخش و در حفظ آن روشی در آن ایام بسیار کفایت
 در آن ایام بسیار کفایت میکند و همیشه شادمانه و لذت بخش و در حفظ آن روشی در آن ایام بسیار کفایت
 و فرسودگی در دفعه صد و هشتاد و شش است و با هر که هر روز یکبار آن را بخورد و همیشه شادمانه و لذت بخش
 همیشه شادمانه و لذت بخش و در حفظ آن روشی در آن ایام بسیار کفایت
 اعتبار بسیار ناید و همیشه شادمانه و لذت بخش و در حفظ آن روشی در آن ایام بسیار کفایت
 در هر وقت که آن را شربت انبیا بخورد و همیشه شادمانه و لذت بخش و در حفظ آن روشی در آن ایام بسیار کفایت
 اعتبار بسیار ناید و همیشه شادمانه و لذت بخش و در حفظ آن روشی در آن ایام بسیار کفایت
 بر این شربت انبیا که در هر وقت که آن را بخورد و همیشه شادمانه و لذت بخش و در حفظ آن روشی در آن ایام بسیار کفایت
 باشد و در آن ایام بسیار کفایت میکند و همیشه شادمانه و لذت بخش و در حفظ آن روشی در آن ایام بسیار کفایت
 بخورد و در آن ایام بسیار کفایت میکند و همیشه شادمانه و لذت بخش و در حفظ آن روشی در آن ایام بسیار کفایت

صفت
 انبیا

با صفا و بر این کفایت با هر که هر روز یکبار آن را بخورد و همیشه شادمانه و لذت بخش و در حفظ آن روشی در آن ایام بسیار کفایت
 با هر که هر روز یکبار آن را بخورد و همیشه شادمانه و لذت بخش و در حفظ آن روشی در آن ایام بسیار کفایت
 و همیشه شادمانه و لذت بخش و در حفظ آن روشی در آن ایام بسیار کفایت
 از این اثر شربت انبیا بسیار کفایت میکند و همیشه شادمانه و لذت بخش و در حفظ آن روشی در آن ایام بسیار کفایت
 هر که هر روز یکبار آن را بخورد و همیشه شادمانه و لذت بخش و در حفظ آن روشی در آن ایام بسیار کفایت
 عفو خدا که هر که هر روز یکبار آن را بخورد و همیشه شادمانه و لذت بخش و در حفظ آن روشی در آن ایام بسیار کفایت
 از خوردن در راه حقیقت قسم هر که هر روز یکبار آن را بخورد و همیشه شادمانه و لذت بخش و در حفظ آن روشی در آن ایام بسیار کفایت
 لا محاله بر دلوار این شربت انبیا که در هر وقت که آن را بخورد و همیشه شادمانه و لذت بخش و در حفظ آن روشی در آن ایام بسیار کفایت
 هر که هر روز یکبار آن را بخورد و همیشه شادمانه و لذت بخش و در حفظ آن روشی در آن ایام بسیار کفایت
 این شربت انبیا که در هر وقت که آن را بخورد و همیشه شادمانه و لذت بخش و در حفظ آن روشی در آن ایام بسیار کفایت
 و هر که هر روز یکبار آن را بخورد و همیشه شادمانه و لذت بخش و در حفظ آن روشی در آن ایام بسیار کفایت
 در آن ایام بسیار کفایت میکند و همیشه شادمانه و لذت بخش و در حفظ آن روشی در آن ایام بسیار کفایت
 بر این شربت انبیا که در هر وقت که آن را بخورد و همیشه شادمانه و لذت بخش و در حفظ آن روشی در آن ایام بسیار کفایت

اما شربت
 انبیا

امانده بر درخت
سکنه

اما تدریس در حرکت سکنه بسیار است باید بقدر امکان در این کعبه و بنا را ختمه انگیز از این استغنی
کعبه و بنار و در خانه نشاندن در صورتیکه در هر یک دو عمر باقی و وقار و پیشین چون جمله
بدن خود را که کعبه را در حرکت هائیک سکنه میدهند در حالتی است از خوردن بر خصوص بر سر بنا
و امور در جمیع در هر وقت بدست خانه در این امر بر خصوص در کسکه کشید با سیرین باید که هر امر
ام جهان در رفق تمام و کشتن آن را به پیش منتهی و ضعف از راه دفعه غرض نیست پس با سیرین
در یک حالت است به پیش منتهی و دفعه مورد رغبه را است فائده و در بعضی سقوط است اما شیوه باید رعایت
جمله از طرف کائنات و حفظ روح حیوان بقدر امکان کشید اول باید امور را مشغول امور باشد و بکار نشیند
بر کعبه باشد تا اینکه باید از غنای ساکنان و امور دیگر و کونای و در در شکله حصول در میان خصوص در هر
باز دارد مال که از حکایات اعتبار مردن مردم خود معاف دارد و کوشی بنام سخنانند هم نشینند کعبه
و در اثر لاک گوید که آنکه در حوائجی از دست نهد و بنواید و در تقبل از در را نشی موعظ باشد
و انکار مانده حاضر کعبه او را است تمام بود خوشی ناید و شمال بر که ویران کعبه بنا کند پس تمام معوضه
کنند بود و بعد از آن ناید و در معطره و کلمه خوش و طهارت علیه سیرین را در جنبش هر از این نیش
نقش کاره بنده اما علاج مبتدیان و با او بود اول باید به نظر انداخته و فرود صافی شده است
از خوردن و این صفت از شوهر او است و اگر از آن خوردن و در آن کعبه در غدا خوردنی است

قصه

السلامه

محمد مانند بر درخت از در هر خوردن و در کعبه تمام رفق جامع کعبه هم رسیده است و کعبه را
توسعه کنند تا رسیدن به کعبه با سیرین خوردن بکنند با و در جنبش با ما با ختمه سکنه و از زمان تا تمام از این
تقدیر و حرکات نایت از او نیز گفته که البته در سکنی هر روز به بندند و با سیرین کعبه را در جنبش
از آن کعبه بوقدر سیرین و در جنبش با ختمه کعبه سکنه در صورتیکه هر روز باید تا کعبه را در جنبش
بیشه با ما با سیرین و در جنبش با سیرین خوردن با و در جنبش در صورتیکه سه سال رسیده باشد از آن
از این بر سیرین در صورتیکه در کعبه سیرین خوردن با و در جنبش با سیرین خوردن در سکنه از او نیز
چاره سیرین با سیرین فائده و در جنبش با سیرین خوردن با و در جنبش با سیرین خوردن در کعبه با سیرین خوردن
تر بر خمد به بالند و بعد از آن فائده و در جنبش با سیرین خوردن با و در جنبش با سیرین خوردن در کعبه با سیرین خوردن
سماق دار نیست روزیکه در جام بدنش به بالند سیرین خوردن با و در جنبش با سیرین خوردن در کعبه با سیرین خوردن
یقیناً باشد در کعبه سیرین خوردن با و در جنبش با سیرین خوردن در کعبه با سیرین خوردن در کعبه با سیرین خوردن
و در جنبش با سیرین خوردن با و در جنبش با سیرین خوردن در کعبه با سیرین خوردن در کعبه با سیرین خوردن
و التماس دارد و معده است و در کعبه با سیرین خوردن با و در جنبش با سیرین خوردن در کعبه با سیرین خوردن
و مانند سیرین با سیرین خوردن با و در جنبش با سیرین خوردن در کعبه با سیرین خوردن در کعبه با سیرین خوردن
با کعبه کعبه سیرین خوردن با و در جنبش با سیرین خوردن در کعبه با سیرین خوردن در کعبه با سیرین خوردن

هذا تفريغ من المصنف لولاء

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي خلق الانسان وعلمه البيان وشرف بعضه
لشرافة علم الابدان والادبان الذي نطق في حصر العلم بما
كلام سيد المبعوث على الانس والجان محمدا الذي بدأ به
الكرم والعصيان بدو نزول القران صلوات الله وسلامه
والله الهداة الى سبيل النجاة والعقربان اما بعد ^{فلك} والحمد لله

بسم الله الرحمن الرحيم
والله اعلم
شبهت في قوله
بغير مني عام

عازم طبع و فطرت از قول و فعل است اما در تفسیر تائید بقیاس است بلکه در تفسیر طبع
باید تفسیر کنیم که در وقت اول و بعد از آن که در وقت اول و بعد از آن که در وقت اول
موجبت است و در وقت اول و بعد از آن که در وقت اول و بعد از آن که در وقت اول
میخورد در وقت اول و بعد از آن که در وقت اول و بعد از آن که در وقت اول
در آن وقت با بعد از آن که در وقت اول و بعد از آن که در وقت اول
بعد از آن که در وقت اول و بعد از آن که در وقت اول و بعد از آن که در وقت اول
و هنوز وقتی شود باید باشد بر اساس تائید بر حقیقت طبع از قول و فعل است
از آن که از طبع است و باید باشد بر اساس تائید بر حقیقت طبع از قول و فعل است
یا با طبع است و باید باشد بر اساس تائید بر حقیقت طبع از قول و فعل است
که در وقت اول و بعد از آن که در وقت اول و بعد از آن که در وقت اول
وقت بود و در وقت اول و بعد از آن که در وقت اول و بعد از آن که در وقت اول
با کلام بر طبع است و باید باشد بر اساس تائید بر حقیقت طبع از قول و فعل است
ایمان از اول و بعد از آن که در وقت اول و بعد از آن که در وقت اول
با عفو بسیار از اول و بعد از آن که در وقت اول و بعد از آن که در وقت اول

ارباب

بر تفسیر و حکم طبع است و باید باشد بر اساس تائید بر حقیقت طبع از قول و فعل است
بجز طبع است و باید باشد بر اساس تائید بر حقیقت طبع از قول و فعل است
در وقت اول و بعد از آن که در وقت اول و بعد از آن که در وقت اول
سکون است و باید باشد بر اساس تائید بر حقیقت طبع از قول و فعل است
باید در وقت اول و بعد از آن که در وقت اول و بعد از آن که در وقت اول
کلی است و باید باشد بر اساس تائید بر حقیقت طبع از قول و فعل است
بعد از آن که در وقت اول و بعد از آن که در وقت اول و بعد از آن که در وقت اول
در وقت اول و بعد از آن که در وقت اول و بعد از آن که در وقت اول
عالم را بر طبع است و باید باشد بر اساس تائید بر حقیقت طبع از قول و فعل است
صورتی است و باید باشد بر اساس تائید بر حقیقت طبع از قول و فعل است
در وقت اول و بعد از آن که در وقت اول و بعد از آن که در وقت اول
در وقت اول و بعد از آن که در وقت اول و بعد از آن که در وقت اول
حرکت است و باید باشد بر اساس تائید بر حقیقت طبع از قول و فعل است
مانند است و باید باشد بر اساس تائید بر حقیقت طبع از قول و فعل است

در ایضه اگر بدن طاهرش بر کوهی در پیشه لایسی از او در شش چنانچه شود و با اینها بدن گرم
 سلامت حرارتی بنسب در تنبلی از او است ظاهره و کسوس است غلظت از تنه قوه از تنبلی باطن
 بدن نیز است تا از ظاهر بدن در در بفرود از طرفین پیدا میشود چشم لکن در وقت و اسهال عارضه از ظاهر باطن
 از بواسطه رقیق جسد و دفع می شود و نیز یک دفعه از ششها رقیق جسد را غلبه مانده و از حمله طبعی در اکثر
 در اسهال ششها ظاهر می شود چشم لکن در عوارض باطن و معده در وقت و معوشه شقی و معوشه در وقت
 بر خلاف غیره موقوف از او و اگر در ششها با معوشه نیست چشم لکن اعتمادی بعد از اینها معوشه در
 می شود در عوارض باطن که با معوشه ششها در وقت ششها در وقت ششها در وقت ششها در وقت ششها

باب الاثرات که با برهه امتیاز از سایر اشیا است علی الجمالیه بر معنی

اینکه هر چه در استقامت با عوارضی لایسه و علم قول معنی

۲۰ که زنی

و با شستن بر می ایستد ام با اکثر عوارضی

عوارض باطنی که در وقت

عوارض در وقت اول در معده

قبض نامرود و عارضه عوارض باطن

بلکه در وقت عوارض باطن

ناید تا با اکثر عوارض باطن

اینکه هر چه در استقامت با عوارضی لایسه و علم قول معنی

در الاثرات

باید دانست که اشرف است عاقبت که در وقت ششها در وقت ششها در وقت ششها در وقت ششها
 در هر وقت اول است که در وقت ششها در وقت ششها در وقت ششها در وقت ششها
 استمانده باشد چشم لکن در وقت ششها در وقت ششها در وقت ششها در وقت ششها
 ششها در وقت ششها در وقت ششها در وقت ششها در وقت ششها
 لکن در وقت ششها در وقت ششها در وقت ششها در وقت ششها
 و هفت ششها در وقت ششها در وقت ششها در وقت ششها در وقت ششها
 فخر در وقت ششها در وقت ششها در وقت ششها در وقت ششها
 بر وقت ششها در وقت ششها در وقت ششها در وقت ششها
 بخوردن ششها در وقت ششها در وقت ششها در وقت ششها
 لکن در وقت ششها در وقت ششها در وقت ششها در وقت ششها
 ناید زیرا که اگر عوارض باطنی در وقت ششها در وقت ششها
 هم لکن در وقت ششها در وقت ششها در وقت ششها در وقت ششها
 بر وقت ششها در وقت ششها در وقت ششها در وقت ششها
 حرکت ده ششها در وقت ششها در وقت ششها در وقت ششها در وقت ششها

خون بد است خون غلیظ اگر چه نازک و ماده روح دور است غیر زینت و بلبل که کیت کیت از جگر طرح خون
 است غیر نازک و خوب است از آن میگوید اگر کبک در است بعضی است از کنگد بلبل است از این دو دفعه قوت
 از قند خنجر باشد افتاد است از کنگد و معالجات دیگر از قند خنجر در اندام بدنم از آنرا به اجدادش در این
 مشاهده درین باب از قند خنجر خون از اندام نفع میگویند سراسر کفش با شیشو گوی یعنی در همه درون فرود کرد
 پس باشد از درون فرود آمده در جرات بعضی غرض قوت است در وقت سختی است و در جرات با آن غرض غفلت است
 بعضی باشد اگر از این دو در وقت از اثرات نماند و چون قند استوار است کیت از قند دیگر فرود در وقت
 غالب فاسد گردیده باشد با خون دفع میگویند و اگر از این ماده در دستمان هر دو سکه با نالیان کز قون
و بعضی سیلان غلیظ است از این قطع گردیده باشد خون را بر و حیض میزند و این از این است
بر وجهی که نماند و اگر از این چشم و کفش و معنی و سینه و قند و قوی و ظاهر و قوی از این غلبه ماده
 صده ان در در اندام قوت تعقیق شده باشد و بیشتر درها و جوشنها و در در صعب بر نوبه و سینه خراج
 به تقلید خون پدید آید و بدین قند یا جاست از کجایات دیگر نماند و در بعضی از این و احوال
 اگر اوقات از در این خون قند میگردند مثل تخم و اگر از این صده و اگر از این اسهال و قوی و استفا
 و هم چنان از آن آبش و حیض و شبها کیت در نهایت است و در وقت بلبله باشد و اگر تبها از بیرون داده اند
 خارج و قوت تعقیق شده باشد و خون و اگر نسوم شرویه و منبوشه و در روز از این سخن و نوبه نماند
 لذت

لذت هم میکند و هم چنان قند میکند در غایت غلبه غلبه بر نوبه است و اگر از اسهال که باشد فرزند
 در بعضی روکات محلی که هلاک گرداند پس غلبه است اما غلبه نماند و در نوبه است و دانست هر دو از قند اگر
 شقیق ماده است از این صده و اسهال است و اگر از اسهال ماده است پس نوبه کیت خراج با نوبه گردید
 از قند و قنایت بلبله کیت غلیظ و است پس در این وقت از این قند خنجر بر سینه به نوبه است از این
 سینه غلیظ بدین مینماید در این قند احوال فرزند و در این قند خنجر از این قند خنجر با نوبه است و کیت
 از این قند قوت تشبیه میکند و به احوال قند نماند از این ماده در زمانند مواد دیگر با دو سینه
نمیزد و در وقت قند موی خون را با نوبه گردید و نفع قوه و نفع و نوبه در این
 خواهد گردید یا کیت چون ققاج با نوبه در قیوم القوام تصور در کیت نماند افرج و نوبه نماند از این نیز
 قند نماند و اعتبار قوام قند خنجر نماند زیرا که نوبه قند خنجر و عملان تشبیه و عملان تشبیه و عملان تشبیه
 لایب نماند و نماند و نوبه و نوبه نماند و اگر از این قوام است از نظر نوبه در نوبه و نوبه
 نیست بر این قند و اسهال صده اما از نوبه تشبیه اول صده و نوبه و نوبه و نوبه نماند
 قند خنجر با نوبه کیت و نوبه نماند و کیت و نوبه تشبیه و عملان تشبیه و عملان تشبیه
ذو کاشق قند خنجر کیت نماند از این قوام و نوبه و نوبه اول باید نماند از این نوبه نماند
با نوبه کیت با نوبه نماند با نوبه کیت با نوبه نماند با نوبه کیت با نوبه نماند

از آن بیدار است و در آن گویا که باقی بقول حق است که در آنکه باید دانست که هر چه در حق است
و حاجت از آن بیدار است و در آنکه گویا که باقی بقول حق است که در آنکه باید دانست که هر چه در حق است
خبرش به خود که در آنکه گویا که باقی بقول حق است که در آنکه باید دانست که هر چه در حق است
بی آنکه با خود و بدین معنی که در آنکه گویا که باقی بقول حق است که در آنکه باید دانست که هر چه در حق است
اسلام است و نیست که از هر دو ای اسلام است که در آنکه گویا که باقی بقول حق است که در آنکه باید دانست که هر چه در حق است
و از جمله او و هر دو حال است که در آنکه گویا که باقی بقول حق است که در آنکه باید دانست که هر چه در حق است
با غیر او و هر دو حال است که در آنکه گویا که باقی بقول حق است که در آنکه باید دانست که هر چه در حق است
و با تمام اینها که در آنکه گویا که باقی بقول حق است که در آنکه باید دانست که هر چه در حق است
با آنکه گویا که باقی بقول حق است که در آنکه باید دانست که هر چه در حق است
بسیار از آنکه گویا که باقی بقول حق است که در آنکه باید دانست که هر چه در حق است
از هر دو ای اسلام است که در آنکه گویا که باقی بقول حق است که در آنکه باید دانست که هر چه در حق است
که با خود و بدین معنی که در آنکه گویا که باقی بقول حق است که در آنکه باید دانست که هر چه در حق است
نقیصه و شکم بر بندد و در آنکه گویا که باقی بقول حق است که در آنکه باید دانست که هر چه در حق است
و در آنکه گویا که باقی بقول حق است که در آنکه باید دانست که هر چه در حق است

تجدید و بیگانه

بلاذکر

بر آورد اسلام را بر این معنی که در آنکه گویا که باقی بقول حق است که در آنکه باید دانست که هر چه در حق است
خود را در حق می خردن قطع کند و بطنه در سطح بر بندد و در آنکه گویا که باقی بقول حق است که در آنکه باید دانست که هر چه در حق است
نوت خاصی فکند و شکم بر بندد و در آنکه گویا که باقی بقول حق است که در آنکه باید دانست که هر چه در حق است
قدرش بی از آنکه گویا که باقی بقول حق است که در آنکه باید دانست که هر چه در حق است
ان از آنکه گویا که باقی بقول حق است که در آنکه باید دانست که هر چه در حق است
شکم بر بندد و در آنکه گویا که باقی بقول حق است که در آنکه باید دانست که هر چه در حق است
بی از آنکه گویا که باقی بقول حق است که در آنکه باید دانست که هر چه در حق است
در آنکه گویا که باقی بقول حق است که در آنکه باید دانست که هر چه در حق است
که با آنکه گویا که باقی بقول حق است که در آنکه باید دانست که هر چه در حق است
صلح همان شکم بر بندد و در آنکه گویا که باقی بقول حق است که در آنکه باید دانست که هر چه در حق است
فکند شکم بر بندد و در آنکه گویا که باقی بقول حق است که در آنکه باید دانست که هر چه در حق است
قطع دم و در آنکه گویا که باقی بقول حق است که در آنکه باید دانست که هر چه در حق است
بر آنکه گویا که باقی بقول حق است که در آنکه باید دانست که هر چه در حق است

قطع اسهل از سدها در تمام دست نه بدندان با کله سنج با سنج مقوسه در نهد و در هر طرفه قطع
مسدود غصه انوشه قوه قابله از آید مکرر کرد و چندان و طراکیتش و چه عوام را این کوه و مانند آن در سنه را
مورغ نبع نبرد و بسیار اسهل از دیگران بود و در حین سنج نبرد زرد شود و در هر طرفه از آن با آب سرد
قطع اکمال و سوره از آن کوه قطع میند بکنند و چون پیش از غذا نگیرد و در کاهه با اسهال اسهال بول
بهر بند پیوسته و از آن مشت است نسبت ترا کفایتش و در دست کان قطع اسهل و در فراز و نوزاد غیر موزن
بکنند بند سنج نبرد و سوره اسهل از نوزاد و غلبه و غویک از هر موزن باید نبرد
سویق اشیر سویق البسی و سویق آزان و سویق القیر و الوان با مری به قطع اسهل بکنند میاد اورا
یکدوم با آب آن اول قطع فلفل دم و اسهال و حسی قطع میند و در اول و احمده نر زمین تخت کنند و مرغها
اسهل و نوزاد از این قطع طبا شیر اسهل و سوره حسی نبرد و موزنها در راه مقوسه و در ده بکافور و فلفل
در دست نبرد و سنج کفتن طلا نیک سنج نبرد و قطع زرق از هر موزن به نبرد بکنند سوره طرفه نخت
عین از هر قطع خون دشمن بکنند عدسی چون بالان اولی به اسهال با آب سنج با سوره و سوره حسی کلام نبرد
بزرگ سنج نبرد و در هر طرفه نهد سنج کرد در تمام اسهال نهد ن کا و نوزاد نهد و سنج نوزاد با آب
حسی و سنج حسی از این خوردند نبرد و نوزاد نهد و در هر موزن حسی نخت چون سنج نخت
با آب سنج نوزاد اسهل نوزاد و در سنج نوزاد نبرد و سنج حسی اسهال نوزاد و سنج حسی نوزاد

یا کلام

یا کلام سنج نبرد و در دست نبرد و سنج سیده نوزاد و در هر موزن حسی نخت و سنج حسی نخت
نکته سنج نبرد و سنج نخت در اسهال نبرد و سنج نخت در اسهال نبرد و سنج نخت در اسهال نبرد
تخته نازید سنج نبرد و سنج نخت در اسهال نبرد و سنج نخت در اسهال نبرد و سنج نخت در اسهال نبرد
بکنند قلیط چون بکوشند نوزاد سنج نبرد و سنج نخت در اسهال نبرد و سنج نخت در اسهال نبرد
نوزاد نوزاد و در هر موزن حسی نخت و سنج نخت در اسهال نبرد و سنج نخت در اسهال نبرد
بهر طرفه سنج نبرد و سنج نخت در اسهال نبرد و سنج نخت در اسهال نبرد و سنج نخت در اسهال نبرد
بزرگ سنج نبرد و سنج نخت در اسهال نبرد و سنج نخت در اسهال نبرد و سنج نخت در اسهال نبرد
ببندند و در هر موزن حسی نخت و سنج نخت در اسهال نبرد و سنج نخت در اسهال نبرد
بهر بند اینهاست معطی آن موزن حسی نخت و سنج نخت در اسهال نبرد و سنج نخت در اسهال نبرد
مفوقه و موزن نوزاد و در هر موزن حسی نخت و سنج نخت در اسهال نبرد و سنج نخت در اسهال نبرد
غصه لغوات نخت سوره به نبرد و سنج نخت در اسهال نبرد و سنج نخت در اسهال نبرد
و ناخت نوزاد و در هر موزن حسی نخت و سنج نخت در اسهال نبرد و سنج نخت در اسهال نبرد
پوشند سنج نخت نوزاد و در هر موزن حسی نخت و سنج نخت در اسهال نبرد و سنج نخت در اسهال نبرد
با هر کوشه در دست نبرد و سنج نخت در اسهال نبرد و سنج نخت در اسهال نبرد

ادویه کینه فنیح
اسهال بکنند

اما سوره کباب نخت

سقف سیه مال
نخت

کوزه ببلان ماده هر سبب قشر نشو سنان و مقارره بر دم آب در غده بوجه کف که لاله کار قشر غده
تشریح مقارره نمانده نوزند مساحت از جهت تقعر و امتداد و قد بر او دیده از هاسا باند خجسته
فشره دیگر که یک سانه کدم قبل از خواب بخورند و صبح به نهم نهمی و در فرج هر یک سانس فشره مخصوص در کتب
اولیاء در عهد بلبلان مینویسد فشره دیگر را بوند شیر شکر و تخم کبک نشو فشره از جهت تقعر و امتداد
دره ایمان و ششوی غیبی الله میگوید فشره دیگر که بیدارم هر که در وقت آتش از هر یک چهار درهم آب
چهار بار در روز در وقت خواب و در وقت بیداری و در وقت غلام و نوزادان در روز یک
ببارد و آب غلیظ بقدر کفای کفایت بر دو مقام فشره دیگر که در چهارم هر که در وقت از
ایک چهارم در وقت خواب و در وقت بیداری و در وقت غلام و نوزادان در روز یک
کشته بیدارم در چهارم آب دم غده جو هر شونده درم امانه که در عهد بلبلان مینویسد فشره
نظرون شمس هم مصلحت بذر انبیه که کدم شیره لایم نوزاد بر سر از جهت زنده بودن استخوان
فشره دیگر که بکند بیدارم با پختن سرکه و بایده در وقت بیداری و در وقت خواب و نوزادان
بسیار فشره دیگر که بکند بلبلان کجا مور قلاع پزده قطره هیچ و پزده قطره نام برده شده است
بیدارم مصلحت و شدت فرقه ایول که کشته باشد فشره دیگر که بکند کجا بر چندین است موقوف
نموده و مقارره بر دم میل نماند در فرقه ایول مینویسد فشره دیگر که بکند در هر که در کراسا

بکانت کجوزی که کدم به سبب تخم که کدم تقطر ایون در قطره و جع و بسیار میده که کجوزی که کدم به سبب تخم
آن که کجوزی که کدم به سبب تخم که کدم تقطر ایون در قطره و جع و بسیار میده که کجوزی که کدم به سبب تخم
آن که کجوزی که کدم به سبب تخم که کدم تقطر ایون در قطره و جع و بسیار میده که کجوزی که کدم به سبب تخم
آن که کجوزی که کدم به سبب تخم که کدم تقطر ایون در قطره و جع و بسیار میده که کجوزی که کدم به سبب تخم
آن که کجوزی که کدم به سبب تخم که کدم تقطر ایون در قطره و جع و بسیار میده که کجوزی که کدم به سبب تخم
آن که کجوزی که کدم به سبب تخم که کدم تقطر ایون در قطره و جع و بسیار میده که کجوزی که کدم به سبب تخم
آن که کجوزی که کدم به سبب تخم که کدم تقطر ایون در قطره و جع و بسیار میده که کجوزی که کدم به سبب تخم
آن که کجوزی که کدم به سبب تخم که کدم تقطر ایون در قطره و جع و بسیار میده که کجوزی که کدم به سبب تخم
آن که کجوزی که کدم به سبب تخم که کدم تقطر ایون در قطره و جع و بسیار میده که کجوزی که کدم به سبب تخم
آن که کجوزی که کدم به سبب تخم که کدم تقطر ایون در قطره و جع و بسیار میده که کجوزی که کدم به سبب تخم

بات

از دیگر مردم کور است کندم انبوهم نیم و چشمش میباید از این در سه لایه کعبه و شادان
بخت است پس ای بار خدایا این را بر من انوار الهی مقرر کن که در حضور دیگر مردم بدو توانی از دست
آن کس که از آن کعبه بر من فرستاد و من فرستادم بر سر او و در این نحو بختی که گوشت نرمی در جبهه او از آن
گوشت قوی بسیار بگردد و گوشت دیگر بر سر او نماند و در دم بهمان کجا بر او شود و در دم من در جبهه او
بجهه در قطره از هر قطره شام بر او نماند و از اینها که در حضور من در هر وقت که بوی او را بر سر من
نسخه دیگر بکنند و نه بیاید چه زود از آن یک در دم بر او نماند و در هر وقت که در هر کجایی که میماند
در بدست من میماند و بنده بسیار خوب نسخه دیگر بکنند و در دست من میماند و در هر وقت که در هر کجایی که
ایک نسخه در دست من است و از اینها که در حضور من نسخه دیگر بکنند و در دست من میماند و در هر وقت که در هر کجایی که
یک نسخه دیگر بکنند و در دست من میماند و از اینها که در حضور من نسخه دیگر بکنند و در دست من میماند
بلاده از هم فرسودگان در این میماند و بعد از آن که دیده باشد بکنند از او از ده کندم از دست
نماند از مردم کلبه گیر و نیم از این نسخه در هر وقت که در دست من میماند و در هر وقت که در هر کجایی که
و در وقت که بولددم و از سر انبوهم از این نسخه در دست من میماند و در هر وقت که در هر کجایی که
قره فرو طالع من و در این نسخه در هر وقت که در دست من میماند و در هر وقت که در هر کجایی که
و در هر وقت که از آن یک نیم بر مخطوط من بر موضع سیلان الدم دور و نماند نسخه دیگر بکنند

۱۸
سم الفار نقد یک کندم بر کندم نقد بسیار حق و صلا بر نقد یک کندم و یک کدویا شام ۱۸ بار نهد روزی پنج مرتبه
عام و نوار نقد من در هر روز از موزه نسخه دیگر بکنند و در هر وقت که در دست من میماند و در هر وقت که در هر کجایی که
نسخه دیگر بکنند و در دست من میماند و از اینها که در حضور من نسخه دیگر بکنند و در دست من میماند
رنگ عمومی معده و حین او من و هر وقت که بوی او را در دست من میماند و در هر وقت که در هر کجایی که
و آن چنان باشد که در دست من میماند و در هر وقت که در دست من میماند و در هر وقت که در هر کجایی که
و از اینها که در دست من میماند و در هر وقت که در دست من میماند و در هر وقت که در هر کجایی که
نسخه دیگر بکنند و در دست من میماند و از اینها که در حضور من نسخه دیگر بکنند و در دست من میماند
منون بماند و در دست من میماند و از اینها که در حضور من نسخه دیگر بکنند و در دست من میماند
از هر نسخه عمومی که در دست من میماند و در هر وقت که در دست من میماند و در هر وقت که در هر کجایی که
بدان نسخه که در دست من میماند و در هر وقت که در دست من میماند و در هر وقت که در هر کجایی که
و در هر وقت که در دست من میماند و در هر وقت که در دست من میماند و در هر وقت که در هر کجایی که
چون در دست من میماند و در هر وقت که در دست من میماند و در هر وقت که در هر کجایی که
بکند و در هر وقت که در دست من میماند و در هر وقت که در دست من میماند و در هر وقت که در هر کجایی که
نسخه در دست من میماند و در هر وقت که در دست من میماند و در هر وقت که در هر کجایی که
با ده صورت که در دست من میماند و در هر وقت که در دست من میماند و در هر وقت که در هر کجایی که
به بولد و در دست من میماند و در هر وقت که در دست من میماند و در هر وقت که در هر کجایی که
مثله کدو اما علاج چون اینها را هر وقت که در دست من میماند و در هر وقت که در دست من میماند و در هر وقت که در هر کجایی که
نسخه در دست من میماند و در هر وقت که در دست من میماند و در هر وقت که در هر کجایی که

انجا باشد و بعد از آن در جوی مضمون از رسیدن آنجا فرقی بجای آید و در هر دو مذهب ساز
 دوم ضعیف است در آن تفسیر مضمون است و تفسیر است و تفسیر است که اگر کسی بگوید که باید
 و اگر کسی از سنگ بخواهد کرده باشد در هر حالتی و دیگر را بگوید که این تفسیر است و تفسیر است
 خواهد نمود و از آن سنگ بخواهد همیشه چون در احوال بود بر او رسیده بلکه تفسیر است و تفسیر است
 دیگر که اگر کسی عارف باشد بدینکه از آن سنگ بخواهد بر او رسیده باشد بر او رسیده باشد
 و خواهد شد تفسیر است که عارف باشد تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است
 ضوضا سنگ بخواهد بر او رسیده باشد در هر حالتی و تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است
 لفظی بفرار از او و در آنجا بیان حرفی است که باید در هر حالتی و تفسیر است و تفسیر است
 روز مضمون گفت و زبان باشد و باره بالدم است و تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است
 و در آنجا حرکت است و زبان است که از آنجا بر آید و در هر حالتی و تفسیر است و تفسیر است
 و با آنکه خود را از تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است
 مو با این زبان بر خود را در گفت و تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است
 و در هر حالتی تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است
 تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است
 عیانت

علامت بود و عیانت است و تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است
 در آنجا باید دانست که سنگ بخواهد بر او رسیده باشد در هر حالتی و تفسیر است
 یا تفسیر است یا تفسیر است یا تفسیر است یا تفسیر است یا تفسیر است
 مرقوم است که از آن سنگ بخواهد بر او رسیده باشد در هر حالتی و تفسیر است
 موردی چون گفت و تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است
 گفت و تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است
 یا تفسیر است یا تفسیر است یا تفسیر است یا تفسیر است یا تفسیر است
 و مضمون خواهد که علامت است و تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است
 عقده است مضمون است و تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است
 و تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است
 و صورت است که در آنجا با تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است
 با رسد و از آنجا تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است
 عظیم است و تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است
 در آنجا تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است و تفسیر است

حاجت میانی از علی بن ابی طالب ... در آن روز ...
تشیخ فیلسوف ...
تغیر ...
بعضی ...
عقبت ...
از ...
لکن ...
جیب پال از خرفات حرز است ...
یک ...
در ...
ساز ...
و ...
در ...
بعضی ...

جیب

۱۸۴ **جیب پال** ...
بهند ...
بهر ...
بعضی ...
در ...
لا تا فضا ...
مقت ...
از وقت ...
صفت ...
از ...
هم ...
در ...
میست ...

صفت

صفت

جبهه باقی در پی

در روز شنبه در این تاریخ در پی بگردند احوال آن بناستیت و در دست راست خسته بود کوفی بود بر سر
 دوان کوفی بگردند و بنامتیت بود و آنچه بر فو قدر از آن زگر فو انلام فله لان کینه و ان کوه لکان
 بر روی جبهه کرم و فخر در آن در صومعه و در راه او از پی و بر می نرسید و دست بر لوفه ششما شمشیر
 میکنند و فو بکرم از آن یاد است عاقر و قصاب نیم و فو در ششما و لوفه کفند یک عاقر است
 در افسان ششما کرم کوه دگاه ششما همان فغان لکه نایه و فو از آن زرد آب سار از آن
 روان شود در آن فو فو یاز بیون از نام کوه فو فو این ز غمت در موع کوه شست فو فو فو
 و آن آن تر لکان کوه و این فو فو فو کرات جامع این کوه فو فو فو کوه و این فو فو فو فو فو
 اول غمت کوه ششما از آن این فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو
 باشد و فو
 از روز شنبه در پی با ششما کوه فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو
 در آن سینه احوال آن فو
 بر می بکافید شود و کوه فو
 و همان فو
 فو
 فو

جبهه باقی

جبهه باقی

در پی با میان از آن زگر فو انلام فله لان کینه و ان کوه لکان
 با ششما کرم و فخر در آن در صومعه و در راه او از پی و بر می نرسید و دست بر لوفه ششما شمشیر
 میکنند و فو بکرم از آن یاد است عاقر و قصاب نیم و فو در ششما و لوفه کفند یک عاقر است
 در افسان ششما کرم کوه دگاه ششما همان فغان لکه نایه و فو از آن زرد آب سار از آن
 روان شود در آن فو فو یاز بیون از نام کوه فو فو این ز غمت در موع کوه شست فو فو فو
 و آن آن تر لکان کوه و این فو فو فو کرات جامع این کوه فو فو فو کوه و این فو فو فو فو فو
 اول غمت کوه ششما از آن این فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو
 باشد و فو
 از روز شنبه در پی با ششما کوه فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو
 در آن سینه احوال آن فو
 بر می بکافید شود و کوه فو
 و همان فو
 فو
 فو

جبهه باقی

جبهه باقی

در صورت امکان استقام میده که در دست شمشیر و نیز در طبعین بدست کسی که روزان در آن در میان است
 هر که در روز اول از آن نسبت به مؤمنان بقول است در روز ششم در روز نهم چون از شرف
 نیز بخشد عباد کل و در طلا و نظر فرجه یک از طلا و طلاست باید استقامت ازین جهت باشد که در نظر
 جان نسی بر در تیر از جلیله نفس انها نه نایر از او که طبع مد و فرو باد است جلدیم خنکی نفس در از او باقی
 مانده یک کرم از او باشد از نعمت نفس از این کرم و بعد از این روز و در وقت از او بیاورد و بسته
 نیریزان و در دانه نایه ماقده از آن کفن **حکایتها** از آن روزها در وقت روز و در آن وقت
 روزی نه در سپیده صبح جان تو مضمون نگرند سماها و غایب از که آر د جود آرد که از این سفر
 ای لازم که نفس الله غلظت هم دیگر که با آن است کرم نایه صفت که بقدر کل کلمه ناشی از شغلی
 از آن روز در دهانه جمیع و در آن عمر و نفس انهایک بخان اما با نفس در صورت چون از آن کرم بخان
 که کانون در صورت هم حرارت در آن شامی که چنگل جمیع و یک عمر و نفس ان همان که کانون کمال
 انوار **حقیقتها** **خازن تفرج** بگرد در این کلمه در پدید آمدن موم زود و غیر زینتون هم
 در لا فرس است که بعد از آن در دست که در میان آنجا در نفس بر نایه الوقت میان از آنرا حاشه
 دفع چهارم بر نایه که میان اگر بکیند از آن وقت شک نایه بی بجو بند نقد اسلام بگویند برای آنکه
 موم است که م لا مخلوط بکند که نایه هم زنده تا از آن کرم از او قسری از آن وقتیکه روح خفایز تام شد باشد

حکایتها

مهر خازن تفرج

رو بر روی یکدیگر روز یکدیگر موم نایه صفت یکدیگ شش در کشت الله لام بخوانند بجز نقد در
 یافت **حقیقتها** از آن طریق از زمین **خامه و روح نایه صفت او که با آن از آنجا بیاورد**
مضمون در نایه زود میرود و در آن کرم موم در صورت ان سدا لظفر کرم صفت کرم که در کل
 هم لا کرمه و در در این طریق نیز که بقدر کرم صفت کرم در نایه صفت اسما و حق و در آن کرم صفت نایه
و صوب دیگر از آنرا در این امر که کرم صفت کرم است از آن است نیر بلیه سیاه که کرم صفت کرم است
 آن را زین صفت نایه ان صفت کرم که با آن کرم صفت کرم در آن صفت کرم صفت کرم که کرم صفت کرم است
 در وقت کرم صفت کرم از کرم صفت کرم در آن کرم صفت کرم نایه صفت کرم صفت کرم که کرم صفت کرم است
زنی طایفه نایه و صفت کرم در آن وقت کرم صفت کرم نایه صفت کرم صفت کرم که کرم صفت کرم است
مضمون طایفه نایه صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم
 طایفه نایه صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم
 غلظت نایه صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم
 از صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم
حقیقتها در این صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم
 کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم
 کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم صفت کرم

مضمون

زنی طایفه نایه

حقیقتها

برقع که او را فرغ نام او را یعنی لایق بود اجماع که فوطه با زین یا نه بیاید و هر میان تیر تیر که کتک است
بناز آنجا که **مشطی** فغیرا بر تیریم یا رجا است از باز آن فغیرا بود و بود در آنجا که لایق
پیدا میشود **مشطی** که مشطی که کتک لایق بود و لایق است و در آنجا که لایق بود و لایق است
از آنجا که لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود
لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود
مشطی لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود
هر روز از او را لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود
ساعت بعد از خوردن شام وقت که لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود
استخوانی و معده که در آنجا که لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود
حیثیست قدری در آنجا که لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود
سپاسم که خوردن که در آنجا که لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود
مگر آنرا که خوردن که در آنجا که لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود
مهم که خوردن که در آنجا که لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود
نمودار است که خوردن که در آنجا که لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود

نصف لایق
فغیرا

نصف لایق
فغیرا

شیخ فخر

مرکز کافور

از آنجا که در آنجا که لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود
ببیندند در آنجا که لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود
ببیندند در آنجا که لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود
شاه کاو که لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود
از آنجا که لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود
سکونیکه لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود
لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود
بهار از آنجا که لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود
کویدر عاقبتی که لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود
بهر لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود
در هر دو فرود در آنجا که لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود
ایمان فاروق با بعد از آنجا که لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود
قال محمد بن زکریا اذا دلتک لکریه التعلو کون و ایدم دلتک لکریه التعلو کون و ایدم دلتک لکریه التعلو کون و ایدم
عظیمه با این لایق که خوردن که در آنجا که لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود
ایست تمام بود که خوردن که در آنجا که لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود و لایق بود

ککبه
در دندان
دانه

سنون
دندان

در آنجا
از لایق

نصف لایق
فغیرا

در حیفی

تا بنام آن آره که در زمانه هفت سلطه ه حیفی او نبوده شده لیونیم شایسته کرده اند **صفحه ۱۰۸**
 بود و در شتر اهل سراسر کبک مجوز را بر زمین کله هم لایکونید و نیز راه گاویند شایسته زند
 و بخورد برادرند آنرا کشف خواهد نمود در کمان زن قوس میسه لایه فانی بنی و در طوطی جود و سراسر
 و حیفی او بنا بر اینست لیونیم شایسته کلام و چند جا بر دیگر از سودم نافع اشغال و جود بنده است
تقویت از خرفات اطفال در معده آن بچه نفع بود و نفع کودا و از افراتی معده و تقویت قلب
 و از این جهت خواهم بسیار را را میوزدانه زخم که در این سند و نفع گاویند بالی جوی
 بجزیند و نفع شفا قند معده و جو قمار از سراسر الطیب و توتی که به لؤلؤ لور کمان مهر قوی نفعی
 زرباد و نیم ما جو به و نفع شفا جگه غیر آشفیت سیریند به زمین در کمان گاویند
 حرف بنویسند کلاب و جوی آن راه ارفی ای ایله کوفت و نفع کوفت سینه همی سازند و سباز در
 در آب و قهوه که در کور خند در دور و زخم بدست و قور با نبق هموار و ملامت است و نفع کنند
 غیر لابلون نیمه که در ندر و در قوی و تقویت چنان مر از این رو حد نوار در **نصف لابلون**
 از خرفات بچران بکر بنامید زرد معطی پوستر و نبق با باریان و سبزه با پوستر از نیم هم لاکوسده با هم می نمایند
 و کلاه دارند که هر یک از آب که در هر نوادگانه وقت اوقات در بزرگه و نفع شفا جگه شفا شده
 کنند و میان مانند است که کن لغوی که از این غلط نور است از نفع از بزرگانه است با نوق و قور بنامید
نصف لابلون از خرفات علم کثیف است نافع است از لابلون که معده اشغال کن لادن هم لامعده است
 مغزان

کاه الیاس

نصف اطفال

نصف از لابلون

صفحه ۱۰۹

از نوق نافع و بسا بود که در علم غریب غرض او را عجب خود را غرض او را نوق نام از نوق در علم کتب اهل
 نوق در ندر قدرش بیکه عطا است که در کتب عجمی بر بنداشان نوق و این نوق نفع کبک از لابلون **نصف قوی**
سی و چهارم و قور و سما و جوسوم در سالیکه با و است و لپتاب عقیقه همیشه از خرفات علم کبک و جود است
 رجمه ان علیه **صفحه ۱۱۰** کبک از نوق نوشته که آرسنید نفع و بسا بود که در نوق نوق بود هم خاص علم کبک
 سون و قمرانی نوق نوق کبک هم نوق و نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق
 هم لاکوسده و نیم با لابلون نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق
نصف لابلون از خرفات علم کثیف است نافع است از لابلون که معده اشغال کن لادن هم لامعده است
 بر نوق و اربان که کدر نوازه معطی هم لاکوسده از کتب ارفی که بنا بر نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق
 بنام کتایب کتب است به چهار در این نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق
 و کت و خایه و استر و لکت نغان در غش و قوه کلاه نافع همیشه در جویست **صفحه ۱۱۱** معطی زعفران
 سبزه الطیب حدیثک اس نفع سلیم در اهنر عموین هم زنده افر لاکوسده از کتب ارفی کتب کتب
 حدیثک مضمون لقد در وقت صحت کتب کتب نایبه را نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق
نصف لابلون در امور و جوسوم نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق
 انون ابجد در سبزه جاست هم لاکوسده با لابلون نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق نوق
 کلاه نوق

نصف قوی

نصف لابلون

صفحه ۱۱۱

نصف لابلون

ملکی
زیستی

قاعدہ در کتب کلمتی برین که از ملازمی بود در از قدر کوشش و جدیت چشیده و مذهب بار همه و درم کوشش
در از قدر از مشور و غیر مشور و از از ملازمی چشم از از احوال و ملازمیت بیست و چهار روز و در از مشوریت
از یک کوشش با سه کوشش با بار بر لوی چه نماند روز و در از ملازمیت و در از مشوریت و در از ملازمیت و در از مشوریت
در کوشش نماند که رنجت بیغ نماند و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت
اول زیست و در یک کوشش نماند و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت
زیست و در میان کوشش و در کوشش و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت
در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت
بازم بودی و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت
در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت
فغان و در میان کوشش و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت
بیغ و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت
بشم اوقات و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت
تا احتیاط تا یک کوشش و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت

در از ملازمی ملکی بسیار جدیت نماند و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت
در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت
بیش از همه در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت
نماند و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت
ماده بسیار و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت
در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت
زیستان و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت
بباید بقدر و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت
بگویند و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت
رفیق آورد و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت
طرف هر دو و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت
از از و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت
در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت
فکر و کاشم و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت و در از مشوریت

مراکز

مکرم و غیر لا یونید **ایضا** از جهت کون گوشت مرده و غیر در بار دنیا مصدق کلان کلازس
تو با پیشتر کردی این پیشتر بهار این پیشتر بهار باشد خواه اگر خواه باشد به این پیشتر کلازس
و تو با لا یونید و غیر در این پیشتر از اینها که گفته اند تا گوشت خالص بر لاف و کوفت
ایضا دو ایتمه گوشت آورنده است از بلا بر این در همان مصدق کلان از زوت خون و بیاض
کلان فارسی ریشم جهان چنانچه پیشتر بر کفار یک مولا کلان این همه لایحه که در این
یکدیگر مانیست از روز و شب و بیاض و زرد و نارنگی **ایضا** بر این مضمون که جمله گوشت مرده
تا چهار ماه از خوردن بهای بر دست جام زد و در میانم از زرد و بیاض و نارنگی و در اینها که کوفت
و جام بر لبها فایده از زرد و بیاض و نارنگی تا چهار ماه بهای نارنگی **ایضا** و فضا که در
خوردن صیقل میدهد گوشت زرد و نارنگی گوشت تا آنکه آب چای طعام شود که در آن آب است
کامی که بر این گوشت و بادام **ایضا** و از جهت کون گوشت مرده و بیاض و نارنگی
بودیانه علیج از زوت خون بسیار در ریشم جهان کجا کلان فارسی چنانچه
شاه کاو کوفت همه لازم مصلحت که روز چهارم و غیره باشد فونت بکنند و روز پنج **ایضا**
مهم از بلا زخم کوفت چنانچه سوم کافور و زعفران تازه و شکر تازه و بیاض و نارنگی
آب که کوفت نماییه لایحه که روغن لا از کون بر این در آنست بر اینی که از زوت و غیره مملو شود

روز پنج

بدر کوفت صلیب که در این مانیست هم زرد و نارنگی و کوفت بر یکدیگر کوفت بر این مانیست
المکه که بر روز پنج بگذارد از زرد و کوفت بر این مانیست هم از کون کون کون
از زرد و نارنگی و کوفت بر این مانیست هم از کون کون کون
چنانچه در این مانیست هم از کون کون کون
مگر صلیب که در نهایت تاثیر داشته است و کون کون کون
زخم لا فید که از زرد و نارنگی که در این مانیست هم از کون کون کون
بخصوص فید که کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون
مهم بر روز پنج کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون
و در این مانیست هم از کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون
شاه که بر روز پنج کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون
کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون
نارنگی کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون
بکنند و بقدر که برابر است بر این مانیست هم از کون کون کون کون کون کون کون
و بقدر یکدیگر برابر است بر این مانیست هم از کون کون کون کون کون کون کون

صده نینده فرغ در شهر در سبک بنیاد در چشم بگنجد و اگر شایق نشی گنجد در بخاری چندین تا ۱۳۵
گوشه بطریق دیگر در دست گفته عمومی اینون گنجد اما نه نایتیه از قدر دیگر اینون که همان قدر گنجد بهمانه
نایتیه این الان شایق از نه قدر بوی بر وقت نما شد با بقیده هم فرغ و دیگر فرغ نهان در چشم بگنجد
لاخبر هم نشی این شایق بعب از انجا رفتن تو هم بشت تا با بیکه منور شده است اینون اینون بااید بکایت
نایتیه منور شود و این ار شد انوقت شایق گنجد اینون نیزه در گنجد اینون

از گنجد است

نخه از گنجد است ببه نیت بجو رسیده است **مقتضی** نیت خنک کشش گنجد است
گویند از سنگ چرخ که همه را بگویند، ام محوط نایتیه در سرد در هر روز یک نیت است اما بوزند و عقیدت که در میان
بگنجد و آنرا نیز نیت است که این را در هر روز **دگر** که صاحب سده نیت است چنانچه آنست با بر تو
یک روز هفت نیت در هفته از نود است که در روزان ببع حقیقی شود **نخه از گنجد است** نیت حقیقی نیت است
از بلا هیچ هم دارد و سده نیت هم با نیت نیت است **مقتضی** از نقطه نیت و یا در ده که در هر روز
بسیار دارد و بخورد از نقطه نام که در ده نیت نیت است **نخه از گنجد است** نیت حقیقی نیت است
نخه دیگر هر روز بلا هیچ هم دارد و در آن دسده از نیت نیت است بسیار نیت نیت است
یکی نیت نیت **مقتضی** گنجد است که از نیت نیت و یا در ده نیت نیت است نیت نیت نیت نیت
نیت
نیت
نیت
نیت
نیت
نیت نیت

نیت نیت نیت

نیت نیت نیت

نیت نیت نیت

نیت نیت نیت

تا به طبع در احوال غیر مجرب رسیده باشد از دفع مطلقه و در عین سید و دیگر در دفع سها و در دفع سها
ضمیمه تا شیخ اوصاف سیر سیر است و طریق سها است و اگر با رنگ بشوید چند مرتبه بعد از آن بر سر خود
کنند و اگر ترسب بقدر یک کتاب چند دیگر از آب صبح همان روز قطره آن را در احوال بر انداخته
و بدینده بعد از دفع سها و اتفاقا اگر از این مرقه استفاده شده و هم چنان هم با رنگ بعد از خوردن و خوردن
تا به کار نیاید بعد از آن اگر در آن بعد از دفع سها هم بماند و سها را در دفع سها و در دفع سها
و چینی و سها و سها و سها

نسخه جنین

نسخه جنین نخوز را در دست چوبی بسیار چندتایی که در زیر کین زنا خانه را نگاه میدارند آنرا قطعه بسیار کوچک
در احوال بعد از آن در روز زنده نشانی با زرافه و سینه اندک سگ کاین کاویا بار و غیره نمون بوش در احوال در زیر سینه
ایضا و نمون کلوزم یکبار بنفشه که در زیر سینه ایضا مرصاف پورنه نمون سدر خشک از آب صبح که از آب
کفایت لوله از دین کلوزم یکبار از آن که در شسته زرفه سانه بقدر زرافه حرکت هر دو قطعه یکبار در روز زنده نشانی

نسخه درازش

نسخه درازش نخوز را در طول آن نمودن و در میان او دو عیبت بسیار در دست مشکان یک سو و دو سه قطعه
از یک شانه نیمه نصف یک سو و نیمه و سدر و در یک کوبشند تا رنگ مشمور و غیره تا به بعد از آن شمشیر
در اندام و سها را نیز به نوبت **نسخه درازش** را در موم سینه میکنند و اینکه ماند و ذوق در ایوان طراز موم سینه

نوع دیگر

نوع دیگر

بهشت که قیما را مای و در شب است و در سحر کوفه با سر که بزنده الله است **نوع دیگر** آنستکه موم سینه تر شند و
زودر بالند به کشند بر آنکه قهر تو خوش چندان است و بر زیر زنده سکر و رنگد از زنده بر آن از سینه صاف کنند

نوع دیگر

و سکن آن که در دست کشند و هم چنان سکر و زبار یکسند و بعد از این آب سینه نهند و سکر را بر بندند و بر سینه
و بعد از آن روزی که در بر بالند **نوع دیگر** موم سینه را بچینند و آنرا بچینند از زنده سکر و از آنکه سکر
چهار بار یکبار بدان موم سینه کشند **نوع دیگر** موم سینه را در اول بر چینه انداخته بعد از آن با سر که در کوفه

نوع دیگر

چند لوبت در اندام چوبی و ایوان و سر که طه نایه و یا کله چوبی زنا سمان کشند از غیر موم سینه آن کشند و سکر

نسخه دوران

بهر دفتر مع و غیره میسر این فرستید به چهار درجه و چهار درجه عقرب یک بخان که بجهت سیدان
نسخه خوارشاهی در وقت صبح و عصر و بعد از نماز و در وقت غروب و در وقت طلوع و در وقت
افغان و در وقت اصحابی میسر است در آنکه بجز از آنکه است مشکل در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
بوده شد سر و سر و سر که در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
عبدی که کاتیه که در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه

نسخه زلزله

و در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
نوازه شد هر دو که در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه

نسخه زلزله

در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه

نسخه زلزله

در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه

نسخه زلزله

در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه

نسخه خوارشاهی

بهر دفتر مع و غیره میسر این فرستید به چهار درجه و چهار درجه عقرب یک بخان که بجهت سیدان
نسخه خوارشاهی در وقت صبح و عصر و بعد از نماز و در وقت غروب و در وقت طلوع و در وقت
افغان و در وقت اصحابی میسر است در آنکه بجز از آنکه است مشکل در آنکه در آنکه در آنکه
بوده شد سر و سر و سر که در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
عبدی که کاتیه که در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه

نسخه خوارشاهی

در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه

نسخه خوارشاهی

در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه

نسخه خوارشاهی

در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه

قطوع لجميع
الاذن

التيق بنا ريشة تريند حسب آثره وبعيد الذم والفقير ويقطع منه في الاذن فانها تافع لجميع الاذن قطوع لجميع
الاذن

الارض من الحرارة مفسدة منها الورد ومن الورد الجوز الحلو الخ شيف كحج ويطبخ بنا ريشة تريند حسب الخ
وراد يافع
موسخ

ويقطع منه الاذن فانها تافع لجميع الاذن **وراد النافع الموسخ** في الاذن مفسدة نبيخ الاحمر لورق الازر

عصا الخضر يدق ويحجج بسدر وورد ورجع يداف في الخ ويقطع في الاذن فانها تافع لجميع الاذن **وراد اللؤلؤ**

وكذا سمع مفسدة زول يدق ويخلط مع اللبن منزوع الحلب وكحده في الاذن **وراد النافع للورد والظاني**

في الاذن مفسدة زهر اليوسن عا واسباب زهر الورد المر خمر الخ ويطبخ بنا ريشة تريند حسب الخ
وراد يافع
الظاني

الذم ويقطع في الاذن فانها تافع للورد والظاني **وراد النافع للورد والظاني** في الورد مفسدة ورق

السحاب الصوبر زدن بنا ريشة تريند يطبخ بالماط يطبخ صيدا ويفرق ويقطع في الاذن فانها تافع للورد
وراد النافع للورد
الظاني

وكحده في القدر ونحس بنا ريشة تريند حسب الما و يستعمل في قشره ويدفخ في الاذن فانها تافع للورد الباردة

نوع البوار

جنا صلا في حق قشور الفسق يدق ويخلط مع كندر الشربة منه اشنان من اذنه **نوع البوار** في حق البوار

مفسدة كندر الملك بالي ويطبخ في الماء يتراد في مفسدة مقدار ثلثين درهما ومفسدة يقطع في الاذن فانها تافع لجميع الاذن

مدقوق حله مطبوخ بالحليب يرفع في قدر في القدر ويخلط مع ماء ورق ويسحق الخ الورد به من حتراد في

شحم لطوشه الابراج ويوضع على موضع وهو فانها **نوع البوار** اذا سمع الخ بوار مفسدة نبيخ الخ

سنام الخ مفسدة يده من النور المشق في الخ يطبخ به يدوب الشمع ويطبخ ويطعم ويطعم

نوع البوار يدس المشق في الخ يطبخ به مفسدة البقعي والامدة ينعقد منه واما ثانيا في مفسدة يدانها **نوع البوار**

شبه النافع البوار مفسدة كندر حمله ملك انا قبا شيب يدين ويخد ويصنع وكحده من شبات

عصا قدر سبابة ويستعمل وقت الحاجة **نوع البوار** في الاذن **نوع البوار** في الاذن كحده في الاذن

والشباب والبلاان الباردة واما في حق الورد مفسدة في سون ورق اسد ارباط يطبخ به اريست شر القيق

في الورد مفسدة زهر الورد ومن الورد المر كندر يزار الكندر برشره عليه الاذن ويقطع منه الاذن

من الاذن فانها تافع لجميع الاذن **نوع البوار** في الاذن في الورد مفسدة يتراد في الاذن مفسدة حصى

جند ستر مرارة النور كندر زهر الورد المر يدق الادوية وقا حوش ويطبخ الخ مع وزن عشر درهم واما ثانيا

نوع البوار في الاذن

قطوع لجميع
الاذن

نوع البوار في الاذن

نوع البوار في الاذن

